

การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนอ่าน
ของเมอร์ดีอก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โดย
นางสาวแหว้ววัน มนูญาราม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนอ่าน
ของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โดย
นางสาวแวววัน มนุชาราม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH READING COMPREHENSION ABILITY
THROUGH MURDOCH INTEGRATED APPROACH (MIA) AND SIX THINKING HATS
OF MATTHAYOM 1 STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2021

Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนอ่าน
ของเมอร์ด็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดย แว่ววัน มนุชาราม
สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สรัญญา จันทร์ชูสกุล

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิซ)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิวัฒน์ บุญสม)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรัญญา จันทร์ชูสกุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

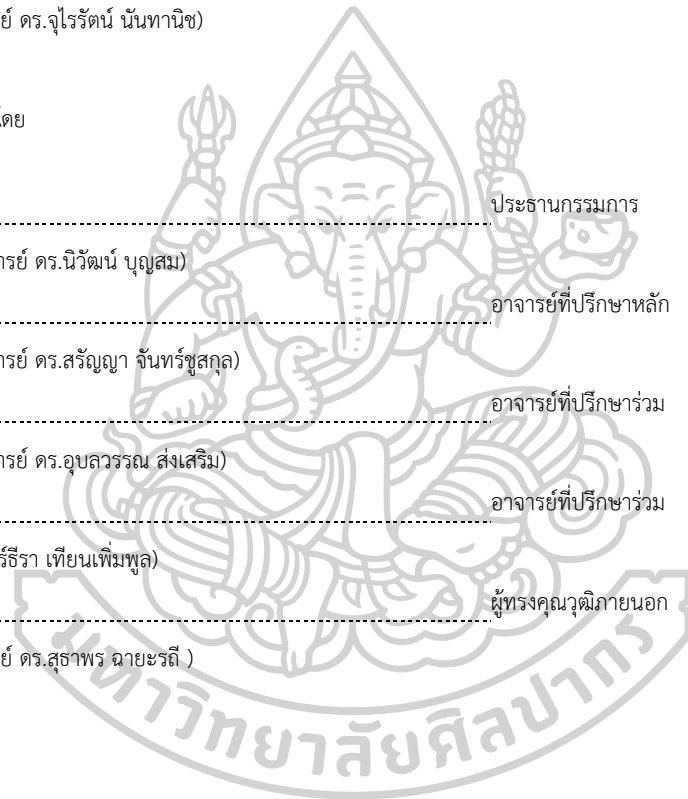
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบลวรรณ ส่งเสริม)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(อาจารย์ ดร.ภัทรีธีรา เทียนเพิ่มพูล)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุธาทิพย์ ฉายะรดี)

60263327 : หลักสูตรและการสอน แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ, วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA), เทคนิคหมวก 6 ใบ

นางสาว แววัน มนุชาราม: การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สรัญญา จันทร์ชูสกุล

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สถิติทดสอบที (t-test) แบบ Dependent และการวัดค่าเปลี่ยนแปลงสัมพัทธ์

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน ($M = 23.07, SD = 2.32$) ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ สูงกว่าก่อนเรียน ($M = 12.19, SD = 1.94$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมีร้อยละพัฒนาการเพิ่มสูงขึ้น 59.21

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.51, SD = 0.17$)

60263327 : Major (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

Keyword : English Reading Comprehension Ability/ Murdoch Intergrade Approach (MIA)/ Six Thinking Hats

MISS WAEWWAN MANUTARAM : THE DEVELOPMENT OF ENGLISH READING COMPREHENSION ABILITY THROUGH MURDOCH INTEGRATED APPROACH (MIA) AND SIX THINKING HATS OF MATTHAYOM 1 STUDENTS THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR SARANYA CHANCHUSAKUN, Ph.D.

The purposes of the research were to 1) compare student's English Reading Comprehension Ability before and after Murdoch Intergrade Approach (MIA) and Six Thinking Hats and 2) study student's opinions toward learning management through Murdoch Intergrade Approach (MIA) and Six Thinking Hats. The sample group in this research 30 Mattayomsuksa 1 students of Kururatrungrasit School who were studying in the second semester of 2021. The cluster random sampling technique was employed for selecting, the sample group and classroom was a random unit. In addition, the research tools were; 1) learning plans 2) a test of reading comprehension ability and 3) a questionnaire about the student's opinions toward learning management through Reading Comprehension Ability before and after Murdoch Intergrade Approach (MIA) and Six Thinking Hats. The mean (*M*), standard deviation (*SD*), dependent t-test and relative change score were applied for data analysis.

The findings were as follows:

1. The student's English Reading Comprehension Ability after studying ($M = 23.07$, $SD = 2.32$) through Murdoch Intergrade Approach (MIA) and Six Thinking Hats were significantly higher than those before studying ($M = 12.19$, $SD = 1.94$) at the .05 level. The student's percentage of development was as a higher level which was 59.21.

2. The student's opinions toward learning management through Murdoch Intergrade Approach (MIA) and Six Thinking Hats were positive at an excellent level ($M = 4.51$, $SD = 0.17$)

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สรัญญา จันทร์ชูสกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุบลวรรณ ส่งเสริม และ อาจารย์ ดร.ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูน ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัยรวมทั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิวัฒน์ บุญสม ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.สุธาพร ฉายะระถิ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ส่งผลให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของทุกท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศน์ศิริรินทร์ สว่างบุญ อาจารย์ ดร.ทัศนีย์ จันตียะ และ อาจารย์โชคชัย เตโช ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือในการวิจัย สำหรับการทำให้วิทยานิพนธ์นี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาหลักสูตรและการสอนทุกท่านที่ให้ความรู้ ให้คำแนะนำ และประสบการณ์อันมีค่าแก่ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณเจ้าของหนังสือ วารสาร เอกสาร และวิทยานิพนธ์ทุกเล่ม ที่ช่วยให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ชาวหลักสูตรและการสอนทุกคนที่ให้คำแนะนำและกำลังใจตลอดมา

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร ครู นักเรียนโรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง ในการเก็บข้อมูลการวิจัย ส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดีคุณค่าหรือประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแด่พระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ที่อบรมสั่งสอน แนะนำ ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจอย่างดียิ่งเสมอมา

นางสาว แวววัน มนุชาราม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามในการวิจัย.....	5
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	6
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
1 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์.....	11
2.2 การอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	18
2.3 วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA).....	35
2.4 การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวก 6 ใบ.....	44
2.5 กรอบแนวคิดและสมมติฐานการวิจัย.....	57
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	64
3.1 แบบแผนในการวิจัย.....	64

.2 ประชากรและตัวอย่าง	64
3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	64
3.4 เนื้อหาสาระที่ใช้ในการวิจัย.....	65
3.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	65
3.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	65
3.7 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	65
3.8 การเก็บรวบรวมข้อมูล	70
3.9 การวิเคราะห์ข้อมูล	71
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน อ่าน ของเมอร์ดีอก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ	72
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดย ใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีอก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ.....	74
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	77
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	77
5.2 อภิปรายผล.....	78
5.3 ข้อเสนอแนะ	84
รายการอ้างอิง	86
ภาคผนวก.....	94
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	95
ภาคผนวก ข การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	100
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	107
ประวัติผู้เขียน.....	153

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 สารการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี	11
ตารางที่ 2 โครงสร้างรายวิชา	16
ตารางที่ 3 การสังเคราะห์ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคหมวก 6 ใบ	50
ตารางที่ 4 ขั้นตอนการสอนวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับการสอนโดยใช้เทคนิคหมวก 6 ใบ	58
ตารางที่ 5 โครงสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	68
ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ นักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับ เทคนิคหมวก 6 ใบ	74
ตารางที่ 7 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน อ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับหมวก 6 ใบ	75
ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่าน ภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ จำนวน 4 แผน	101
ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ ความเข้าใจ	103
ตารางที่ 10 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ	105

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย..... 62

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งในสาระการเรียนรู้ที่คนไทยจำเป็นต้องเรียนโดยจัดวิชาภาษาอังกฤษซึ่งถือว่าเป็นวิชาพื้นฐานไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่กำหนดให้ผู้เรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องเรียนรู้โดยมุ่งเน้นที่จะพัฒนาผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยมุ่งหวังให้นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรในด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยกำหนดให้คุณภาพนักเรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่คาดหวังไว้ คือ นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำ คำชี้แจง อ่านข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุงงข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ นอกจากนี้ในตัวชี้วัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ก็ยังได้กำหนดตัวชี้วัดเกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจในตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศอีกด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การอ่านจึงเป็นทักษะเบื้องต้นที่มนุษย์ทุกคนจำเป็นต้องใช้ เช่น การอ่านสิ่งพิมพ์ ป้ายประกาศ ฉลากสินค้า ตลอดจนหนังสือ นิตยสารต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ จึงนับได้ว่าการอ่านมีความสำคัญและความจำเป็นในการดำเนินชีวิต ดังนั้นผู้เรียนต้องใช้ทักษะนี้ในการอ่านเพื่อใช้ในการเรียนรู้และการประกอบอาชีพ

ในปัจจุบันยังพบว่าผู้เรียนจำนวนมากยังประสบปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ ปัญหาสำคัญในการอ่านอย่างหนึ่งของผู้เรียนคือ ผู้เรียนอ่านไม่เข้าใจ จับใจความสำคัญไม่ได้ สาเหตุเพราะในช่วงที่เรียน ผู้เรียนไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างถูกวิธี ขาดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจหรือวิธีการอ่านที่ไม่เหมาะสม จึงทำให้การอ่านภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้การอ่านภาษาอังกฤษจึงถือเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญในการติดต่อสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ในโลกไร้พรมแดน เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีผู้ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันอยู่ทุกมุมโลก จนเป็นที่ยอมรับว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล และในระดับนานาชาตินั้นต้องการผู้เรียนที่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อสื่อสาร ซึ่งถ้าผู้เรียนมีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษก็ทำให้มีโอกาสในการทำงานมากขึ้น จากอดีตจนถึงปัจจุบันจะเห็นได้ว่า เอกสารสำคัญต่าง ๆ จะใช้ภาษาอังกฤษในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร ดังนั้นการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองในสาขาวิชาต่าง ๆ กระทำได้โดยง่ายการแสวงหาความรู้จากการอ่านเป็นวิธีหนึ่งที่สะดวกที่สุด ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ช่วยพัฒนาบุคคลช่วยเสริมสร้างประสบการณ์และเป็นทักษะที่นักเรียนมีโอกาสได้ใช้มากที่สุด และจะคงอยู่กับนักเรียนตลอดไป ดังนั้น

จึงเป็นความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ (อินทิรา ศรีประสิทธิ์, 2553)

สำหรับสภาพการสอนในปัจจุบันซึ่งเห็นได้จากผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ได้สะท้อนให้เห็นว่าสภาพการสอนอ่านภาษาอังกฤษในโรงเรียน ยังประสบปัญหาอยู่อีกมาก โดยพบว่าความสามารถในการอ่านของผู้เรียนยังอยู่ในระดับต่ำ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) จากการสรุปผลวิเคราะห์การทำแบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานหรือ (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับประเทศ ประจำปีการศึกษา 2559 ถึงปีการศึกษา 2563 พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 27.76, 30.45, 29.45, 33.25 และ 34.38 ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยร้อยละในระดับโรงเรียนครุราชบุรีรังสฤษฎ์ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2559 ถึงปีการศึกษา 2563 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 24.04, 27.62, 26.73 30.39 และ 31.12 ตามลำดับ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2563) จะเห็นได้ว่าคะแนนระดับชาติและระดับโรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยที่ต่ำลงในปีการศึกษา 2561 และเพิ่มสูงขึ้นในปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 ในขณะที่คะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนก็ยังคงต่ำกว่าระดับชาติทุกปี ซึ่งเป็นปัญหาที่ต้องเร่งแก้ไข โดยเฉพาะปัญหาทางด้าน การอ่านเพื่อความเข้าใจ ถึงแม้ว่าวิชาภาษาอังกฤษจะเป็นวิชาที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน โดยที่ครูจะต้องเริ่มวิธีการจัดการเรียน การสอน การอ่านเพื่อความเข้าใจตั้งแต่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นการปูพื้นฐานที่ดีให้กับนักเรียนให้มีการพัฒนาความสามารถในการอ่านในระดับต่อ ๆ ไป (บุปผา สกลรัตน์, 2555)

จากปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ครูผู้สอนที่สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนครุราชบุรีรังสฤษฎ์ สาเหตุหลักของการที่ผู้เรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จ ในการอ่านดังกล่าว นอกจากจะมาจาก การที่ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการอ่านในตัวเอง จำกัดแล้ว อีกส่วนหนึ่งมาจากตัวของครูผู้สอนและการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนที่ยังไม่ประสบความสำเร็จ จึงมีส่วนให้ความสามารถในการอ่านของผู้เรียนไม่ได้รับการพัฒนาเท่าไรนัก นอกจากนี้ ก็ยังมีอีกหลายสาเหตุที่ทำให้ความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ ครูใช้วิธีการสอนที่ไม่เหมาะสมทำให้ การอ่านของนักเรียนล้มเหลว ซึ่งมีอิทธิพลที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิด ความพอใจในการเรียน โดยครูต้องจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถความถนัดในการเรียนและต้องให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดไม่ควรใช้ภาษาไทย ควรสอนให้นักเรียนมีความสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจกับสิ่งพิมพ์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่ปรากฏจริงในชีวิตประจำวัน และจัดกิจกรรมทางภาษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ ฝึกใช้ภาษา เพื่อติดต่อสื่อสารในสถานการณ์จริงโดยกิจกรรมต้องมีสภาพการณ์ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด (กุหลาบ นันยา และพาพร สนองผัน, สัมภาษณ์ 10 มีนาคม 2563)

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทฤษฎี แนวคิดของนักวิชาการทางการศึกษาต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหา โดยคำนึงถึงความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นหลัก จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) เป็นวิธีการสอนอ่าน โดยเน้นการฝึก กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะอื่น ๆ ร่วมกับการอ่านด้วย เช่น การฟัง การพูด การเขียน ควบคู่กันไปตลอดเวลา เป็นการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิด โดยที่ผู้สอนจะเริ่มตั้งประเด็นคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ขวนให้ผู้เรียนได้เกิดการคิด แล้วให้มีการร่วมกันอภิปรายโดยนำความรู้เดิมที่มีอยู่ นำมาผสมผสานกับความรู้ใหม่เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิดและแก้ปัญหา ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดวิธีการคิดแก้ปัญหา (Murdoch, 1986) ซึ่งสอดคล้องกับบทบาทของผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ดังที่ วิจารย์ พานิช (2555) กล่าวว่าผู้สอนต้องเปลี่ยนตนเองเป็นโค้ช หรือเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน คือให้สอนแต่ในสิ่งที่สำคัญและนอกเหนือจากนั้นให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง การสอนในศตวรรษที่ 21 จึงต้องเปลี่ยนเป้าหมายจาก ให้ความรู้ ไปสู่ทักษะ เปลี่ยนจากครูเป็นหลัก เป็นผู้เรียนเป็นหลัก โดยขั้นตอนวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) มี 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นตั้งคำถามนำก่อนการอ่าน ผู้สอนจะกระตุ้นผู้เรียน โดยตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง หลังจากนั้นผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันอภิปรายในประเด็นคำถามหรือหัวเรื่องนั้น ๆ เพื่อเป็นการรวบรวมความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน 2) ขั้นรู้จักคำศัพท์ ให้ผู้เรียนในกลุ่มช่วยกันค้นหาความหมายของคำศัพท์ในบริบทงาน คำศัพท์จากพจนานุกรมด้วยตัวของนักเรียนเอง 3) ขั้นให้เนื้อเรื่อง ผู้สอนแจกเนื้อเรื่องซึ่งประกอบด้วยคำถามย่อย ๆ แทรกเข้าไปในเนื้อหาเพื่อฝึกให้ผู้เรียนคิดและวิเคราะห์เนื้อหา โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มพยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำความเข้าใจเนื้อเรื่องไปด้วยกันตลอด ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำและช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหา 4) ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ผู้สอนจะแจกแบบฝึกหัดวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยให้แต่ละคนในกลุ่มช่วยกันทำ 5) ขั้นถ่ายโอนข้อมูล ผู้สอนจะแจกแบบฝึกหัดใหม่ซึ่งเป็นแบบฝึกหัดในรูปตาราง แผนภูมิ กราฟ หรืออย่างใดอย่างหนึ่งตามความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ผู้เรียนแต่ละกลุ่มต้องพยายามนำข้อมูลที่อ่านจากเนื้อเรื่องนั้น มาเติมแบบฝึกหัดนั้นให้สมบูรณ์ 6) ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค ผู้เรียนแต่ละกลุ่มต้องช่วยกันต่อชิ้นส่วนประโยคเหล่านั้นให้อยู่ในรูปประโยคที่ถูกต้องและให้ได้ใจความสมบูรณ์ต่อเนื่อง 7) ขั้นเฉลยและแก้ไข ผู้สอนประเมินงานของผู้เรียนและเสนอแนะหรือแนะนำ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขในภายหลัง ซึ่งการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้จริง ซึ่งเป็นไปตามผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่ผ่านมา เช่น กิตติพล เชื้องาม (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่าน

ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกลุ่มที่สอนด้วยวิธีหลักการบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) สูงกว่าการสอนแบบปกติ

แต่อย่างไรก็ตามวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) พบว่าในขั้นตอนที่ 3 ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) ครูจะแจกเนื้อเรื่องซึ่งประกอบด้วยคำถามย่อย ๆ แทรกเข้าไปในเนื้อหาเพื่อฝึกให้นักเรียนคิดและวิเคราะห์เนื้อหา และขั้นตอนที่ 4 ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) ครูแจกแบบฝึกหัดวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยให้แต่ละคนในกลุ่มช่วยกันทำ และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน จะเห็นได้ว่าในทั้ง 2 ขั้นตอนนี้ นักเรียนจะต้องทำแบบฝึกหัดซึ่งเป็นการอ่านและตอบคำถามจากบทอ่านที่ครูแจกให้ ผู้วิจัยจึงได้นำเทคนิคหมวก 6 ใบ ของ Edward De Bono โดยได้มีการเสนอสีหมวกไว้ 6 สี คือ สีขาว สีฟ้า สีแดง สีเหลือง สีดำ และสีเขียว มาช่วยในการพัฒนาการอ่าน โดยที่นักเรียนสามารถใช้สีทั้ง 6 สีของหมวกมาช่วยในการตอบคำถาม เช่น เมื่อใช้ถามคำถามสีขาวก็ได้คำตอบเกี่ยวกับการจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน เมื่อใช้คำถามหมวกสีฟ้าหรือน้ำเงินก็จะได้คำตอบที่เป็นการวิเคราะห์ การตีความจากเรื่องที่อ่าน เมื่อใช้คำถามหมวกสีแดงก็ได้คำตอบการประเมินค่าทั้งด้านความรู้สึกจากเรื่องที่อ่าน เมื่อใช้คำถามหมวกสีเหลืองก็จะได้คำตอบการประเมินค่า ข้อดี จุดเด่นจากเรื่องที่อ่าน เมื่อใช้คำถามหมวกสีดำก็จะได้คำตอบที่เป็นการคัดค้าน การไม่เห็นด้วย เมื่อใช้คำถามหมวกสีเขียวก็ได้คำตอบที่เป็นการแสดงออกในความคิดที่สร้างสรรค์ ทำให้ใช้ความคิดได้อย่างเป็นระบบ สำหรับการนำสีหมวกแต่ละสีมาใช้ในการตอบคำถามเพราะว่าหมวกแต่ละใบแต่ละสีจะแทนมุมมองและวิธีคิด ซึ่งการใช้หมวก 6 ใบเมื่อสวมหมวกสีใดก็ต้องแสดงออกทางการคิดแบบนั้น ซึ่งจะเป็นการช่วยควบคุมไม่ให้นักเรียนยึดติดกับวิธีคิดวิธีใดวิธีหนึ่งอย่างเดียว จะทำให้นักเรียนสามารถแยกแยะประเด็นคำถามได้ โดยไม่ทำให้ความคิดเกิดความซับซ้อน เทคนิคหมวก 6 ใบ จึงเป็นเทคนิคการจัดการเรียนการสอน โดยเป็นการใช้หมวก 6 สี ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีมุมมองแบบรอบด้าน เพราะหมวกแต่ละใบจะช่วยให้มองในมุมที่แตกต่างกัน เป็นวิธีคิดที่ช่วยจัดระเบียบการคิด ทำให้การคิด มีประสิทธิภาพมากขึ้น (De Bono, 1999) โดยมีวิธีการใช้หมวก 6 ใบ ดังนี้ 1) ใช้หมวกลักษณะเดียว คือ การใช้หมวกใบเดียวสำหรับความคิดแต่ละครั้ง แต่ละเรื่อง คือเมื่อเลือกหมวกสีใดสีหนึ่งใส่แล้วคนอื่นในกลุ่มต้องใส่สีเดียวกันทั้งหมด นั่นหมายความว่าทุกคนจะต้องคิดไปในทางเดียวกัน ผู้เรียนทุกคนจะต้องสวมหมวกสีเดียวกันและคิดภายใต้หมวกสีหนึ่ง จากนั้นจึงยอมให้มีการเปลี่ยนเป็นหมวกสีอื่นได้ 2) ใช้หมวกลักษณะเป็นชุด เป็นการใช้หมวกหลายใบต่อเนื่องเป็นชุด ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มต้องใส่หมวกคนละสี จนครบทุกสี ซึ่งวิธีนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดในทุก ๆ ด้านหรือแบบสลับเปลี่ยน โดยที่ผู้เรียนมีโอกาสเปลี่ยนหมวกได้ตามความต้องการ สีของหมวกจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์และวิธีคิดของผู้เรียน เป็นต้น ซึ่งเทคนิคหมวก 6 ใบ สามารถพัฒนาความสามารถอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้จริง ซึ่งเป็นไปตามผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่ผ่านมา เช่น นิรมล

จันทร์ศิริ (2551) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หมวก 6 ใบ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า มีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ มยุริน เมืองฮาม (2557) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสืบสอบรวมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรูด้วยวิธีการสืบสอบรวมกับเทคนิคการคิดแบบหมวก 6 ใบมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 71.31 มีนักเรียนที่ผานเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 77.50 จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนของเมอร์ต็อก (MIA) และเทคนิคหมวก 6 ใบ สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้จริง ทั้งนี้ ยังไม่มีผู้วิจัยที่นำการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนของเมอร์ต็อก (MIA) มาใช้ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงสนใจและศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ดังนั้นด้วยเหตุดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงสภาพปัญหาและเห็นความจำเป็นที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของผู้เรียนให้ดีขึ้น จึงนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้มีประสิทธิภาพต่อไป

1.2 คำถามในการวิจัย

การทำวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคำถามในการวิจัยดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ อยู่ในระดับใด

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิค หมวก 6 ใบ

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อวิธีการสอนอ่านของ เมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ อำเภอบึง จังหวัดราชบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 9 ห้อง 360 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน โดยการใช้สุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) โดยในห้องเรียนมีการจัดห้องแบบคละความสามารถ

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น คือ วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.2.2 ความคิดเห็นที่มีต่อวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก

6 ใบ

3. เนื้อหา

เนื้อหาสาระที่ใช้ในการวิจัยคือ เนื้อหาในวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ21102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง English around the world มาตรฐาน ต 1.1 ตัวชี้วัด ม.1/4

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยคือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ใช้แผนการเรียนรู้ทั้งสิ้น 4 แผนการเรียนรู้ ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวม ชั่วโมงที่ใช้ในการทดสอบและหลังทดลอง

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) หมายถึง การสอนอ่านที่ครูใช้กิจกรรมและกระบวนการสอนตามแนวคิดของ Murdoch ซึ่งจะเน้นการจัดกิจกรรมในแต่ละคาบในลักษณะผสมผสานทักษะต่าง ๆ ทางภาษาในหลาย ๆ รูปแบบเข้าด้วยกัน เพื่อให้นักเรียนฝึกคิดแก้ปัญหาและดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองตามกระบวนการที่ครูได้เตรียมไว้ โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มีลำดับขั้นการสอน

เทคนิคหมวก 6 ใบ หมายถึง เป็นกลวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดของนักเรียน โดยใช้สีของหมวกเป็นสื่อแสดงการคิดในแต่ละด้าน ตามแนวคิดของ De Bono ซึ่งจะมีทั้งหมด 6 สี คือ สีขาว สีแดง สีดำ สีเหลือง สีเขียว และสีฟ้าหรือสีน้ำเงิน โดยที่หมวกแต่ละสีจะมีความหมายที่แตกต่างกันออกไป การใช้หมวก 6 ใบสามารถนำมาพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามการคิดของหมวกแต่ละสี

วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามขั้นตอนของเมอร์ต็อก (MIA) โดยเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ครูจะนำขั้นตอนดังกล่าวของเมอร์ต็อก ไปใช้ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ซึ่งในการสอนการอ่านก็จะประกอบไปด้วยการตั้งคำถาม โดยให้ผู้เรียนใช้หมวกแต่ละสีในการตอบคำถามซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้เกิดการคิดวิเคราะห์ได้อย่างรอบด้าน โดยประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นถามคำถามนำก่อนอ่าน (Priming Question) ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 4-5 คนภายในกลุ่มจะต้องกำหนดหัวหน้ากลุ่มที่สวมหมวกสีฟ้าเพื่อเป็นผู้ควบคุมการคิด หลังจากนั้นครูแจกคำถามที่มีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับเรื่องที่ครูจะสอน โดยครูใช้คำถามกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ในขั้นตอนนี้ครูจะให้นักเรียนวิเคราะห์ลักษณะของคำถามเพื่อจับคู่กับสีหมวก โดยให้นักเรียนระบุว่าคำถามนั้นตรงกับสีหมวกประเภทใด

ขั้นที่ 2 ขั้นทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) ครูคัดเลือกคำศัพท์จากบทอ่าน เพื่อจัดทำเป็นแบบฝึกหัด สำหรับให้นักเรียนได้ค้นหาความหมายของคำศัพท์ และมีแบบฝึกหัดย่อย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในคำศัพท์ให้นักเรียนได้ฝึกทำโดยให้นักเรียนค้นหาคำตอบด้วยตนเอง โดยที่ครูอาจจะถามนักเรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคล หรือให้นักเรียนช่วยกันตอบ ถ้าไม่ถูกต้องครูจะทำการแก้ไขให้

ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) ครูแจกบทอ่านและมีคำถามย่อย ๆ เป็นคำถาม 2 ทางเลือก เช่น ถูก หรือ ผิด ใช่ หรือ ไม่ใช่ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจเบื้องต้นของผู้เรียน โดยในขั้นตอนนี้ครูให้นักเรียนสวมหมวกสีขาว เพื่อเป็นการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยที่นักเรียนต้อง

คิดให้เป็นกลางและไม่มีอคติ การประเมินผลในขั้นนี้ทำได้โดยครูให้นักเรียนนำเสนอคำตอบว่าตนเองตอบอะไร ถ้าไม่ถูกต้องครูจะทำการแก้ไขให้

ขั้นที่ 4 ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) ครูตั้งคำถามจากบทอ่านที่นักเรียนได้อ่านในขั้นตอนที่ 3 โดยใช้คำถามที่ครูได้ถามเป็นคำถามนำในขั้นตอนที่ 1 หรือเป็นคำถามอื่น ๆ เพิ่มเติมก็ได้ ในขั้นตอนนี้ นักเรียนภายในกลุ่มสามารถใช้สีหมวกทั้ง 6 สี มาตอบคำถาม โดยในกลุ่มจะต้องมีผู้ที่สวมหมวกสีฟ้าเพื่อเป็นคนที่ควบคุมการคิด ควบคุมเวลา ครูมีการวัดและประเมินผลในขั้นตอนนี้คือการตรวจสอบว่านักเรียนตอบคำถามได้ถูกต้อง หรือตอบคำถามได้ตามสีหมวกหรือไม่ เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) ครูกำหนดให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการอ่านในรูปแบบอื่น ๆ ตามมติของกลุ่ม เช่น แผนผังกราฟิก รูปภาพ อินโฟกราฟิก เป็นต้น เพื่อเป็นการนำเสนอข้อมูลการอ่านตามที่นักเรียนเข้าใจ ถ้านักเรียนสามารถนำเสนอออกมาในรูปแบบอื่นได้แสดงว่านักเรียนสามารถจับประเด็นของเรื่องที่ได้ อ่านได้ เมื่อเสร็จแล้วครูสุ่มตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 6 ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Doing Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) ในขั้นตอนนี้ครูเก็บบทอ่านของนักเรียน โดยให้นักเรียนเรียบเรียงเหตุการณ์จากเรื่องที่ได้ อ่าน เช่น การเรียงลำดับเหตุการณ์ว่าเหตุการณ์ใดเกิดก่อนหรือเกิดหลัง โดยที่ครูจะเป็นผู้เตรียมสื่อไว้ให้ในแต่ละกลุ่ม ในขั้นตอนนี้มีการประเมินผลโดยการให้นักเรียนออกมาเรียงชิ้นส่วนประโยคหน้าชั้นเรียนเพื่อน ๆ และครูช่วยกันตรวจสอบและทำการแก้ไขถ้าไม่ถูกต้อง

ขั้นที่ 7 ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluating and Correcting) เป็นขั้นตอนที่ครูประเมินการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนในภาพรวม เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนต่อไป

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่แสดงออกเพื่อการมุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องและส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่อง โดยที่เมื่อนักเรียนได้อ่านแล้วสามารถระบุหัวข้อ (Topic) ของเรื่องที่ได้ อ่านได้ หาใจความสำคัญ (Main idea) ของเรื่องที่ได้ อ่านได้ ตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดที่ปรากฏในเรื่องได้ ตั้งคำถามจากการอ่านได้ และสรุปความจากเรื่องที่ได้ อ่านได้ วัดได้จากคะแนนในการทำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความคิดเห็นของนักเรียน หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ที่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ประกอบด้วยด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้าน

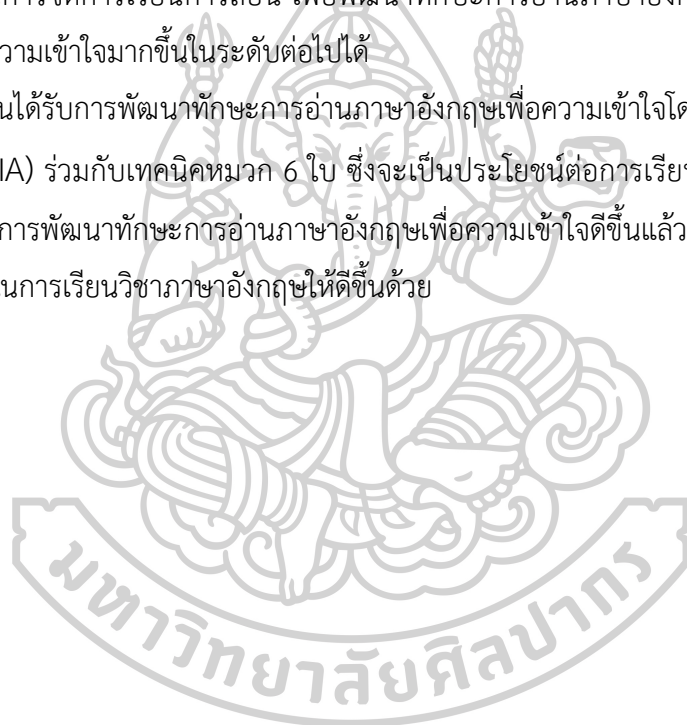
การวัดและประเมินผล และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาราชบุรีเขต 8 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครูในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศสามารถนำแนวทางนี้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้มีความเข้าใจมากขึ้นในระดับต่อไปได้

2. นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียน คือ เมื่อนักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจดีขึ้นแล้ว ก็จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นด้วย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีอก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย โดยค้นคว้าจาก หนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยเรียบเรียงลำดับหัวข้อดังนี้

2.1 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์

2.1.1 คำอธิบายรายวิชาวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.2 โครงสร้างรายวิชา

2.2 การอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.2.1 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.2.2 จุดมุ่งหมายการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.2.3 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.2.4 ขั้นตอนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.2.5 ประเภทของบทอ่าน

2.2.6 ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.2.7 กลยุทธ์และวิธีการอ่าน

2.2.8 โครงสร้างของบทอ่าน

2.2.9 ระดับของการอ่าน

2.2.10 การวัดและประเมินผล การอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.2.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.3 วิธีสอนการอ่านของเมอร์ดีอก (MIA)

2.3.1 ความเป็นมาของวิธีสอนการอ่านของเมอร์ดีอก (MIA)

2.3.2 ขั้นตอนการสอนอ่านของเมอร์ดีอก (MIA)

2.3.3 บทบาทของครูและนักเรียนที่ใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีอก (MIA)

2.3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านของเมอร์ดีอก (MIA)

2.4 การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวก 6 ใบ

2.4.1 ประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับเทคนิคหมวก 6 ใบ

2.4.2 ความหมายของหมวกแต่ละสี

2.4.3 วิธีการใช้หมวก 6 ใบ

2.4.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยหมวก 6 ใบ

2.4.5 ประโยชน์ในการใช้หมวก 6 ใบ

2.4.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวก 6 ใบ

2.5 กรอบแนวคิดและสมมติฐานการวิจัย

2.5.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.5.2 สมมติฐานการวิจัย

1 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) จัดทำขึ้นในปี พ.ศ. 2561 แสดงในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี

ตัวชี้วัดชั้นปีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1		
สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร	มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำและคำชี้แจงง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน 2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง (poem) สั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน 3. เลือก/ระบุ ประโยค และข้อความ ให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (non-text information) ที่อ่าน 4. ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟังและ อ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น
	มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดง	1. สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม และสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต

ตัวชี้วัดชั้นปีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1		
สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด
	ความรู้สึกรู้สึก และความคิดเห็น อย่างมีประสิทธิภาพ	<p>ประจำวัน</p> <p>2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ และคำชี้แจง ตามสถานการณ์</p> <p>3. พูดและเขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม</p> <p>4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน อย่างเหมาะสม</p> <p>5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบอย่างเหมาะสม</p>
	มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน	<p>1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเองกิจวัตรประจำวัน ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อม ใกล้ตัว</p> <p>2. พูด/เขียน สรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ(theme) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/เหตุการณ์ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม</p> <p>3. พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องราวต่าง ๆ ใกล้ตัว พร้อมทั้งให้ เหตุผลสั้นๆ ประกอบ</p>

ตัวชี้วัดชั้นปีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1		
สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด
สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม	มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้ อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ	<ol style="list-style-type: none"> ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางสุภาพ เหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา บรรยายเกี่ยวกับเทศกาล วันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมตามความสนใจ
	มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา กับ ภาษา และ วัฒนธรรมไทย และนำมาใช้ อย่างถูกต้องและเหมาะสม	<ol style="list-style-type: none"> บอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้ เครื่องหมายวรรคตอน และการ ลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลอง วันสำคัญ และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษากับของไทย
สาระที่ 3 ภาษา กับ ความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ ภาษาต่างประเทศในการ เชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐาน ในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน	<ol style="list-style-type: none"> ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่นจาก แหล่งเรียนรู้และ นำเสนอด้วยการพูด/การเขียน
สาระที่ 4 ภาษา กับ ความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก	มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ ต่าง ๆ ทั้งในสถานที่ศึกษา	<ol style="list-style-type: none"> ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียนและสถานศึกษา

ตัวชี้วัดชั้นปีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1		
สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด
	ชุมชน และสังคม	
	มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก	1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า ความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ

ที่มา: หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ (2561)

2.1.1 คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
รายวิชา อ21101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2

สาระการเรียนรู้พื้นฐาน
จำนวน 1.5 หน่วยกิต
เวลา 60 ชั่วโมง/ภาคเรียน

ใช้ภาษา น้ำเสียง กิริยาท่าทางเหมาะสมตามมารยาทสังคม เพื่อสื่อสารในสถานการณ์จริง สถานการณ์จำลองทั้งในห้องเรียนและสถานศึกษา ตลอดจนใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้ารวบรวม ความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ โดยปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่าย ๆ ที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงคำ วลี ข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง (poem) สั้น ๆ ตาม หลักการอ่าน เลือก/ระบุหัวข้อ ใจความสำคัญ สื่อที่ไม่เป็นความเรียงป้ายสัญลักษณ์และที่เป็นความเรียงประเภทสิ่งพิมพ์ ฉลากสินค้า โฆษณา เว็บไซต์ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม และสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ และคำชี้แจงตามสถานการณ์ พูดและเขียนแสดงความต้องการ ขอและให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่าน แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นเกี่ยวกับ ตนเอง กิจกรรมประจำวัน กิจกรรมประสบการณ์ เรื่องต่าง ๆ และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว สรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ(theme) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคมเข้าใจมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาบอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเทศกาลงานฉลอง วันสำคัญ และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษากับของไทยเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

2.2.2 โครงสร้างรายวิชา

โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 รหัสวิชา อ21102 แสดงในตารางที่ 2 ดังนี้

โครงสร้างรายวิชา

รายวิชา อ21102 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2

เวลา 60 ชั่วโมง/ภาคเรียน

ตารางที่ 2 โครงสร้างรายวิชา

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ /ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา	น้ำหนัก คะแนน
1	Do you like Chocolate?	ต 1.1 ม. 1/1 ต 1.1 ม. 1/3 ต 2.1 ม. 1/1	เรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับ อาหาร (นักเรียนสามารถ เรียนรู้กริยา like ในการ ใช้พูดสื่อสาร ถาม และ ตอบในชีวิตประจำวันได้ ได้ถูกต้องตามกาลเทศะ และวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา)	9	15
2	Nice house	ต 1.1 ม. 1/2 ต 1.1 ม. 1/3 ต 2.1 ม. 1/3	ฟัง-พูด และสื่อสารใน ชีวิตประจำวันโดยใช้ There is / There are ทั้งในรูปแบบประโยคบอกเล่า , ปฏิเสธ,คำถาม ได้ถูกต้อง	9	15
3	Smile	ต 1.1 ม. 1/2 ต 1.1 ม. 1/3 ต 2.1 ม. 1/3	การตอบคำถาม yes-no questions มี 3 แบบคือ 1. ใช้ถามนำขึ้นต้นด้วย Verb to be เช่น Is he a teacher? 2. ใช้ถามขึ้นต้นด้วย verb to do เช่น Do you have a car?	9	15

ตารางที่ 2 โครงสร้างรายวิชา (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ /ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา	น้ำหนัก คะแนน
			3. ถามขึ้นต้นด้วยกริยา ช่วย เช่น Can you swim?		
สอบกลางภาค				1	2
4	My family	ต 1.1 ม.1/1 ต 1.1 ม.1/2 ต 1.1 ม.1/3 ต 3.1 ม.1/1 ต 4.1 ม.1/1	การสนทนาแลกเปลี่ยน ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเอง การเขียนข้อมูล เกี่ยวกับความสัมพันธ์ ของเครือญาติ หรือ บุคคลในครอบครัว	10	16
5	That's a Nice T-shirt	ต 1.1 ม. 1/4 ต 2.1 ม.1/1 ต 4.1 ม.1/1	เรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับ เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ตลอดจนสามารถบอก ขนาดของเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม สามารถ ใช้คำถามในการพูด สนทนาตาม สถานการณ์ เรียนรู้การ ใช้กริยา want ในการ พูดถาม-ตอบได้	9	15
6	English around the world	ต 1.1 ม. 1/4	อ่านบทสนทนาบท สนทนา นิทาน เรื่องสั้น ข่าว เป็นต้น	12	20
สอบปลายภาค				1	2
รวม				60	100

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 English around the world

2.2 การอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นการอ่านเพื่อเก็บข้อมูลผู้อ่านต้องสามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญอย่างไร และมีจุดมุ่งหมายเพื่ออะไร สอดคล้องกับ อมรรัตน์ นัตดาหลวง (2551) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นการเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจบทความ ต้องอาศัยความรู้ทางด้านโครงสร้างคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ ความต่อเนื่องและความสัมพันธ์ของประโยค จากนั้นผู้อ่านสามารถสรุปได้ว่าประโยคใดเป็นประโยคใจความสำคัญ หรือรายละเอียดและสามารถตีความใจความที่อยู่ในบทอ่านตามบริบทต่าง ๆ ได้ ซึ่งในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ จุดมุ่งหมายการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ขั้นตอนของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลยุทธ์และวิธีการอ่าน โครงสร้างของบทอ่าน ระดับของการอ่าน การวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

จากการที่ผู้วิจัยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยพบว่า มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลาย ๆ ท่านได้ให้ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ สามารถสรุปได้ดังนี้

การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง กระบวนการที่ผู้อ่านสามารถแปลความหมาย ตีความจากเรื่องที่อ่าน จากตัวอักษร สัญลักษณ์ที่พบเห็น แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาถ่ายทอดข้อมูล ให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างถูกต้องและมีศักยภาพ จึงเป็นกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านต้องวิเคราะห์ความหมายของสิ่งที่อ่านหลายระดับ จึงต้องอาศัยความรู้ด้านความหมายศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ เพื่อนำมาตีความจากบทอ่านในบริบทต่าง ๆ ได้ (Carr, 1983; Anderson 1985; อมรรัตน์ นัตดาหลวง, 2551; อุดรวิชัยวงศ์, 2552; รัชนิวรรณ ศรีนรคุตร, 2553)

2.2.2 จุดมุ่งหมายการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ

สมจิตร พงศ์อุดม (2544) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้อ่าน ได้รับความรู้ประสบการณ์ ความสนุกสนาน และหากผู้อ่านมีจุดมุ่งหมายว่าจะอ่านเพื่ออะไร จะทำให้การอ่านนั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ จึงได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านเพื่อแสวงหาข้อมูล
2. อ่านเพื่อต้องการข่าวสารข้อเท็จจริง เช่น ข่าวประกาศ ข่าวหนังสือพิมพ์
3. อ่านเพื่อคิด วิเคราะห์เนื้อหาทางวรรณคดี เข้าใจสำนวนต่าง ๆ
4. อ่านเพื่อแปลความหมาย
5. อ่านเพื่อความบันเทิง เพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนาน

นอกจากนี้ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545) ยังได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจดังนี้

1. ส่งเสริมให้มีความคิดสร้างสรรค์ซึ่งรับรู้ได้จากเรื่องที่อ่าน
2. ส่งเสริมให้มีความกระตือรือร้นในการอ่านเรื่องอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้น
3. รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
4. ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด
5. ช่วยให้มีความรู้เพิ่มขึ้น สามารถใช้ประกอบการเรียนวิชาอื่น ๆ หรือใช้ในชีวิตประจำวันได้
6. รู้จักสถานที่ที่ไม่เคยไป แต่สามารถหาประสบการณ์ได้จากการอ่าน
7. มีความอิสระในการเลือกเรื่องที่ตนเองต้องการอ่าน
8. มีความเฉลียวฉลาด โดยอาศัยความรู้และแนวคิดจากการอ่านไปสนทนาโต้ตอบกับผู้อื่นได้

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาจุดมุ่งหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ สามารถสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้อ่านแต่ละคน ซึ่งผู้อ่านบางคนมุ่งที่จะอ่านเพื่อแสวงหาข้อมูล ข้อเท็จจริง จากเรื่องที่อ่าน หรือผู้อ่านบางคนก็มีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันออกไปซึ่งขึ้นอยู่กับตัวผู้อ่านเป็นสำคัญ

2.2.3 องค์ประกอบของการอ่าน

มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลาย ๆ ท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่าน สามารถสรุปได้ว่าองค์ประกอบของการอ่าน มี 3 ประการดังนี้ (Chapman 1987 Cited in Grellet 1994; Thornbury 2004; สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2540; บุญรวม งามคณะ, 2555)

1. ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านแต่ละคนมีความสามารถในการ

อ่านที่แตกต่างกัน เนื่องจากผู้ที่มีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านจะทำให้มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้รวดเร็ว กว่าผู้ที่ไม่เคยอ่านมาก่อนทำให้มีความเข้าใจและถึงเรื่องที่อ่านได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

2. ความพร้อมของผู้อ่าน วัย วุฒิภาวะ ในด้านต่าง ๆ ระดับสติปัญญา อารมณ์ สังคม ซึ่งบทอ่านจะต้องมีความยากง่าย ให้เหมาะสมกับวัย ความสามารถ และพัฒนาการของผู้อ่านซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจบทอ่านได้ดีมากยิ่งขึ้น

3. กระบวนการในการสอนอ่าน โดยเริ่มตั้งแต่การเคลื่อนไหว ความเร็วที่เหมาะสมในการอ่าน โดยจะมีสมองเป็นตัวรับรู้และแปลตัวอักษร

นอกจากนี้ยังมีนักวิจัยต่างประเทศได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านเอาไว้ 2 องค์ประกอบ โดยสามารถสรุปได้ ดังนี้ (Williams 1986; Pearson 1987)

1. องค์ประกอบเกี่ยวกับผู้อ่าน

1.1 ความรู้เกี่ยวกับการเขียน (Knowledge of writing) คือผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการเขียน ลายมือ ความสามารถในการสะกดคำ

1.2 ความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษา (Knowledge of the language) ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของการสะกดคำ คำศัพท์ ไวยากรณ์ จึงจะทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี

1.3 ความสามารถในการตีความ (Ability of interpret) ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ และสามารถบอกถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน บทความได้

1.4 ความรู้รอบตัวของผู้อ่าน (Knowledge of the world) การที่ผู้อ่านจะมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดีนั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ประกอบด้วย เช่น โลก เทคโนโลยี ศาสนา วิถีชีวิต เศรษฐกิจ วัฒนธรรม เพื่อที่จะทำให้การอ่านเกิดความเข้าใจได้มากยิ่งขึ้น

1.5 เหตุผลในการอ่าน (Reason for reading) ผู้อ่านจะต้องทราบเหตุผลในการอ่านของตนเองว่าอ่านทำไม อ่านเพราะอะไร หรือเพื่ออะไรซึ่งเหตุผลของการอ่าน ของแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันออกไป

2. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้อ่าน

2.1 ลักษณะของบทอ่าน บทความที่อ่านมีความยาก ง่าย อยู่ในระดับใด และมีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้อ่านหรือไม่

2.2 สิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้อ่าน ซึ่งขึ้นอยู่กับสังคมและสภาพแวดล้อมรอบตัวของผู้อ่าน เช่นการถูกปลูกฝังมาตั้งแต่เล็ก ๆ ให้มีนิสัยรักการอ่าน การค้นคว้าและการเรียนในห้องเรียน เป็นต้น

จากองค์ประกอบข้างต้น สรุปได้ว่าสิ่งที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบและปัจจัยหลายอย่างที่ต่ออาศัยความรู้ทางภาษา ความรู้ในด้านอื่น ๆ และกลวิธีในการ

อ่าน โดยผู้อ่านจะใช้ประสบการณ์เดิมมาผสมผสานกับความรู้ใหม่ๆ หรือเทคนิคต่าง ๆ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร

2.2.4 ขั้นตอนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ

มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลาย ๆ ท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนของการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยแบ่งขั้นตอนของการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ ออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading) 2) ขั้นตอนกิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-Reading) 3) ขั้นตอนหลังการอ่าน (Post-Reading) สามารถสรุปได้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551; สุทธิ ศรีชล, 2552)

1. ขั้นตอนกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading) เป็นขั้นตอนก่อนที่นักเรียนจะอ่านสารได้อย่างเข้าใจ ควรต้องมีข้อมูลบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับสารที่อ่าน โดยครูอาจใช้กิจกรรมนำให้นักเรียนได้มีข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบทต่าง ๆ หรือเพื่อกระตุ้นความคิดของนักเรียนก่อนที่จะเริ่มต้นอ่านสารที่กำหนดให้

2. ขั้นตอนกิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-Reading) เป็นขั้นตอน ที่ให้นักเรียนได้มีการฝึกปฏิบัติโดยฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจ สำหรับในขั้นตอนนี้ครูควรหลีกเลี่ยงการทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่าน อาจจัดกิจกรรมให้พูดโต้ตอบได้บ้างเล็กน้อย เนื่องจากจะเป็นการเบี่ยงเบนทักษะที่ต้องการฝึก ไปสู่ทักษะอื่นโดยมิได้เจตนา และกิจกรรมที่จัดให้ในขณะที่ฝึกอ่าน ควรเป็นประเภทต่อไปนี้

2.1 Matching คือ อ่านแล้วจับคู่คำศัพท์ กับ คำจำกัดความ หรือ จับคู่ประโยค เนื้อเรื่องกับภาพ

2.2 Ordering คือ อ่านแล้วเรียงภาพ แผนภูมิ ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน หรือ เรียงประโยค (Sentences) ตามลำดับเรื่อง หรือเรียงเนื้อหาแต่ละตอน (Paragraph) ตามลำดับของเนื้อเรื่อง

2.3 Completing คือ อ่านแล้วเติมคำ สำนวน ประโยค ข้อความ ลงในภาพ แผนภูมิ ตาราง ฯลฯ ตามเรื่องที่อ่าน

2.4 Correcting คือ อ่านแล้วแก้ไขคำ ประโยค ข้อความ ให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน

2.5 Deciding คือ อ่านแล้วต้องเลือกคำตอบที่ถูกต้อง (Multiple Choice) หรือ เลือกประโยคถูกหรือประโยคผิด (True/False) หรือเลือกว่าประโยคนั้นเป็นข้อเท็จจริง (Fact) หรือเป็นความคิดเห็น (Opinion) เป็นต้น

2.6 Supplying / Identifying คือ อ่านแล้วหาประโยคหัวข้อเรื่อง (Topic Sentence) สรุปใจความสำคัญ (Conclusion) หรือ จับใจความสำคัญ (Main Idea) หรือตั้งชื่อเรื่อง (Title) หรือย่อเรื่อง (Summary) หรือ หาข้อมูลรายละเอียดจากเรื่อง (Specific Information)

3. ขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) เป็นขั้นตอนที่มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาเพิ่มมากขึ้น หลังจากที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการอ่านแล้ว ครูอาจจะมีกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้เป็นการทบทวนความรู้ เช่นการแข่งขันกันอ่านเนื้อเรื่องแล้วตอบคำถาม หรือฝึกทักษะการฟังการพูด โดยให้นักเรียนร่วมกันตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน แล้วช่วยกันหาคำตอบ สำหรับนักเรียนในระดับสูง ครูอาจให้พูดเกี่ยวกับอารมณ์หรือเจตคติของผู้เขียนเรื่องนั้น หรือฝึกทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เป็นต้น

นอกจากนี้ Murdoch (1986) ได้เสนอขั้นตอนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจซึ่งสอดคล้องกันประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ครูถามนำคำถามก่อนเรียน
2. ครูให้นักเรียนทำความเข้าใจคำศัพท์
3. อ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดให้
4. ครูให้นักเรียนทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน
5. การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น ๆ
6. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด
7. ครูวัดและประเมินผลนักเรียนพร้อมกับการนำเสนอแนวทางการแก้ไข

จากการที่ผู้วิจัยศึกษาขั้นตอนของการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ สามารถสรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น มีหลักการที่สำคัญคือ นักเรียนต้องมีความรู้เบื้องต้น หรือพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น ความหมายของคำศัพท์ หรือคำถามที่อยู่ในบทความนั้น ๆ และนักเรียนควรได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ และเรื่องที่น่ามาให้อ่านควรมีความเหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียนจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ขั้นตอนของการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading) ครูใช้กิจกรรมนำ เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจในบริบทเรื่องที่อ่าน
2. ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-Reading) ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมในขณะที่อ่านบทความเพื่อเป็นการฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ
3. ขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) ครูให้นักเรียนฝึกทักษะที่นอกเหนือจากการอ่าน เช่น ฟัง พูด การตั้งคำถาม การแสดงความคิดเห็นหรือการอภิปราย เป็นต้น

2.2.5 ประเภทของบทอ่าน

ประเภทของบทอ่านในภาษาอังกฤษ มีนักวิชาการในต่างประเทศหลายท่านได้เสนอประเภทของบทอ่านไว้ ดังต่อไปนี้

Dufour and Strauss (1978) ได้เสนอประเภทของบทอ่านไว้ 4 ชนิด ได้แก่

1. เรื่องเล่า เป็นการบรรยายเรื่องราวที่มีประเด็นหลักหรือเหตุการณ์หลัก โดยจะมีการเกริ่นนำเพื่อดึงดูดความสนใจในตอนต้น แล้วจะมีเหตุการณ์ที่สำคัญที่สุดในตอนกลางเรื่อง และตอนจบจะเป็นการทำให้เนื้อเรื่องสมบูรณ์ เช่น การอ่าน บทสนทนา นวนิยาย ชีวิตประวัติ เป็นต้น

2. บทอ่านแบบพรรณนา จะเป็นการเล่าเรื่องราวไปเรื่อย ๆ หรืออาจจะมีรูปภาพและคำบรรยาย เช่น นวนิยาย เทพนิยาย นิทาน เป็นต้น

3. บทอ่านแบบบรรยาย เป็นบทอ่านที่ให้ข้อมูล อธิบายหรือให้คำแนะนำ ให้ความรู้ โดยส่วนใหญ่แล้วใจความสำคัญของบทอ่านจะอยู่ในตอนแรกและมีรายละเอียดที่เสริมและเพิ่มเติมเข้าไป และจบด้วยการสรุป เช่น การอ่านข่าว เรื่องสั้น สารคดี

4. บทอ่านแบบชักจูง เป็นการเขียนเพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านเชื่อ ยอมรับ ทำตาม หรือทำบางสิ่งบางอย่าง เช่น โฆษณา การอ่านประกาศ เป็นต้น

Williams (1992) ได้กล่าวถึงบทอ่านภาษาอังกฤษสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. เรื่องเล่า (Narrative text) บทอ่านประเภทนี้ จะมีตัวละคร และมีการดำเนินเรื่องไปเรื่อย ๆ เช่น นวนิยาย เทพนิยาย นิทาน ชีวิตประวัติ การผจญ เป็นต้น

2. อธิบายความ (Expository text) เป็นการนำเสนอข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ เช่น บทอ่านในหนังสือ ข่าวสาร สารคดี หนังสือพิมพ์ เป็นการอธิบายรายละเอียดให้ผู้อ่านได้รับความรู้

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้เลือกบทอ่านประเภท บทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น และข่าวในการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ระบุว่านักเรียนต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) ตอบคำถามจากการฟัง อ่านบทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น และข่าว

2.2.6 ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ พบว่ามีนักวิชาการการศึกษาหลายท่านทั้งในประเทศและต่างประเทศ กล่าวถึงความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

เกรียงไกร วงศ์จันทร์เสือ (2554) กล่าวว่าความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นการที่ผู้อ่านได้ทำความเข้าใจกับสิ่งที่ตนเองได้อ่าน ได้สาระสำคัญตรงตามที่ต้องการที่จะสื่อความหมายหรือสื่อสารออกมา และสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ โดยความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจนี้จะต้องอาศัย ความรู้และความสามารถหลาย ๆ ประการ เช่น ความรู้ความสามารถทางภาษา ความสามารถในการตีความ การจับใจความสำคัญ การใช้วิจารณญาณ

ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งสำคัญ ที่ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ Miller (1990) ได้กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถทางภาษาในเรื่องของความเข้าใจตามตัวอักษรหรือข้อเท็จจริง ผู้อ่านต้องสามารถบอกรายละเอียดสำคัญของเรื่องที่ได้ ติความหรืออ้างอิงสรุปความ เข้าใจอารมณ์และวัตถุประสงค์ของผู้เขียน มีความเข้าใจที่เป็นเหตุเป็นผล เป็นลำดับขั้นตอน นอกจากนี้แล้วผู้อ่านยังต้องสามารถอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สามารถประเมินหรือตัดสินแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นได้

นอกจากนี้ Lono (1987; อ้างถึงใน นราธิป เอกสินธุ์, 2557) ได้เสนอความคิดเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ว่าเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของการอ่าน โดยความเข้าใจจะเกิดขึ้นได้ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการรับรู้ข้อเท็จจริง รู้ใจความสำคัญของเรื่อง ติความหรือประเมินความคิดจากเรื่องที่ได้

จากคำกล่าวของนักวิชาการการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นคุณลักษณะของนักเรียน ในการทำความเข้าใจประเด็นต่าง ๆ จากเรื่องที่ได้ โดยที่นักเรียน สามารถระบุหัวข้อ (Topic) ของเรื่องที่ได้ หาใจความสำคัญ (Main idea) ของเรื่องที่ได้ ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นต้น

2.2.7 กลยุทธ์และวิธีการอ่าน

กลยุทธ์และวิธีการอ่านเป็นสิ่งสำคัญ สำหรับผู้อ่านที่สามารถนำมาเลือกใช้ได้ทุกครั้งที่เมื่อต้องการอ่านซึ่งแต่ละวิธีล้วนมีหลักและวิธีการที่แตกต่างกันดังที่ นักวิชาการได้กล่าวถึงวิธีการอ่าน ดังนี้ Grellet (1981) ได้กล่าวถึงวิธีการอ่านที่ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ในการอ่านรูปแบบต่าง ๆ ได้ 4 วิธี ได้แก่

1. วิธีการอ่านแบบสำรวจ (Skimming) เป็นวิธีการอ่านเร็ววิธีหนึ่งที่ผู้อ่าน อ่านเพื่อหาข้อมูลที่สำคัญทั่ว ๆ ไป จากเรื่องที่ได้โดยไม่เน้นให้ความสำคัญกับส่วนใดส่วนหนึ่งจากเรื่องที่ได้
2. วิธีการสอนแบบหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) เป็นวิธีการอ่านเร็วอีกวิธีหนึ่งซึ่งผู้อ่านจะกวาดสายตารวดเร็วเพื่อหาข้อมูลเฉพาะที่ต้องการจากเรื่องที่ได้
3. การอ่านแบบรอบรู้ (Extensive Reading) เป็นวิธีการอ่านที่ผู้อ่านเลือกใช้ในการอ่านเรื่องยาวประเภทต่าง ๆ ที่ผู้อ่านสนใจและเป็นเรื่องราวที่ให้ความรู้ที่หลากหลายแก่ผู้อ่านซึ่งผู้อ่านอาจจะต้องการอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ เพื่อผ่อนคลาย เพื่อเพิ่มความสุขสนานและความบันเทิงจากการอ่าน
4. การอ่านเพื่อการศึกษา (Intensive Reading) เป็นการอ่านเพื่อการศึกษาค้นคว้าซึ่งผู้อ่านจะเลือกใช้วิธีนี้เพื่อมุ่งหาข้อมูล รายละเอียดและความรู้ที่ต้องการจากเรื่องที่ได้

นอกจากนี้ Silberstein (1994) ได้กล่าวถึงวิธีการอ่าน ดังนี้

1. วิธีการอ่านแบบสำรวจ (Skimming) เป็นการอ่านเพื่อหาข้อมูลทั่วไป รวมทั้งความรู้สึก ความประทับใจจากเนื้อหาที่อ่าน เช่น การอ่านนิยายเพื่อความบันเทิง หรืออ่านข่าวสำคัญใน หนังสือพิมพ์ เป็นต้น

2. วิธีการอ่านแบบหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) เป็นการอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะและผู้อ่าน พยายามที่จะแยกข้อความที่อ่าน ออกเป็นส่วนๆเพื่อที่จะหาข้อความสำคัญที่ต้องการ เช่น หมายเลข โทรศัพท์, ชื่อบุคคล, สถานที่ โดยที่ไม่ต้องเข้าใจความหมายของคำศัพท์ทุกคำ

3 การอ่านเพื่อการศึกษา (Intensive or Study Reading) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องการ รายละเอียดที่ซับซ้อนและลึกซึ้งของเนื้อหา และผู้อ่านต้องจำทุกส่วนของเนื้อหาที่อ่าน

จากการศึกษากลยุทธ์และวิธีการอ่าน จะเห็นได้ว่าการอ่านแต่ละวิธี แต่ละประเภทมีลักษณะ ที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับเหตุผล ความสำคัญ และความต้องการว่าผู้อ่านต้องการอ่านเพื่ออะไร และสามารถเลือกใช้วิธีการอ่านได้อย่างเหมาะสมได้

2.2.8 โครงสร้างของบทอ่าน

โครงสร้างของบทอ่าน (Essay Structure) ประกอบด้วยส่วนหลัก 3 ส่วนคือ (Harvard College Writing Center, 2016)

1. ส่วนนำ (Introduction) เป็นส่วนแรกของบทความ ที่จะบอกว่าบทความนี้นำเสนอ เกี่ยวกับเรื่องอะไร โดยผู้เขียนยังไม่ได้ใส่รายละเอียดมากนัก ในส่วนของบทนำจึงจำเป็นต้องดึงดูดใจ ผู้อ่านนำเข้าสู่หัวข้อเรื่อง และนำเสนอใจความหลัก องค์ประกอบหลัก ๆ ที่บทนำต้องมีคือ การ บรรยายทั่วไปหรือทิศทางเข้าสู่หัวข้อเรื่อง กล่าวคือการกล่าวถึงองค์รวมของเนื้อหา เพื่อรู้ ประสพการณ์เดิมของ ผู้อ่านชวนตั้งคำถาม หรือโน้มน้าว

2. ส่วนเนื้อหา (Body) เป็นส่วนรวมเนื้อหา ใจความสำคัญของเรื่อง ซึ่งจะเป็นส่วนที่ยาวที่สุด ในบทอ่านสามารถมีได้หลายย่อหน้า ซึ่งส่วนใหญ่จะมี 3-5 ย่อหน้า Body มีหน้าที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ ผู้อ่านลักษณะโดยที่ลักษณะเด่น ของ Body จะมี 2 ส่วน คือ Topic Sentence อยู่ส่วนแรกของแต่ละ Body เป็นตัวบอกให้ผู้อ่านรู้ว่าเนื้อความย่อหน้านี้พูดถึงเรื่องอะไร และ Supporting details ทำ หน้าที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมหรือขยายความจาก Topic Sentence รวมถึงยกตัวอย่างเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ มากขึ้น

3. ส่วนสรุป (Conclusion) ในส่วนนี้จะเป็นส่วนที่ชี้ให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ หรือ ใจความ สำคัญของเรื่องที่เขียนไว้ทั้งหมด

จากที่ได้กล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า โครงสร้างของบทอ่านประกอบไปด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนนำ (Introduction) ส่วนเนื้อหา (Body) และส่วนสรุป (Conclusion)

2.2.9 ระดับของการอ่าน

นักวิชาการได้จำแนกระดับของการอ่านไว้หลายรูปแบบ โดยใช้เกณฑ์ที่แตกต่างกันออกไปในประเทศไทย นิยมแบ่งระดับของการอ่านตามเกณฑ์พุทธิ พิสัย จากทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom's Taxonomy) ซึ่ง Baumeister (1974) ได้อธิบายเกี่ยวกับระดับของความเข้าใจในการอ่านได้ดังนี้

1. ความรู้ความจำ คืออ่านแล้วสามารถจำเรื่องราว ตัวประกอบ เหตุการณ์ต่าง ๆ ได้
2. ความเข้าใจ คือ อ่านแล้วสามารถจับใจความสำคัญ และสามารถแสดงออกมาในรูปแบบของการแปลความ ตีความ คาดคะเน ขยายความหรืออื่น ๆ
3. การนำความรู้ไปใช้ คือ เมื่อผู้อ่าน อ่านเรื่องนั้น ๆ แล้วนำไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งจะต้อง อาศัยความรู้ความเข้าใจ จึงจะสามารถนำไปใช้ได้
4. การวิเคราะห์ คือ การที่ผู้อ่าน อ่านบทอ่านแล้วนำมาแยกแยะเรื่องราวสิ่งต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อย เป็น องค์ประกอบที่สำคัญได้ และมองเห็นความสัมพันธ์ของส่วนที่เกี่ยวข้องกัน ความสามารถในการวิเคราะห์จะแตกต่างกันไปแล้วแต่ความคิดของแต่ละคน
5. การสังเคราะห์ คือ เมื่อผู้อ่าน อ่านแล้วสามารถผสมผสานส่วนย่อย ๆ เข้าเป็นเรื่องราวเดียวกันอย่างมีระบบ เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ที่สมบูรณ์และดีกว่าเดิม
6. การประเมินค่า คือ อ่านแล้วตัดสิน ติราคา หรือ สรุปเกี่ยวกับคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ตามเนื้อหาสาระในเรื่องนั้น ๆ

นอกจากนี้ Dechant (1982) ได้มีการแบ่งระดับการอ่าน ออกเป็น 6 ชั้น ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension) คือผู้อ่านสามารถอธิบายได้ชัดเจน สามารถจํารายละเอียดของข้อมูลที่อ่านได้
2. ระดับการเรียบเรียงลำดับข้อความ (Reorganization) คือผู้อ่านสามารถวิเคราะห์สังเคราะห์ หรือเรียงลำดับความคิดได้อย่างชัดเจน โดยการจัดลำดับโครงสร้าง วางโครงเรื่อง
3. การสรุปความจากการอ้างอิง (Inference) คืออ่านแล้วรวบรวมเนื้อหาจากเรื่องที่อ่าน โดยอาศัยความคิดของผู้อ่าน ความรู้ส่วนบุคคล การจินตนาการ นำมาอธิบายผ่านความรู้สึก ความคิดที่ออกมา มีลักษณะความคิดเห็นแบบตรงไปตรงมา
4. ระดับการประเมินผล หรือระดับวิจารณ์ (Evaluation or Critical Reading) ในระดับนี้ ผู้อ่านจะต้องสามารถประเมินและวิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
5. ระดับความซาบซึ้ง (Appreciation) ผู้อ่านจะต้องสามารถบอกเทคนิคและรูปแบบที่ผู้เขียนใช้ในการเขียน ซึ่งทำให้ผู้อ่านมีปฏิกริยาตอบโต้ ผู้อ่านจะต้องสร้างจินตนาการ และมีอารมณ์ร่วมไปกับผู้เขียน

6. ระดับความเข้าใจผสมผสาน (Integrative Comprehension) เป็นการรวบรวมประสิทธิภาพในการจดจำข้อมูล เพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับสิ่งต่าง ๆ ได้

สรุปได้ว่าความเข้าใจในการอ่านมีการพัฒนาไปอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากระดับที่ใช้ทักษะพื้นฐานจากขั้นความเข้าใจ ตามเนื้อเรื่องไปจนถึงการใช้ทักษะที่สูงขึ้น คือในระดับการประเมินค่าหรือระดับความเข้าใจผสมผสาน การพัฒนาจึงจำเป็นต้องการฝึกหลาย ๆ ครั้ง และควรฝึกตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาเพื่อสร้างประสบการณ์ให้เพิ่มขึ้นทีละน้อย จนมีทักษะในขั้นสูงได้

2.2.10 การวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญยิ่งของกระบวนการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่ชี้ให้ครูแต่ละชั้นตอนประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ซึ่งการวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ ควรเป็นการชี้ให้นักเรียนได้เห็นความสามารถของนักเรียนแต่ละคนว่า มีความสามารถในการอ่านมากน้อยเพียงใด โดยที่การอ่านจะบรรลุไปตามจุดประสงค์ได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการวัดประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ส่วนการประเมินผลนอกจากดูคะแนนสอบของนักเรียนแล้ว ครูควรดูผลจากการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนระหว่างเรียน การตอบคำถาม การร่วมกิจกรรมของ นักเรียน และการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนระหว่างเรียน การสัมภาษณ์นักเรียน ดังนั้น ได้มีผู้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนี้

2.2.9.1 องค์ประกอบการวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ

วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2543) ได้กล่าวว่า การวัดผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ในโรงเรียนส่วนใหญ่แล้ว จะใช้เป็นการสอบโดยการวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement) และข้อสอบวัดความสามารถในการอ่าน โดยการสร้างข้อสอบในแต่ละครั้งนิยมเลือกวัดดูประสงค์และเนื้อหาทั่ว ๆ ไป ดังนั้น วัดดูประสงค์ในการอ่านที่นำมาวัด จึงเป็นวัตถุประสงค์ทั่วไป มากกว่าวัตถุประสงค์หรือทักษะแบบเฉพาะ เช่น การอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension) ความหมายของคำศัพท์ (Vocabulary Meaning) และการจำศัพท์ (Word Recognition) เป็นต้น

นอกจากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543) ได้กล่าวถึงกระบวนการประเมินผลการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่ซับซ้อน กว่าที่มองเห็น การได้ยิน และการเปลี่ยนแปลงความของสมอง ซึ่งผู้ที่มีทักษะการอ่านขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องมีพฤติกรรมการอ่าน 6 ขั้น ที่ครูสามารถประเมินได้ ดังนี้

1. ขั้นจำ เป็นขั้นแรกของการอ่าน โดยที่นักเรียนจะต้องจำเรื่องราว ความหมายของคำ ให้คำจำกัดความของคำยาก หลังจากนั้นครูจะใช้การประเมินโดยการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน ให้สะกดคำบอกคำจำกัดความ เป็นต้น

2. ชั้นความเข้าใจ ในขั้นนี้นักเรียนจะต้องเล่าเรื่องที่ตนเองได้อ่านออกมาเป็นคำพูดของตนเอง ต้องมีความเข้าใจในเรื่อง ซึ่งครูจะเป็นคนตั้งคำถามด้วยการให้นักเรียนเล่าเรื่องและเหตุการณ์

3. ขั้นนำไปใช้ ครูจะตั้งคำถามโดยการกำหนดเป็นสถานการณ์ให้นักเรียนได้พิจารณา นำความรู้มาใช้ประโยชน์ ซึ่งนักเรียนจะต้องฝึกนำถ้อยคำ ประโยค เหตุการณ์ ไปใช้เพื่อแก้ปัญหา สถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นใหม่ได้

4. ชั้นวิเคราะห์ เป็นขั้นที่นักเรียนจะต้องแยกแยะองค์ประกอบย่อยของแนวคิดที่ได้จากการอ่านและสามารถบอได้ว่าองค์ประกอบใดมีความสัมพันธ์กันและไม่สัมพันธ์กัน

5. ชั้นสังเคราะห์ นักเรียนสามารถอ่านแล้วสรุปแนวคิดของเรื่องได้ ค้นหาลักษณะของโครงเรื่องที่มีความคล้ายคลึงกับเรื่องที่อ่าน และสรุปแนวคิดที่มีความเหมือนกันหรือแตกต่างกันได้

6. ชั้นประเมินค่า เป็นขั้นสูงสุดของการคิดให้นักเรียนได้ตัดสินใจ พิจารณาถึงคุณค่าที่ปรากฏในบทอ่าน เป็นการฝึกให้ผู้อ่านได้รู้จักถ้อยคำ การบรรยายที่ทำให้เกิดภาพพจน์ เป็นต้น

จินตนา มงคลไชยสิทธิ์ (2548), วาสนา โพธิ์วัลซ์ (2549), จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554), กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์ (2556) ได้เสนอ องค์ประกอบการวัดการวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้หลายท่าน ดังต่อไปนี้

จินตนา มงคลไชยสิทธิ์ (2548) ได้กำหนดองค์ประกอบของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไว้ 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามที่ครอบคลุมใจความของเนื้อเรื่องได้ (Main idea)
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียด (Detail) ที่ปรากฏในเรื่องได้
3. นักเรียนสามารถตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
4. นักเรียนสามารถสรุปใจความ ของเรื่องที่อ่านได้

วาสนา โพธิ์วัลซ์ (2549) กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า ครูสามารถวัดความเข้าใจจากการอ่านของนักเรียนได้ ดังนี้

1. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
2. เข้าใจคำชี้แจง และปฏิบัติตามคำชี้แจงได้อย่างถูกต้อง
3. สามารถบรรยายเรื่องที่อ่านเป็นคำพูดของตนเองได้
4. เรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้
5. แยกแยะถึงรายละเอียดในเรื่องได้ว่า ตอนไหนสำคัญหรือไม่สำคัญ
6. บอกได้ว่าตอนไหนสำคัญอย่างไร
7. บอกได้ว่าประโยคไหนในเรื่องที่อ่าน แสดงเนื้อหาความสำคัญหรือข้อความสำคัญของเรื่องราวที่อ่าน
8. สรุปบทความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

9. บอกได้ว่าในเรื่องที่อ่านนั้นมีความสัมพันธ์ กับเนื้อหาในบทความอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างไร

10. บอกได้ว่าในเรื่องที่อ่านนั้น นักเรียนยึดแนวอะไรในการจัดระเบียบเรียง เช่น เวลา สถานที่

11. บอกได้ว่าอะไรคือความหมายที่ซ่อนเร้น ในเรื่องที่อ่าน

12. บอกได้ว่าในเรื่องที่อ่านแฝงไปด้วยอารมณ์ ความรู้สึกอย่างไร

13. บอกวัตถุประสงค์ ที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนบอกตรง ๆ จากเรื่องที่ได้

14. บอกได้ว่าผู้เขียนใช้ถ้อยคำเปรียบเทียบบนอย่างไร มีความหมายอย่างไร

นอกจากนี้ จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบการวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษดังนี้

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดได้

2. นักเรียนตั้งคำถามจากการอ่านได้

3. นักเรียนหาสาระสำคัญของเรื่องได้

4. นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ได้

5. นักเรียนสามารถสรุปความหรือเรื่องที่ได้

ต่อมา กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์ (2556) กล่าวว่า การประเมินความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สามารถใช้เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบย่อย และเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถในการอ่านแบบรวม ดังนี้

1. เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบย่อย มีดังต่อไปนี้

1.1 ความรู้ศัพท์ นักเรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์ และสำนวนที่ใช้

1.2 ความรู้ไวยากรณ์ นักเรียนสามารถใช้ความรู้ในด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจ

และเชื่อมโยงเนื้อความ

2. เกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถในการอ่านแบบรวม มีดังนี้

2.1 ความสามารถในการเรียบเรียงความ ได้แก่ การอ่านแล้วเข้าใจโดยการตอบคำถามที่ ให้เรียบเรียงใหม่ให้ได้ใจความเดิม

2.2 ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด ว่าเป็นรายละเอียดที่สนับสนุน หรือเป็นรายละเอียดที่ขัดแย้ง และเข้าใจถึงความสัมพันธ์ของรายละเอียดทั้งสอง

2.3 ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ โดยที่นักเรียนสามารถระบุ แก่นเรื่อง ใจความสำคัญของเรื่องได้

2.4 ความสามารถในการวิเคราะห์ และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความ การใช้ภาษา นักเรียนสามารถใช้ความรู้ ความสามารถทั้งหมดที่มาวิเคราะห์และประเมินค่าว่าเรื่องที่มีเจตนา

หรือทัศนคติของผู้เขียน วิพากษ์วิจารณ์เหตุผลที่เกิดขึ้นได้ และมีการกำหนดความสามารถตามเกณฑ์ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่าเป็นระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง	มีความสามารถ
ระดับ 2 หมายถึง	มีความสามารถน้อย
ระดับ 3 หมายถึง	มีความสามารถพอประมาณ
ระดับ 4 หมายถึง	มีความสามารถมาก
ระดับ 5 หมายถึง	มีความสามารถยอดเยี่ยม

จินตนา มงคลไชยสิทธิ์ (2548) ได้กำหนดองค์ประกอบของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไว้ 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามที่ครอบคลุมใจความของเนื้อเรื่องได้ (Main idea)
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียด (Detail) ที่ปรากฏในเรื่องได้
3. นักเรียนสามารถตั้งคำถามจากเรื่องที่ย่านได้
4. นักเรียนสามารถสรุปใจความ ของเรื่องที่ย่านได้

จากแนวคิด เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลความเข้าใจในการอ่านเพื่อความเข้าใจ สรุปได้ว่าการวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจอาจกระทำได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยที่ครูจะใช้วิธีใด ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายเป็นสำคัญ ซึ่งในการวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยทั่วไปนั้นมักใช้เป็นแบบทดสอบวัดการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยจะใช้เป็นการสอบโดยการวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement) และข้อสอบวัดความสามารถในการอ่าน การสร้างข้อสอบในแต่ละครั้งนิยมเลือกวัตถุประสงค์และเนื้อหาทั่ว ๆ ไป เช่น การอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension) ความหมายของคำศัพท์ (Vocabulary Meaning) และการจำศัพท์ (Word Recognition) เป็นต้น

2.2.9.2 เครื่องมือการวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ

Finocchiaro & Sako (1983; อ้างถึงใน วิไล โปธิ์ชื่น, 2555) และ Hughes (2012; อ้างถึงใน วิไล โปธิ์ชื่น, 2555) ได้แบ่งแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

1. วัดโดยใช้แบบทดสอบแบบอัตนัย (Subjective Test) ได้แก่ ความเรียง โดยให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่ย่านโดยการเขียนประโยคหรือข้อความยาวๆ
2. วัดโดยใช้แบบทดสอบแบบปรนัย (Objective Test) ได้แก่ แบบทดสอบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจับคู่ และแบบเติมคำ เป็นต้น

โดยการวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ควรวัดในสิ่งต่อไปนี้ ข้อมูลสำคัญในข้อความ รายละเอียดสนับสนุนข้อความสำคัญ ความสัมพันธ์ของข้อความ ความหมายของคำศัพท์ และการตีความข้อความ ในการวัดและประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน นิยมใช้แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choices) เพราะเป็นแบบทดสอบที่มีความเที่ยงสูง โดยมีการกำหนดข้อที่

ถูกต้องไว้ชัดเจน นอกจากนี้แล้วการตรวจให้คะแนนสะดวก รวดเร็ว เพราะมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว และใช้เวลาในการทำข้อแบบทดสอบน้อย ครอบคลุมเนื้อหาหลายๆด้าน และสามารถใช้กับผู้สอบได้ทุกระดับ

นอกจากนี้นักวิจัยในต่างประเทศ Aebersold & Field (1997) ได้แบ่งการวัดและการประเมินการอ่าน ได้ 2 วิธี ดังนี้

1. วิธีวัดและประเมินการอ่านแบบดั้งเดิม (Traditional method of testing reading) ซึ่งได้แก่

1.1 ข้อคำถามแบบตัวเลือก (Multiple-choice question) ข้อคำถามนี้จะ ประกอบด้วยตัวเลือกที่ถูกต้องเพียงตัวเลือกเดียว ส่วนตัวเลือกที่เหลือจะเป็นตัวลวง (Distracters) การสร้างแบบวัดประเภทนี้ครูจำเป็นต้องใช้เวลา ความคิดและทักษะต่าง ๆ เพื่อให้การวัดและการประเมินผลมีประสิทธิภาพและน่าเชื่อถือ

1.2 การทดสอบคำศัพท์ (Vocabulary tests) เป็นการทดสอบที่เน้นความจำของนักเรียนที่เกี่ยวกับคำศัพท์มากกว่าความเข้าใจในการอ่าน

1.3 คำถามประเภทโคลซ (Cloze) เป็นแบบทดสอบที่นักเรียนอ่านบทอ่านแล้วเติมคำที่เหมาะสมลงไปให้ถูกต้อง

1.4 คำถามที่ตอบสั้นและคำถามปลายเปิด (Short answer and open-ended Questions) นักเรียนจะอ่านบทอ่านที่ครูกำหนดให้ หลังจากนั้นนักเรียนอ่านคำถามที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านแล้วจึงเขียน ประโยค 2-3 ประโยค หรืออาจเขียนสรุปความ จากบทอ่าน

1.5 การเติมประโยคให้สมบูรณ์ (Completion tasks) การทดสอบประเภทนี้นักเรียนต้องเติมประโยคที่ให้มา ให้สมบูรณ์หลังจากที่นักเรียนอ่านบทอ่านแล้ว นักเรียนต้องทำการเติมประโยคให้สมบูรณ์ และต้องใช้การวิเคราะห์และการตีความบทอ่านก่อนการเติมประโยค

1.6 การวัดตามสภาพจริง (Authentic tasks) เป็นการวัดและการประเมินการอ่านของนักเรียนทั้งกระบวนการอ่าน ได้แก่ ก่อนอ่าน ขณะอ่าน และหลังอ่าน เป็นการประเมินนักเรียนขณะทำกิจกรรม และประเมินด้านจิตพิสัยของนักเรียนซึ่งได้แก่ แรงจูงใจ เจตคติ เป็นต้น

2. วิธีการวัดและประเมินการอ่านในรูปแบบอื่น ๆ (Alternative methods of assessing reading) ซึ่งได้แก่

2.1 การเขียนบันทึก (Journal) การเขียนบันทึกเป็นการให้นักเรียนได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำความเข้าใจบทอ่านด้วยตนเอง และเป็นการประยุกต์ความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิม นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและความสามารถทางภาษาของนักเรียนอีกด้วย การเขียนบันทึกเป็นการวัดและการประเมินการอ่านที่มีความยืดหยุ่นและ สามารถปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสมกับกระบวนการเรียนการสอนหรือกับนักเรียนได้ดี

2.2 แฟ้มสะสมงาน (Portfolios) แฟ้มสะสมงานเป็นแหล่งรวบรวมผลงานของนักเรียน ซึ่งได้แก่ แบบฝึกหัด รายงาน ข้อสอบ การเขียนบันทึก และผลงานประเภทต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับการอ่าน เพื่อแสดงถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน

2.3 การบ้าน การให้การบ้านสามารถวัดและประเมินบทอ่านของนักเรียนได้เช่นเดียวกัน ครูสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทอ่านและกระบวนการอ่านของนักเรียนได้จากงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำ

2.4 การสังเกตของครู (Teacher assessment through observation) เป็นการประเมินความเข้าใจในการอ่าน และการมีส่วนร่วมของนักเรียนจากการสังเกตตามสภาพจริงในขณะเรียน และมีการบันทึกโดยครู

2.5 การประเมินตนเอง (Self-assessment) Nunan (1999) ได้กล่าวว่าการประเมินตนเองเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนสามารถประเมินความสามารถในการอ่านของตนได้ โดยที่รูปแบบในการประเมินอาจเป็นแบบทดสอบให้เลือกตอบหรือเป็น มาตรการส่วน เป็นต้น

2.6 การประเมินจากเพื่อนในห้องเรียน (Peer assessment) เป็นการประเมินการอ่านจาก นักเรียนด้วยกันในขณะที่เรียน นักเรียนจึงจำเป็นต้องเข้าใจหลักการและเกณฑ์ในการประเมินการอ่านของเพื่อนในชั้นเรียนด้วย

Alderson (2000) ได้เสนอแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

1. แบบทดสอบเติมคำในช่องว่างและแบบโคลซ (Gap-filling and cloze test)
2. แบบทดสอบหลายตัวเลือก (Multiple choices)
3. แบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Alternative objective)
 - 3.1 การจับคู่ (Matching)
 - 3.2 การเรียงลำดับ (Ordering)
 - 3.3 คำถามแบบ 2 ตัวเลือก (Dichotomous items)
4. แบบทดสอบแบบแก้ไข (Editing test)
5. แบบทดสอบแบบเขียนตอบ (Short answer test)

Caldwell (2008 อ้างถึงใน กุลวรรณ สุทธิรักษ์, 2558) ยังได้กล่าวถึงวิธีการตรวจให้คะแนน 2 แบบคือ คะแนนแบบอิงกลุ่มและคะแนนแบบอิงเกณฑ์ คะแนนแบบอิงกลุ่มคือ ครูตั้งเกณฑ์การให้คะแนนโดยดูจากความสามารถของนักเรียนที่มีความสามารถมากที่สุดและน้อยที่สุด แล้วลดหลั่นคะแนนกันมาตามความสามารถ เป็นการเปรียบเทียบคะแนนในกลุ่มนักเรียน และแบบที่สองคือการให้คะแนนแบบอิงเกณฑ์ คือเป็นการคิดคะแนนแบบใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามระดับความสามารถที่นักเรียนมี

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวัดและประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของ จินตนา มงคลไชยสิทธิ์ (2548) ประกอบด้วยพฤติกรรมที่สะท้อนการอ่านเพื่อความเข้าใจ 4 พฤติกรรม ได้แก่ 1) นักเรียนสามารถหาใจความสำคัญ (Main idea) ของเนื้อเรื่องได้ 2) นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียด (Detail) ที่ปรากฏในเรื่องได้ 3) นักเรียนสามารถตั้งคำถามจากเรื่องที่ได้ 4) นักเรียนสามารถสรุปความจากเรื่องที่ได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เพิ่มการระบุหัวข้อเรื่อง (topic) เพื่อให้ครอบคลุมกับมาตรฐาน ต 1.1 ตัวชี้วัด ม.1/4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง English around the world

2.2.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.2.12 งานวิจัยในประเทศ

เกรียงไกร วงศ์จันทร์เสือ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามวิธีการบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น โดยนักเรียนมีคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุภิญญา ยีหมัดอะหลี (2555) ได้ทำการศึกษาผลการใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คนโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รฐา แก่นสูงเนิน (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้แนวการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Samutsakhon ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 31 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย 1 ห้องเรียน ผลการศึกษาพบว่าผลการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Samutsakhon ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าผลการวิเคราะห์มีคุณภาพในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26 มีประสิทธิภาพ 80.16/81.53 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แนวการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน

ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Samutsakhon ก่อนเรียนกับหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนนที่ได้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.63 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 32.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.09

2.2.13 งานวิจัยต่างประเทศ

Decker (1988) ได้ศึกษาผลของการเขียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับ 10-12 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 4 แห่ง โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยเลือกหัวข้อที่อ่านแล้วนำมาเขียนทุกวัน วันละ 10 นาที เป็นเวลา 16 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนการอ่านแบบปกติ ผลการศึกษาพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่านดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

Terney, J. R. and Readence, E. J. and Dishner, K. E. (1995) ได้ทำการศึกษาผลของการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้ทฤษฎีเมตาคอกนิชัน เปรียบเทียบกับการสอนแบบปกติ โดยแบ่งเป็นนักเรียนจำนวน 23 คนเป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียน 33 คนเป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีเมตาคอกนิชัน ส่วนกลุ่มควบคุมจัดการเรียนการสอนตามปกติ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มทดลองมีการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจได้มากขึ้นกว่ากลุ่มควบคุม และจากการสัมภาษณ์นักเรียนในกลุ่มทดลองพบว่านักเรียน 70% มีความพึงพอใจในกิจกรรมการเรียน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สรุปได้ว่าการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ส่วนใหญ่ครูใช้วิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่มีความหลากหลาย เช่น การใช้กลวิธีการอ่าน วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) แบบฝึกทักษะการอ่าน เหล่านี้ล้วนเป็นการจัดการเรียนรู้โดยยึดนักเรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะใช้การวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

สรุป

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นการเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจบทความ ต้องอาศัยความรู้ทางด้านโครงสร้างคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ ความต่อเนื่องและความสัมพันธ์ของประโยค จากนั้นผู้อ่านสามารถสรุปได้ว่า ประโยคใดเป็นประโยคใจความสำคัญ หรือรายละเอียดและสามารถตีความใจความที่อยู่ในบทความตามบริบทต่าง ๆ ได้ การอ่านเพื่อความเข้าใจ ประกอบด้วยขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading) 2) ขั้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-Reading) และ 3) ขั้นหลังการอ่าน (Post-Reading) และมีโครงสร้างของบทความในแต่ละบทความดังนี้ 1) ส่วนนำ (Introduction) เป็นส่วนแรกของบทความ ที่จะบอกว่าบทความนี้นำเสนอเกี่ยวกับเรื่องอะไร โดยผู้เขียนยังไม่ได้ใส่รายละเอียดมากนัก ในส่วนของบทนำจึงจำเป็นต้องดึงดูดใจผู้อ่านนำเข้าสู่หัวข้อเรื่อง และนำเสนอใจความหลัก องค์ประกอบหลัก ๆ ที่บทความต้องมีคือ การบรรยายทั่วไปหรือทิศทางเข้าสู่หัวข้อเรื่อง กล่าวคือการกล่าวถึงองค์รวมของเนื้อหา เพื่อเรียกประสบการณ์เดิมของ ผู้อ่านชวนตั้งคำถาม หรือโน้มน้าว 2) ส่วนเนื้อหา (Body) เป็นส่วนรวมเนื้อหา ใจความสำคัญของเรื่อง ซึ่งจะเป็นส่วนที่ยาวที่สุดในบทความสามารถมีได้หลายย่อหน้า ซึ่งส่วนใหญ่จะมี 3-5 ย่อหน้า Body มีหน้าที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมแก่ผู้อ่านลักษณะโดยที่ลักษณะเด่น ของ Body จะมี 2 ส่วน คือ Topic Sentence อยู่ส่วนแรกของแต่ละ Body เป็นตัวบอกให้ผู้อ่านรู้ว่าเนื้อความย่อหน้านี้พูดถึงเรื่องอะไร และ Supporting details ทำหน้าที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมหรือขยายความจาก Topic Sentence รวมถึงยกตัวอย่างเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจมากขึ้น 3) ส่วนสรุป (Conclusion) ในส่วนนี้จะเป็นส่วนที่ชี้ให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ หรือ ใจความสำคัญของเรื่องที่เขียนไว้ทั้งหมด

2.3 วิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีค (MIA)

การสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีค (Murdoch Integrated Approach : MIA) เป็นวิธีสอนแบบหนึ่งที่น่าเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ การจัดกิจกรรมส่วนใหญ่จะเน้นให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองตามกระบวนการวิธีที่ครูเตรียมไว้ล่วงหน้า นักเรียนมีบทบาทมากที่สุด ครูเป็นเพียง ผู้ให้คำปรึกษา ชี้แนะ และคอยอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในบางครั้งที่นักเรียนไม่เข้าใจ การเรียนการสอนด้วย วิธีการสอนนี้ต้องมีการอภิปรายร่วม และแสดงความสามารถในการสื่อความหมายตลอดเวลา ส่วนในเนื้อเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่านนั้นจะต้องมีคำถามย่อย ๆ ให้นักเรียนเขียนตอบ โดยเติมลงในประโยค ซึ่งทำให้นักเรียน เกิดการตื่นตัว มีสติตลอดเวลาที่อ่าน จุดเด่นการสอนอ่านด้วยวิธี Murdoch Integrated Approach (MIA) (Murdoch, 1986)

เนื่องจากมีผู้วิจัยหลายท่านได้เรียกวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) แตกต่างกันไป เช่น วิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อก การอ่านแบบ MIA ซึ่งในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยขอใช้ชื่อว่า วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA)

2.3.1 ความเป็นมาของวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA)

(George S. Murdoch) เป็นอาจารย์สอนภาษาที่มหาวิทยาลัยคูเวต (Kuwait University) ได้ประสบปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศเนื่องจากประเทศคูเวต ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร จึงทำให้การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เพราะสาเหตุเกิดจากโอกาสที่นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันน้อย Murdoch จึงได้พยายามหาแนวทางการสอนอ่านภาษาอังกฤษแนวใหม่ขึ้น โดยยึดหลักทางภาษาศาสตร์ (Psycholinguistics) ซึ่งเป็นจิตวิทยาในการคิดและการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารขึ้น โดยใช้ชื่อวิธีการสอนนี้ว่า “A More Integrated Approach to the teaching of Reading” วิธีการสอนนี้ได้เริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1986 ซึ่งเป็น การเน้นการฝึก กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะอื่น ๆ ร่วมกับการอ่านด้วย เช่น การฟัง การพูด การเขียน ควบคู่กันไปตลอดเวลา และเนื่องจากการสอนโดยทั่วไปของครู มักจะแยกทักษะแต่ละทักษะออกไปอย่างสิ้นเชิง เช่น ทักษะการอ่านมักจะถูกจัดแยกออกจากทักษะอื่น ๆ เมื่อถึงเวลาที่ครูต้องการสอนการอ่านให้นักเรียน นักเรียนก็จะไม่ให้ความสนใจทักษะอื่น ๆ จะมุ่งอยู่กับแต่การอ่านเท่านั้น ซึ่ง Murdoch ถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ถือเป็นการปิดกั้นทักษะอื่น ๆ ไปด้วย โดยปกติแล้วในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทักษะทุกทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน จะมีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นในการสอนจึงควรมีทักษะทั้ง 4 ทักษะควบคู่กันไป แต่จะเน้นทักษะใดทักษะหนึ่งเป็นพิเศษ ส่วนทักษะอื่น ๆ ก็ได้รับการพัฒนาไปพร้อมกัน นอกจากนี้ Murdoch ยังเล็งเห็นว่าการสอนอ่านแล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดแบบเลือกตอบหรือแบบถูก - ผิด ไม่ใช่เป็นการฝึกอ่านที่ดี นักเรียนจะไม่ได้มีการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ เลย โดยแบบฝึกหัดที่ดีที่สุดควรจะให้ให้นักเรียนได้คิดและเขียนออกมาเป็นคำพูดของตนเอง เป็นการฝึกกระบวนการคิดและฝึกทักษะการเขียนไปในตัวอีกด้วย วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ถือเป็นการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิด โดยที่ครูจะเริ่มตั้งประเด็นคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ชวนให้นักเรียนได้เกิดการคิด แล้วให้มีการ ร่วมกันอภิปรายโดยนำความรู้เดิมที่มีอยู่นำมาผสมผสานกับความรู้ใหม่เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดและแก้ปัญหา ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้เกิดวิธีการคิดแก้ปัญหา โดยวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) มีขั้นตอนหนึ่ง ที่ให้นักเรียนทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) ซึ่งในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะต้องใช้ความคิดในด้านความรู้ความจำ (Knowledge) ความสามารถในการระลึกเกี่ยวกับในด้านความหมายของคำศัพท์ สำนวน คำศัพท์เทคนิค เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ Harris and Sipay (1990) ว่าคำศัพท์ที่ปรากฏในบทอ่านนั้น มีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาความคิด

ของผู้อ่าน ส่วนกิจกรรมการอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) สอดคล้องกับด้านการคิดวิเคราะห์ ซึ่งนักเรียนสามารถแยกแยะข้อมูลเป็นส่วนๆได้ เป็นต้น

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ประกอบไปด้วย 7 ขั้นตอน โดยแต่ละขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้ฝึกทักษะต่าง ๆ ทางภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

2.3.2 ขั้นตอนการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA)

มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลาย ๆ ท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนอ่านของเมอร์ต็อก โดยแบ่งขั้นตอนการสอนอ่าน ออกเป็น 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นถามคำถามนำก่อนอ่าน (Priming Question) 2) ขั้นทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) 3) ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) 4) ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) 5) ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) 6) ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Doing Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) 7) ขั้นประเมินผลและการแก้ไข (Evaluating and Correcting) สามารถสรุปได้ดังนี้ (Murdoch, 1986; เสาวนีย์ ธาระสาร, 2553)

1. ขั้นถามคำถามนำก่อนอ่าน (Priming Question) เป็นการโน้มน้าวให้นักเรียนสนใจโดยการตั้งคำถามก่อนอ่านในเรื่องที่จะอ่านในโอกาสต่อไป การอภิปรายร่วมกันเป็นกระบวนการคาดคะเนล่วงหน้าว่าเรื่องที่จะอ่านนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร พอถึงเวลาอ่านจริง ๆ ทุก ๆ คนก็พยายามจะค้นหาคำตอบว่าตามที่พวกตนคิดคำตอบไว้ล่วงหน้า นั้น ตรงกับเรื่องที่จะอ่านหรือไม่ การอ่านจึงเป็นการกระตุ้นเร้าใจนักเรียนให้หาคำตอบ ซึ่งตรงกับความคิดของ Goodman 1967

2. ขั้นทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) ในขั้นตอนนี้ มีจุดประสงค์เพื่อต้องการให้นักเรียนเกิดความมั่นใจว่าคำศัพท์บางคำ ที่เป็นตัวบ่งชี้ความหมาย (Key Words) นั้น นักเรียนมีความเข้าใจถูกต้องแล้วหรือยัง โดยครูจะเป็นคนเลือกคำศัพท์เหล่านั้น ขึ้นมาเอง คำบางคำ นักเรียนอาจจะรู้ความหมายแล้ว หรือคำบางคำหากมีความหมายหลายอย่าง ครูอาจจะเขียนความหมายของคำศัพท์คำนั้นให้อยู่ในสถานการณ์ที่พบ Harris & Sipay (1979) ได้กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นต้องอาศัยความสามารถหลายๆ อย่างรวมกัน ไม่เฉพาะแต่รู้ความหมายของคำศัพท์เพียงอย่างเดียว แต่คำศัพท์มีส่วนอย่างมาก ต่อความเข้าใจในการอ่าน หากคะแนนความเข้าใจสูง คะแนนความสามารถการใช้คำศัพท์จะสูงตามด้วยดังนั้น คำศัพท์ที่จะช่วยปูพื้นฐานให้นักเรียนได้อย่างมากอีกขั้นตอนหนึ่ง เพื่อจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านในโอกาสต่อไป ซึ่งตรงกับความคิดของ Widdowson (1985) ที่ว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น เราต้องพยายามขจัดปัญหา และอุปสรรคในการที่จะสกัดกั้นไม่ให้นักเรียนเข้าใจบทอ่าน เช่น คำ หรือวลีที่ยาก ๆ วิธีการอย่างหนึ่งที่จะแก้ปัญหา

เหล่านี้ได้ก็คือ ให้นักเรียนเรียนรู้สิ่งเหล่านั้นก่อนการอ่านซึ่งจะได้นำสิ่งเหล่านั้นไปใช้แก้ปัญหาในการอ่านได้

3. ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) ในขั้นนี้ครูแจกบทอ่าน (The text) ให้นักเรียนอ่านตามเวลาที่กำหนดให้ เนื้อหาที่ให้อ่านจะมีคำถามย่อยแทรกอยู่ในเนื้อหา เพื่อให้นักเรียนวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำสรรพนามในเนื้อเรื่อง ซึ่งเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านที่ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้จะทำให้นักเรียนสามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจขึ้นแล้ว ยังจะช่วยทำให้นักเรียนต้องใช้ความคิดตลอดเวลา และต้องพยายามทำความเข้าใจเรื่องโดยตลอดด้วย นอกจากนี้ยังพบว่าจากการกระตุ้นนักเรียนด้วยวิธีนี้ นักเรียนจะมีแรงขับ (Drive) ในการเรียนรู้มากขึ้น เนื้อเรื่องและคำถามในเรื่องจะเป็นสิ่งเร้า (Stimulus) การที่นักเรียนเขียนตอบ คือ การตอบสนอง (Response) และได้รับแรงเสริม (Reinforcement) จากการเฉลยคำตอบในตอนหลัง

4. ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) ในขั้นนี้ Murdoch เชื่อว่าเป็นขั้นที่จะใช้ทดสอบความเข้าใจของนักเรียนได้ดี คือ การให้นักเรียนเติมข้อความจากประโยคปลายเปิดที่ครูกำหนดให้ โดยนักเรียนเขียนเติมประโยคเหล่านั้น อาจจะแก้ไขโดยวิธีเลือกประโยคที่เป็นใจความสำคัญของเรื่อง (Main Idea) มาเป็นประโยคที่ให้นักเรียนเติมใจความสมบูรณ์แทนก็ได้ และเชื่อว่าจากกิจกรรมทั้ง 3 ขั้นที่กล่าวมาข้างต้น จะทำให้นักเรียนได้เข้าไปร่วมปัญหาอย่างแท้จริง แบบฝึกหัดเหล่านั้นได้แก่ 1) การเติมคำให้สมบูรณ์ (Completion) 2) การเปลี่ยนแปลงรูปแบบข้อมูลที่ได้รับ (Transformation) Widdowson ไม่นิยมใช้คำถามแบบเลือกตอบ (Multiple choices) เพราะนักเรียนอาจจะเกิดการสับสนหรือใช้การเดา และไม่ช่วยพัฒนาทักษะอื่นเลย ตรงกันข้ามหากฝึกให้นักเรียนตอบแบบเติมคำให้สมบูรณ์ หรือ แบบเปลี่ยนแปลงรูปแบบข้อมูลที่ได้รับ นอกจากเป็นการฝึกการอ่านแล้ว การเขียนของนักเรียนก็ได้รับการพัฒนาด้วยพร้อมกันด้วย

5. ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) เป็นขั้นกิจกรรมที่ให้นักเรียนนำความรู้หรือ ข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น เช่น อาจจะทำให้นำความรู้หรือข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ ในรูปแบบตารางแผนภูมิ กราฟ หรือแผนที่ อย่างไม่อย่างหนึ่ง ตามความเหมาะสมของข้อมูล หากนักเรียนทำได้ก็ย่อมแสดงว่านักเรียนจับประเด็นสำคัญๆ ได้ กิจกรรมอย่างนี้น่าสนใจมากตามความคิดเห็นของเมอร์ดอกซ์

6. ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Doing Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) ในขั้นนี้ ครูให้ประโยคมาจำนวนหนึ่ง แล้วให้นักเรียนเรียงเรียงอนุเฉทซึ่งนั่นก็คือ กิจกรรมการต่อชิ้นส่วน สำหรับกิจกรรมนี้ตามความคิดเห็นของ Murdoch คิดว่ามีประโยชน์มากอย่างยิ่งทั้งเป็นการฝึกพูดและคิด นักเรียนต้องใช้สมาธิอย่างมาก วิธีการคือครูเตรียมชิ้นส่วนของประโยคให้จำนวนหนึ่ง แล้วให้แต่ละกลุ่มพยายามต่อชิ้นส่วนต่าง ๆ ของประโยคเหล่านั้นให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ และเรียงประโยคเหล่านั้นตามลำดับที่ถูกต้องด้วยกิจกรรมการต่อ

ชิ้นส่วนนี้ อาจจะทำให้ทำเป็นกลุ่ม หรือทำเป็นรายบุคคลก็ได้ประโยชน์ให้ต้องเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือ เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งและกิจกรรมนั้น ๆ ก็เพื่อต่อประโยคให้ถูกต้อง อันจะนำไปสู่การแก้ปัญหา หรือรู้เรื่องที่เกิดขึ้น การนำข้อมูลของแต่ละคนมาต่อกันต้องพูดและถามกัน แล้วพิจารณาเลือกข้อมูล มาต่อกันให้เป็นเรื่องราวที่ถูกต้อง และตลอดระยะเวลาทำกิจกรรม จะพบว่า นักเรียนให้ความสนใจ และเกิดแรงจูงใจในการเรียนอย่างมาก

7. ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluating and Correcting) คือการประเมินผลการเรียนนั้น ส่วนใหญ่จะมีการประเมินเกือบทุกขั้นตอนแต่ในขั้นตอนนี้เป็น การประเมินผลงานส่วนรวมอีกครั้งหนึ่ง และให้การแก้ไขเกี่ยวกับเรื่องของภาษาเพื่อให้เป็นบรรทัดฐานที่ดีแก่นักเรียนต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ สมเกียรติ กินจาปา (2545) ได้กำหนดขั้นตอนการสอนอ่านของเมอร์ต็อก ไว้ดังนี้ 1) ขั้นตั้งคำถาม นำก่อนการอ่าน ครูจะกระตุ้นนักเรียน โดยตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง หลังจากนั้นครูและนักเรียน ร่วมกันอภิปรายในประเด็นคำถามหรือหัวเรื่องนั้น ๆ เพื่อเป็นการรวบรวมความรู้และประสบการณ์ เดิมของนักเรียน 2) ขั้นรู้จักคำศัพท์ ให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันค้นหาความหมายของคำศัพท์ในบัตร งาน คำศัพท์จากพจนานุกรมด้วยตัวของนักเรียนเอง 3) ขั้นให้เนื้อเรื่อง ครูแจกเนื้อเรื่องซึ่ง ประกอบด้วยคำถามย่อย ๆ แทรกเข้าไปในเนื้อหาเพื่อฝึกให้นักเรียนคิดและวิเคราะห์เนื้อหา โดยที่ สมาชิกทุกคนในกลุ่มพยายาม ช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำความเข้าใจเนื้อเรื่องไปด้วยกันตลอดครูทำ หน้าที่เป็นผู้แนะนำและช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา 4) ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ครูจะแจก แบบฝึกหัดวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยให้แต่ละคนในกลุ่มช่วยกันทำ 5) ขั้นถ่ายโอนข้อมูล ครูจะ แจกแบบฝึกหัดใหม่ซึ่งเป็น แบบฝึกหัดในรูปตาราง แผนภูมิ หรืออย่างใดอย่างหนึ่งตามความ เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง นักเรียนแต่ละกลุ่มต้องพยายามนำข้อมูลที่อ่านจากเนื้อเรื่องนั้น มาเติม แบบฝึกหัดนั้นให้สมบูรณ์ 6) ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค นักเรียนแต่ละกลุ่มต้องช่วยกันต่อ ชิ้นส่วนประโยคเหล่านั้นให้อยู่ในรูปประโยคที่ถูกต้องและให้ได้ใจความสมบูรณ์ต่อเนื่อง 7) ขั้นเฉลย และแก้ไข ครูประเมินงานของนักเรียนและเสนอแนะหรือแนะนำ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขในภายหลัง

นอกจากนี้ เสาวลักษณ์ ลักษณะโภคิน (2539) ได้เสนอขั้นตอนวิธีสอนอ่านของเมอร์ต็อกโดย เพิ่มขั้นการแบ่งกลุ่มนักเรียนเข้าไปเป็นขั้นตอนที่ 2 จึงทำให้ขั้นตอนการอ่านเป็น 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตั้งคำถามนำก่อนการอ่าน (Priming Question) ครูกระตุ้นนักเรียนโดยการตั้งคำถาม เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ครูตั้งคำถามกับนักเรียนเพื่อเป็นการรวบรวมความรู้และประสบการณ์เดิม
2. ขั้นแบ่งกลุ่มนักเรียน ในขั้นนี้ครู แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5-6 คน จากนั้น แจกบัตรคำศัพท์ให้
3. ขั้นรู้จักคำศัพท์ (Vocabulary) ครูให้นักเรียนช่วยกันค้นหาความหมายของคำศัพท์ด้วยตัว ของนักเรียนเอง

4. ขั้นให้เนื้อเรื่อง (The text) ครูแจกเนื้อเรื่องประกอบด้วยคำถามย่อย ๆ เพื่อฝึกให้นักเรียนได้คิด และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อนๆในกลุ่มพยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และครู ทำหน้าที่อำนวยความสะดวกให้กับนักเรียน ให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนมีปัญหา

5. ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text) ครูแจกแบบฝึกหัดเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน ให้นักเรียนได้ช่วยกันคิดและ ซึ่งแบบฝึกหัดเป็นแบบเติมคำให้สมบูรณ์

6. ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer) ครูจะแจกแบบฝึกหัด ที่ไม่ซ้ำกับแบบเดิมโดยจะเป็น แผนภูมิ ตาราง กราฟ หรืออย่างใดอย่างหนึ่ง ตามความเหมาะสมของเรื่องที่อ่านนักเรียนจะต้องนำข้อมูลที่อ่านจากเรื่อง มาเติมแบบฝึกให้สมบูรณ์

7. ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะต้องช่วยกันต่อชิ้นส่วนประโยค ให้อยู่ในรูปแบบของอนุเฉท (Paragraph) ให้ถูกต้องและได้ใจความที่สมบูรณ์

8. ขั้นเฉลยและแก้ไข (Evaluating and Correcting) ครูเฉลยแบบฝึกหัด ปรับปรุงแก้ไขพร้อมกับนักเรียน

นอกจากนี้จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีคนกลุ่มหนึ่งได้นำวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) มาใช้ร่วมกับเทคนิคการสอนต่าง ๆ ดังนี้

อาเสาะ สาแหม (2556) ได้ทำการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค CIRC เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) เตรียมการจัดการเรียนรู้ ได้แก่การเตรียมเนื้อหา สำหรับเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วย นิทาน เพลง และจัดนักเรียนเข้ากลุ่มโดยผู้ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม 2) การนำเสนอกิจกรรม ก่อนที่จะให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องครูจะทบทวนความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนก่อน 3) การเรียนรู้คำศัพท์ ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมคือการอ่านออกเสียงคำศัพท์ และการแต่งประโยคจากคำศัพท์ 4) การอ่านเรื่อง ครูแจกเนื้อเรื่องให้นักเรียนอ่านร่วมกันทั้งชั้นเรียน จากนั้นให้นักเรียนแยกย้ายกันอ่านเป็นทีมอ่านเป็นคู่ และสุดท้ายอ่านในใจเพียงคนเดียว 5) ทำความเข้าใจเรื่องให้นักเรียนแต่ละกลุ่มมารวมกันเพื่อค้นหาคำตอบของเนื้อเรื่องจากคำถามที่กำหนดให้แล้วเขียนลงในใบงาน

ชุตินา ปาสนนท์ (2556) ได้ทำการศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคการอ่าน KWL Plus โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) ในขั้นถามคำถามนำก่อนอ่าน และค้นหาความหมายของคำศัพท์จะเป็นขั้นก่อนสอนอ่าน (K-know) 2) ขั้นอ่านเนื้อเรื่องและขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่องเป็นเทคนิคในระหว่างการอ่าน (W-want to know) 3) ขั้นถ่ายโอนข้อมูล เป็นการทำ

กิจกรรมหลังการอ่าน (L-learned) 4) ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเฉท เป็นการนำเสนอองค์ความรู้ที่ได้จากการอ่าน (Plus) 5) ขั้นประเมินผลและแก้ไข

จันทิมา มะเกลี้ยง (2558) ได้ทำการศึกษารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีบูรณาการของเมอร์ต็อก ร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับทาง เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สรุปได้ว่า จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา ผู้วิจัยยังคงใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ในรูปแบบเดิม แต่ได้มีการนำเทคนิคการสอนต่าง ๆ แทรกเข้าไป เช่น เทคนิค CIRC เทคนิค KWL Plus เทคนิคห้องเรียนกลับทาง ซึ่งทำให้มีการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ในระดับดีขึ้น และในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกนำเทคนิคหมวก 6 ใบมาใช้ร่วมกับวิธีการสอนอ่านของ เมอร์ต็อก (MIA)

จากการที่ผู้วิจัยศึกษาขั้นตอนของการสอนอ่านของเมอร์ต็อก สามารถสรุปได้ ว่า การสอนอ่านของเมอร์ต็อก เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียน มีการพัฒนาทางด้านการคิด โดยมีขั้นตอนที่กำหนดให้นักเรียนทำความเข้าใจคำศัพท์ ซึ่งเน้นการจัดการกิจกรรมในแต่ละคาบในลักษณะการผสมผสานทักษะต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้นักเรียนฝึกคิดและแก้ไขปัญหา โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ไม่เบื่อหน่ายในการเรียน ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงใช้ขั้นตอน การสอนอ่านของเมอร์ต็อกทั้ง 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตั้งคำถามนำก่อนอ่าน (Priming Question) คือขั้นตอนที่ครูตั้งคำถาม เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านแล้วให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น
2. ขั้นทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้หาคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในเรื่องที่อ่าน เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเพิ่มมากขึ้น
3. ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) เป็นขั้นที่ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดแล้ววิเคราะห์เพื่อตอบคำถาม
4. ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) ครูตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยการให้ทำแบบฝึกหัดปลายเปิด โดยให้นักเรียนตอบคำถามให้สมบูรณ์โดยใช้ภาษาของตนเอง
5. ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้รับมาเขียนใหม่ในรูปแบบอื่น เช่น ตาราง แผนภูมิ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน
6. ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Doing jigsaw exercise and paragraph structure)

7. ชั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluating and correcting) เป็นชั้นที่ประเมินผลการอ่านของนักเรียน โดยการเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมติ การตรวจสอบและแก้ไขใบงานเพื่อนนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีในลำดับต่อไป

2.3.3 บทบาทของครูและนักเรียนที่ใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA)

ในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 วิจารณ์ พานิช (2555) กล่าวว่าไว้ว่าครูต้องเปลี่ยนตนเองเป็น โค้ช หรือเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับนักเรียน คือให้สอนแต่ในสิ่งที่สำคัญและนอกเหนือจากนั้นให้นักเรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง การสอนในศตวรรษที่ 21 จึงต้องเปลี่ยนเป้าหมายจากให้ความรู้ ไปสู่ทักษะ เปลี่ยนจากครูเป็นหลัก เป็นนักเรียนเป็นหลัก

ในวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) บทบาทของครูและนักเรียนก็มีความแตกต่างกันออกไป ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้ (เสาวนีย์ ชนะสาร, 2553)

บทบาทของครู

1. ครูเป็นคนที่ตั้งคำถามและป้อนคำถามให้กับนักเรียน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ
2. ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) ให้กับนักเรียนให้มีการพัฒนาตนเองได้อย่างมีศักยภาพ
3. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะที่หลากหลาย เช่น ทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ควบคู่กันไป
4. เน้นการตั้งคำถาม และให้นักเรียนหาคำตอบ

บทบาทของนักเรียน

1. นักเรียนได้มีการแสดงความคิดเห็น อภิปรายในชั้นเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ภายในกลุ่ม
2. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล
3. นักเรียนเป็นผู้วิเคราะห์ และต้องมีความตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา
4. นักเรียนต้องหมั่นหาความรู้ และฝึกคิดอย่างสม่ำเสมอ

2.3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA)

2.3.4.1 งานวิจัยในประเทศ

รอสนี บูชามัน (2552) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียน ภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบของเมอร์ต็อก (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 48 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนอ่านของ เมอร์ต็อก (MIA) มีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังสอนสูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถใน

การอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังการใช้วิธีสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กิตติพล เชื้องาม (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) กับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมนักเรียน ทั้งหมด 60 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกลุ่มที่สอนด้วยวิธีหลักการบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการสอนด้วยหลักการบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) และ เปรียบเทียบวัดความสามารถทางการ เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในการอ่านจับใจความโดยการสอนแบบปกติผลปรากฏว่า ผลการวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้งที่สอนด้วยวิธีหลักการบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) และที่สอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า การสอนด้วยวิธีบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) สามารถพัฒนาด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้ดีกว่าการสอนแบบปกติ

2.3.4.1 งานวิจัยต่างประเทศ

George S. Murdoch (1986) ได้ทำการสอนนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยคูเวต โดยใช้วิธีการสอนแบบ (MIA) และพบว่าการกระตุ้นด้วยกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนของวิธี (MIA) ที่นำไปใช้ในการเรียนการสอนในการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งผลจากการนำวิธีการสอนแบบ (MIA) พบว่า นักศึกษาในมหาวิทยาลัยคูเวตมีการพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนมากขึ้น และได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจว่า ควรจะมีกิจกรรมที่หลากหลายใช้ทักษะ การฟัง การพูด การเขียน ควบคู่กันไป พร้อมกับกล่าวว่าแบบฝึกหัดที่ดีควรเป็นต้องเป็นแบบฝึกหัดที่ต้องผ่านการคิดและเขียนออกมาด้วยคำพูดของตนเอง โดยกิจกรรมลักษณะนี้ยังถือเป็นกิจกรรมที่ตีமாகอีกวิธีหนึ่ง

Delaney (1990) ทำการศึกษาผลของวิธีในการฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจกับนักเรียนระดับ 4 และระดับ 5 โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 มีนักเรียน 32 คน โดยฝึกให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน แล้วทำการจดบันทึกเอาไว้ กลุ่มที่ 2 มีนักเรียน 33 คน โดยฝึกให้นักเรียนอ่านเรื่องแล้วขีดเส้นใต้ประเด็นสำคัญเอาไว้ และทำการจดบันทึกสิ่งสำคัญเหล่านั้นเท่าที่สามารถทำได้ และกลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุมจำนวน 32 คนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ ผลการศึกษา

พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของทั้งสองกลุ่มแรก สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมอย่างเห็นได้ชัด

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนของเมอร์ต็อก ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

สรุป

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อความเข้าใจ สรุปได้ว่า วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) เป็นวิธีสอบแบบหนึ่งที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ การจัดกิจกรรมส่วนใหญ่จะเน้นให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองตามกระบวนการวิธีที่ครูเตรียมไว้ล่วงหน้า นักเรียนมีบทบาทมากที่สุด ครูเป็นเพียง ผู้ให้คำปรึกษา ชี้แนะ และคอยอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในบางครั้งที่นักเรียนไม่เข้าใจ ขั้นตอนการสอนอ่านของเมอร์ต็อกประกอบด้วยขั้นตอน 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นถามคำถามนำก่อนอ่าน (Priming Question) เป็นขั้นตอนที่ครูจะตั้งคำถามหรือข้อความเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้น และก่อให้เกิดการอภิปรายร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน 2) ขั้นทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) ในขั้นตอนนี้ มีจุดประสงค์เพื่อต้องการให้นักเรียนเกิดความมั่นใจว่าคำศัพท์บางคำที่เป็นตัวบ่งชี้ความหมาย (Key Words) นั้น 3) ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) ในขั้นนี้ครูแจกบทความ (The text) ให้นักเรียนอ่านตามเวลาที่กำหนดให้ 4) ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) ในขั้นนี้ เป็นขั้นที่จะใช้ทดสอบความเข้าใจของนักเรียนได้ดี คือ การให้นักเรียนเติมข้อความจากประโยคปลายเปิด ที่ครูกำหนดให้ โดยนักเรียนเขียนเติมประโยคเหล่านั้น ให้เป็นประโยคข้อความที่สมบูรณ์ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน 5) ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring information) เป็นขั้นกิจกรรมที่ให้นักเรียนนำความรู้ หรือ ข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น 6) ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเลข (Doing jigsaw exercise and paragraph structure) 7) ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluating and correcting) คือ การประเมินผลการเรียน ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมทั้งหมดผู้วิจัยเชื่อว่า วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อกจะสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้เป็นอย่างดี

2.4 การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวก 6 ใบ

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวก 6 ใบ เป็นกระบวนการที่มีโครงสร้างเพื่อนำการคิดแบบแนวนอนไปแก้ปัญหาภายในกลุ่ม Edward de Bono อธิบายว่า หมวก 6 ใบเป็นเทคนิคที่สำคัญและ

มีประโยชน์มาก เพราะการใช้หมวก 6 ใบ ช่วยให้มองการตัดสินใจที่มาจากหลายมุมมอง ช่วยผลักดันให้คิดในแบบอื่น ๆ จากความคิดที่เป็นนิสัยเดิม ช่วยให้ได้มุมมองที่กระตุ้นการคิดหลายแนวทาง เทคนิคหมวก 6 ใบจึงเป็นการฝึกคิดประเภทหนึ่ง ที่สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในหัวข้อนี้จะกล่าวถึง ประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับเทคนิคหมวก 6 ใบ วิธีการใช้หมวก 6 ใบ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยหมวก 6 ใบ บทบาทของครูและนักเรียนที่จัดการเรียนรู้ด้วยหมวก 6 ใบ ประโยชน์ในการใช้หมวก 6 ใบ มีรายละเอียดดังนี้

2.4.1 ประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับเทคนิคหมวก 6 ใบ

ความเป็นมาเกี่ยวกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ริเริ่มจาก Edward De Bono เป็นผู้ริเริ่มแนวความคิดเรื่อง Lateral Thinking (การคิดแนวข้าง) และเป็นผู้พัฒนาเทคนิคการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และได้พัฒนาเป็นแนวคิดที่เรียกว่า "Six Thinking Hats" ซึ่งเป็นวิธีคิดที่มีมุมมองแบบ "รอบด้าน" ความคิดสร้างสรรค์ถือเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นสำหรับผู้บริหาร เพราะนอกจากจะช่วยสร้างสิ่งใหม่ๆ แล้ว ยังช่วย ในการคิดค้นกลยุทธ์แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ซึ่ง Edward De Bono พบว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่ ทุกคนมีอยู่ หรือสร้างขึ้นมาได้ แต่จะต้องมาฝึกกระบวนการสร้างความคิดดังกล่าว ในแต่ละวันตั้งแต่ตื่นนอน ทุกคนย่อมต้องมีการคิดในเรื่องต่าง ๆ Edward De Bono จึงได้ให้เทคนิค "6 หมวกการคิด" เพื่อช่วยจัดระเบียบการคิด ทำให้การคิดมีประสิทธิภาพมากขึ้น

Edward De Bono เกิดที่เมือง มอลต้า ปี ค.ศ. 1933 ประเทศสหรัฐอเมริกาจบการศึกษาขั้นต้นที่มหาวิทยาลัยเซนต์เอ็ดเวิร์ดในมอลต้า Edward De Bono เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับการคิดว่า ประสิทธิภาพการคิดของมนุษย์นั้นดีกว่ากว่าศักยภาพจริงของตนเอง ซึ่งเป็นเพราะเราไม่เคยแยกเรื่องการคิดที่แตกต่างกันออกไป หรือคิดพิจารณาทีละเรื่อง มนุษย์เอาอารมณ์ไปผูกติดกับความรูสึก ทำให้การคิดของเรามีความยุ่งเหยิง สลับซับซ้อน ไร้ระเบียบในการคิด และนอกจากนี้ Edward De Bono ยังเป็นเป็นผู้นำระดับโลกในสาขาวิชาแนวความคิด และการสอนความคิด เป็นผู้คิดค้นแนวความคิดที่เรียกว่า ความคิดแนวข้าง (Lateral Thinking)

2.4.2 ความหมายของหมวก แต่ละสี

จากการที่ผู้วิจัยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมายของหมวกแต่ละสี ผู้วิจัยพบว่ามีนักวิชาการ และนักการศึกษาหลายๆท่านได้ให้ความหมายของหมวกทั้ง 6 สีไว้ดังนี้

Edward De Bono (1999), ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2556), วัชรรา เล่าเรียนดี (2560) ได้ให้ความหมายของหมวก 6 ใบ ดังนี้

1. หมวกสีขาว สีขาวเป็นสีที่ชี้ให้เห็นถึงความเป็นกลาง ไม่มีอคติ หมวกสีขาวจึงเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงและจำนวนตัวเลข เมื่อสวมหมวกสีขาว หรือสมมุติตัวเองเป็นสีขาวจะหมายความว่าบุคคลนั้นจะต้องให้ข้อมูลที่เป็นจริง หรือในที่ประชุมต้องการข้อเท็จจริงเท่านั้น โดยใช้

หมวกขาวในการเริ่มต้นกระบวนการคิด เพื่อเป็นพื้นฐานของความคิดที่กำลังจะเกิดขึ้น แต่เราก็สามารถใช้หมวกขาวในตอนท้าย ของกระบวนการได้เหมือนกัน เพื่อทำการประเมิน อย่างเช่น ข้อเสนอโครงการต่าง ๆ ของเราเหมาะสมกับข้อมูลที่มีอยู่หรือไม่ เพื่อหาข้อสรุปโดยไม่คำนึงถึงทัศนคติหรือความคิดเห็นใด ๆ นอกจากนี้วีซรา เล่าเรียนดี (2550) ได้กล่าวไว้ว่าสำหรับการใช้หมวกสีขาวในการตอบคำถามในการอ่าน หมวกสีขาวจะสามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับการหารายละเอียดที่เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบทอ่าน หาใจความสำคัญของเรื่อง หรือรายละเอียดของเรื่อง ที่อ่านที่เป็นความจริง

2. หมวกสีแดง สีแดงเป็นสีที่แสดงถึงอารมณ์ โกรธ ฉุนเฉียว ความรัก ความหลงใหล และความรู้สึกสัญชาตญาณและกลางสังหรณ์ เมื่อสวมหมวกสีนี้ เราสามารถบอกความรู้สึกของตนเองว่าชอบ ไม่ชอบ ดี ไม่ดี ซึ่งส่วนใหญ่การแสดงอารมณ์มักจะไม่มีเหตุผลประกอบ ความคิดความเข้าใจในสถานการณ์บางอย่างเกิดขึ้นโดยทันที ซึ่งเป็นผลจากประสบการณ์ที่สั่งสมมานาน เป็นการตัดสินใจที่ไม่มีรายละเอียด หรืออธิบายได้ด้วยคำพูด เช่นเวลาที่เรารู้เพื่อนคนหนึ่งได้ เราก็ทำได้ในทันที การคิดแบบหมวกสีแดงจึงเป็นการคิดและแสดงความรู้สึกออกมาโดยตรง เป็นการปลดปล่อยอารมณ์ และสิ่งที่แสดงออกสามารถช่วยในการตัดสินใจขั้นสุดท้ายได้ถูกต้อง วีซรา เล่าเรียนดี (2550) กล่าวถึงการใช้หมวกสีแดงในการตอบคำถามจะเป็นการตอบเกี่ยวกับ การแสดงถึงอารมณ์ ความรู้สึกการประเมินค่าจากบทอ่านหรืออารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียน เป็นต้น

3. หมวกสีดำ สีดำเป็นสีที่แสดงถึงความโศกเศร้ามีดมนและการปฏิเสธ ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับด้านลบ การไม่เห็นด้วย การคัดค้าน การปฏิเสธ การสวมหมวกสีนี้ ต้องพูดถึงจุดด้อยอุปสรรคโดยมีเหตุผลประกอบ หมวกสีดำช่วยชี้ให้เราเห็นว่าสิ่งใดผิด ข้อเสีย สิ่งที่ไม่ดี สิ่งใดไม่สอดคล้องและสิ่งใดใช้ไม่ได้ โดยจะต้องมีเหตุผลประกอบเสมอ หมวกสีดำจึงเป็นหมวกคิดที่มีเหตุผล เพราะในการวิพากษ์วิจารณ์ หรือวิเคราะห์สิ่งใดจะต้องมีการคิดแบบเป็นเหตุเป็นผลรองรับ ไม่มีอารมณ์มาเกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารจะใช้หมวกสีดำ เพื่อพิจารณาว่าสิ่งที่จะทำนั้นเหมาะสมกับประสบการณ์และความเหมาะสมหรือไม่ วีซรา เล่าเรียนดี (2550) กล่าวถึงการใช้หมวกสีดำในการตอบคำถาม จะเป็นการตอบเกี่ยวกับการหาข้อดี ข้อเสียของเรื่อง ที่อ่านหรือของตัวละครในบทอ่านนั้น ๆ ในการตอบคำถามโดยใช้หมวกสีดำจะมีเหตุผลประกอบเสมอ

4. หมวกสีเหลือง สีเหลืองคือสีของแสงแดด และความสว่างสดใส แสดงถึงความร่าเริงแจ่มใสหมวกสีเหลืองจึงเกี่ยวกับการคาดการณ์ในทางบวก ความคิดเชิงบวก เป็นการมองโลกในแง่ดีมีความหวัง เมื่อสวมหมวกสีนี้ การคิดเชิงบวกจะเป็นการเปิดโอกาสให้พัฒนาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ที่จะให้เกิดขึ้น ดังนั้น การคิดเชิงบวกจึงต้องผสมผสานความสงสัยอยากรู้ ความสุข ความต้องการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้เกิดขึ้น ครูควรฝึกให้นักเรียนสวมบทบาทหมวกสีเหลืองก่อนสีดำ นอกจากนี้

วัชรา เล่าเรียนดี (2550) กล่าวว่าไว้ว่าเมื่อใช้หมวกสี่เหลี่ยมในการตอบคำถามคำตอบที่ได้มักจะเป็นจุดเด่นของเรื่องทีอ่าน

5. หมวกสี่เหลี่ยม สีเขียวเป็นสีที่แสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ และการเจริญเติบโต เมื่อสวมหมวกสีนี้ จะมีความคิดนอกกรอบที่มีความสัมพันธ์กับความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งถูกกำหนดจากระบบความคิดของประสบการณ์ และความคิดนอกกรอบนั้น จะอาศัยข้อมูลจาก ระบบของตัวเอง เปรียบเสมือนต้นไม้ที่ให้ความสดชื่น การคิดแบบหมวกสี่เหลี่ยมจะต้องอาศัยการปรับเปลี่ยนความคิด การมีจินตนาการการมีความคิดใหม่ ๆ แตกต่างจากแนวทางเดิม เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้กับการปรับปรุง สร้างสรรค์และพัฒนา วัชรา เล่าเรียนดี (2550) กล่าวว่าการใช้หมวกสี่เหลี่ยมในการตอบคำถาม จะเป็นการหารายละเอียดในการตอบคำถามส่วนของการใช้ความคิดสร้างสรรค์ การคิดหาทางเลือก รวมไปถึงการแก้ปัญหา

6. หมวกสีฟ้าหรือสีน้ำเงิน เป็นสีที่ให้ความรู้สึกสงบ จะเป็นเหมือนท้องฟ้า หมวกสีนี้เกี่ยวกับการควบคุม การบริหารกระบวนการคิด หรือการจัดระเบียบการคิด เพื่อให้เกิดความชัดเจน ในเรื่องของความคิดรวบยอด ข้อสรุป การยุติข้อขัดแย้ง การมองเห็นภาพและการดำเนินการที่มีขั้นตอนเป็นระบบ หมวกสีน้ำเงินมักเป็นบทบาทของหัวหน้า ทำหน้าที่ควบคุมบทบาทของสมาชิก ควบคุมการดำเนินการประชุม การทำงาน ควบคุมการใช้กระบวนการคิด การสรุปผล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ อย่างไรก็ตามหมวกสีน้ำเงินจึงมักเป็นบทบาทของหัวหน้า ทำหน้าที่ควบคุมสมาชิกให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ วัชรา เล่าเรียนดี (2553) สำหรับการใช้หมวกสีฟ้าหรือสีน้ำเงินในการตอบคำถามในการอ่าน หมวกสีฟ้าหรือสีน้ำเงินจะสามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ หรือการตีความหรือข้อสรุปจากบทอ่าน

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายของหมวกทั้ง 6 สี สามารถสรุปได้ว่า หมวกสีขาว แสดงถึงความเป็นกลาง จึงหมายถึงตัวเลข ข้อเท็จจริง หมวกสีแดง แสดงถึงความโกรธ การมองทางด้านอารมณ์และความรู้สึก หมวกสีดำ หมายถึง เหตุผลด้านลบ เหตุผลในเชิงปฏิเสธ หมวกสีเหลือง หมายถึง ความมั่นใจ ความมีเหตุผลทางบวก การมองโลกในแง่ดี หมวกสีเขียว หมายถึง การเจริญเติบโต ความอุดมสมบูรณ์ความคิดสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ และหมวกสีฟ้าหรือสีน้ำเงิน หมายถึง การควบคุม การจัดระเบียบ

2.4.3 วิธีการใช้หมวก 6 ใบ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้หมวก 6 ใบ พบว่าการใช้หมวกทั้ง 6 สี 6 ใบ ไม่มีการกำหนดที่ตายตัวและแน่นอนว่าจะต้องเลือกใช้สีไหนก่อน การใช้หมวกแต่ละสีไม่มีลำดับขั้นตอนไม่จำกัดว่าจะต้องสวมหมวกสีใดก่อนหรือสีใดหลัง ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในแต่ละครั้ง Edward De

Bono (2000; อ้างถึงใน สุดตระการ ธนโกเศศ, 2545; สดับพิน รัตนเรือง, 2545) ได้กล่าวถึงวิธีพื้นฐานในการใช้หมวก ดังนี้

1. ใช้หมวกลักษณะเดียว ใช้หมวกใบเดียวสำหรับความคิดแต่ละครั้ง แต่ละเรื่อง คือ เมื่อเลือกหมวกสีใดสีหนึ่งแล้ว ทุกคนในกลุ่มต้องใส่สีเดียวกันหมด ซึ่งหมายความว่าในขณะที่ทุกคนคิดไปในทิศทางเดียวกัน ทุกคนคิดในหัวข้อที่กำหนด เช่น ถ้าครูสอนวิชาสังคมศึกษาเรื่องชาติไทยหรือเรื่องบรรพบุรุษของไทย ก็ควรจะให้นักเรียนทุกคนสวมหมวกสีเหลือง และถ้าเป็นเนื้อหาเรื่องโทษของยาเสพติดก็ควรกำหนดให้นักเรียนทุกคนสวมหมวกสีดำเพียงใบเดียว เป็นการกำหนดให้คิดแบบใดแบบหนึ่งทิศทางเดียวกันทีละครั้ง ทุกคนจะสวมหมวกเหมือนกันและคิดภายใต้หมวกสีหนึ่ง แล้วหลังจากนั้นจึงยอมให้มีการเปลี่ยนเป็นหมวกสีอื่นได้ เพื่อฝึกคิดในอีกมุมมองหนึ่งที่แตกต่างออกไป

2. ใช้หมวกลักษณะเป็นชุด เป็นการใช้หมวกหลายใบต่อเนื่องเป็นชุดที่ทุกคนในกลุ่มต้องใส่หมวกคนละสี โดยชุดของหมวกอาจกำหนดไว้ล่วงหน้า นักเรียนจะเริ่มต้นคิดบนสีหมวกสีเดียวกันไปทีละสีจะทำให้นักเรียนมีความคิดในทุก ๆ ด้าน หรือแบบสลับเปลี่ยน ถ้าเป็นชุดแบบสลับเปลี่ยนเมื่อเลือกหมวกใบแรกและใช้ไปแล้ว หมวกใบต่อไปก็ต้องมีการเลือกอีก หากไม่ต้องการก็สามารถขอเปลี่ยนหมวกได้ โดยจะใช้การเลือกใหม่ทุกครั้ง หากผู้ใช้มีประสบการณ์เรื่องนี้บ่อยอาจเลือกแบบกำหนดเป็นชุดไว้ล่วงหน้าก่อน โดยที่ De Bono กล่าวว่าหมวกทุกหมวกใช้ได้บ่อยตามที่ต้องการ และไม่จำเป็นต้องใช้หมวกครบทุกหมวก การใช้เทคนิคหมวก 6 ใบ ไม่ได้กำหนดไว้แน่นอนว่าต้องใช้เรียงตามลำดับ สีของหมวกขึ้นอยู่กับสถานการณ์และวิธีคิดของผู้เข้าร่วมประชุม โดยทั่วไปแล้วเมื่อเริ่มที่สีน้ำเงินควรจบด้วยสีน้ำเงิน ส่วนการคิดระหว่างกลางสามารถสลับใช้หมวกสีใดก็ได้ตามลำดับที่เหมาะสม

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้หมวก 6 ใบ เช่น งานวิจัยของมยุรีน เมืองฮาม (2557) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสืบสอบร่วมกับเทคนิคการคิดหมวก 6 ใบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยที่ผู้วิจัยมีการเลือกใช้หมวกแบบลักษณะเดียวคือการใช้หมวกใบเดียวสำหรับความคิดแต่ละครั้ง หลังจากนั้นค่อยเปลี่ยนสีหมวกเมื่อเริ่มการคิดในหัวข้อใหม่อีกครั้ง นอกจากนี้ ยังพบว่านักวิจัยในต่างประเทศ Hightower (2019) ได้ทำการวิจัยการใช้เทคนิคหมวก 6 ใบเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ โดยที่ผู้วิจัยมีการใช้หมวก 6 ใบแบบการใช้หมวกลักษณะเดียวกันสำหรับความคิดในแต่ละครั้ง โดยที่เมื่อสวมหมวกสีใดสีหนึ่งแล้วทุกคนในกลุ่มต้องสวมสีเหมือนกันทั้งหมด

นอกจากนี้ เนาวนิตย์ สงคราม (2556) ได้เสนอวิธีการใช้เทคนิคหมวก 6 ใบ ดังนี้

1. ควรเริ่มต้นค้นหาผู้สวมหมวกสีฟ้า เพราะหมวกสีฟ้าควรเป็นคนในกลุ่มเดียวกันเพื่อคอยกำกับ ควบคุมคนในกลุ่มที่สวมหมวกแต่ละสี หมวกสีฟ้าจึงเปรียบเสมือนผู้ดำเนินการแต่ละขั้นตอนให้ เป็นไปตามลำดับ ต้องเป็นคนที่มีความประณีตประณีต มีไหวพริบที่ดี ทุกคนในกลุ่มให้ความเชื่อถือ

2. ผู้ที่สวมหมวกสีฟ้าต้องให้ทุกคนสวมหมวกสีขาว่า เพื่อบอกข้อมูลและข้อเท็จจริงต่าง ๆ

3. ควบคุมเวลาให้ดี ควรใช้เวลาสั้น ๆ ในการเสนอแต่ละประเด็น หากมีสถานการณ์ใดที่ไม่มี ความเกี่ยวข้องสามารถตัดออกไปได้ เพราะฉะนั้นนักเรียนที่สวมหมวกสีฟ้าจะต้องเป็นคนที่คอย ควบคุมสถานการณ์ อย่างกระชับและรัดกุม

4. นักเรียนทุกคนต้องใส่ทุกหมวก แต่ต้องเป็นการไล่ลำดับสี ดังนี้หมวกสีขาว่าให้นักเรียนทุก คนบอกข้อเท็จจริง บอกแนวทางการแก้ไข ต่อมาให้นักเรียนสวมหมวกสีเหลือง เพื่อที่จะบอกข้อดีข้อ ได้เปรียบของปัญหา ต่อมาสวมหมวกสีดำนักเรียนทุกคนบอกถึงปัญหา อุปสรรค ข้อด้อยต่าง ๆ หลังจากนั้นให้สวมหมวกสีแดงโดยบอกถึงความรู้สึกในแนวทางการแก้ปัญหา และไม่จำเป็นต้อง บอกเหตุผล เพียงบอกแค่ ชอบหรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดี เท่านั้น และสุดท้าย นักเรียนสวมหมวกสีเขียว โดยนักเรียนทุกคนเสนอแนวทางการแก้ปัญหาแบบใหม่

จากแนวคิดที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า การใช้หมวกทั้ง 6 ใบไม่มีรูปแบบที่ตายตัว ไม่มีลำดับขั้นตอน ไม่มีการจำกัดว่าต้องสวมหมวกสีใดก่อนหรือสีใดหลัง แต่จะทำการคิดโดยสวม หมวกและเลือกสีหมวกตามความเหมาะสม ตามสถานการณ์ในขณะนั้น

2.4.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยหมวก 6 ใบ

จากการที่ผู้วิจัยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยหมวก 6 ใบ ผู้วิจัย พบว่า Edward De Bono ได้มีการเสนอขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวก 6 ใบเอาไว้ แต่อย่างไรก็ตาม จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีนักการศึกษาในประเทศไทยได้เสนอ ขั้นตอน ในการจัดการเรียนรู้ด้วยหมวก 6 ใบไว้ดังต่อไปนี้

Edward De Bono (1992) ได้กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวก 6 ใบ ไว้ 6 ขั้นตอน

1. การนำเข้าสู่บทเรียน (lead-in) เป็นการใชัภาพประกอบเพื่อเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน
2. การอธิบายรายละเอียด (explanation) เป็นการอธิบายรายละเอียดของคำถาม โดยอยู่บนพื้นฐานของสีหมวกแต่ละสี
3. การสาธิต (demonstration) ในขั้นตอนนี้จะเป็นการยกตัวอย่างเพิ่มเติมให้นักเรียนมี ความเข้าใจในการใช้หมวกแต่ละสีเพิ่มมากขึ้น
4. การฝึกปฏิบัติ (practice) นักเรียนได้ฝึกการคิดจากหัวข้อที่กำหนดให้ หรือสถานการณ์ ต่าง ๆ โดยให้ใช้หมวกในการฝึกให้ครบทุกสี

5. การหารายละเอียดเพิ่มเติม (elaboration) เป็นการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หลังจากการใช้หมวก 6 ใบ

6. การสรุป (conclusion) เป็นการทบทวนสิ่งที่ผ่านมานักเรียนได้ประโยชน์อย่างไร
 สาโรช โศภิตรักษ์ (2546) ได้กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยหมวก 6 ใบไว้ 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นนำคือ ครูเตรียมความพร้อมของนักเรียน โดยครูจะเป็นผู้อธิบายลักษณะของหมวกแต่ละใบ

2. ขั้นสอน ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มนักเรียน อธิบายการใช้หมวกแต่ละใบแต่ละสีพร้อมกับการตั้งคำถาม แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาหน้าชั้นเรียนเพื่อรับคำถาม แล้วนำกลับไปช่วยกันคิดในกลุ่มของตนเอง

3. ขั้นสรุป มีการประเมิน การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างเรียน โดยใช้การอภิปรายถาม ตอบ เป็นต้น

ยุวดี สมศรี (2551) ได้กำหนดขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ด้วยหมวก 6 ใบ ไว้ 3 ขั้นตอน

1. ขั้นเตรียมความพร้อม คือ นักเรียนแบ่งกลุ่มและเลือกประธานประจำกลุ่มของตนเอง

2. ขั้นดำเนินการสอน เป็นการกระตุ้นความสนใจของนักเรียนด้วยคำถามและชี้แจงเกี่ยวกับหมวกแต่ละใบทั้ง 6 ใบ หลังจากนั้นดำเนินการสอนโดยให้นักเรียนที่เป็นประธานใส่หมวกสีฟ้าแล้วดำเนินการตามลำดับของสีหมวก ต่อไป

3. ขั้นประเมินผล เป็นการประเมินสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่ครูกำหนด

ในขณะที่ ฤชอร พงศา (2552) ได้กำหนดขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ด้วยหมวก 6 ใบไว้

4 ขั้นตอนโดยได้มีการเพิ่ม ขั้นสรุปแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไว้ในขั้นที่ 3 ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน และชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

2. ขั้นดำเนินการสอน ครูจะกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เพื่อเข้าสู่เนื้อหาชี้แจงรายละเอียดและแนะนำหมวกทั้ง 6 สี พร้อมทั้งอธิบายลักษณะคำถามของหมวกแต่ละสี พร้อมกับยกตัวอย่างการใช้หมวก 6 ใบให้นักเรียนดู

3. ขั้นสรุป แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นขั้นที่มีการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน

4. ขั้นประเมินผล เป็นการประเมินผลโดยการตั้งคำถาม และตอบคำถามซึ่งครูสามารถดูได้จาก การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติงานในห้องเรียน

ตารางที่ 3 การสังเคราะห์ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคหมวก 6 ใบ

Edward De Bono (1992)	สาโรช โศภิตรักษ์ (2546)	ยุวดี สมศรี (2551)	ฤชอร พงศา (2552)	สรุปการสังเคราะห์
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	1. ขั้นนำ เตรียมความพร้อม	1. ขั้นเตรียมความพร้อม	1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน	1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

Edward De Bono (1992)	สาโรช โศภีรักษ์ (2546)	ยุวดี สมศรี (2551)	ฤชอร พงศา (2552)	สรุปการสังเคราะห์
(lead-in) ใช้ภาพประกอบ เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน	พร้อม ครูจะทำการอธิบายลักษณะของสีหมวกแต่ละสี	โดยแบ่งกลุ่มและเลือกหัวหน้ากลุ่ม 2. ขั้นดำเนินการสอน 2.1 ขั้นนำ สร้างความสนใจของนักเรียน โดยการถามคำถาม	2. ขั้นดำเนินการสอน 2.1 ขั้นนำ กระตุ้นความสนใจของนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงกับการคิดแบบหมวก 6 ใบ	เตรียมความพร้อมของนักเรียนโดยการกำหนดหัวหน้ากลุ่ม และใช้คำถามหรือภาพที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการวิเคราะห์สีหมวกแต่ละสี
2. การอธิบายรายละเอียด (explanation) เป็นการนำเข้าสู่เนื้อหาที่อยู่บนพื้นฐานของสีหมวกแต่ละสี		2.2 ขั้นอธิบายเกี่ยวกับหมวกทั้ง 6 สี	2.2 ขั้นชี้แจงรายละเอียด อธิบายความหมายของหมวกทั้ง 6 สีและวิธีการใช้หมวกทั้ง 6 สีในการคิด	2. ขั้นสอน ครูให้นักเรียนได้มีการศึกษาใบความรู้ บทอ่าน หรือเรื่องราวต่างๆ เพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
3. การสาธิต (demonstration) เป็นการยกตัวอย่างเพิ่มเติมให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของคำถามและสีหมวก			2.3 ขั้นสาธิต ครูยกตัวอย่างบทอ่านและยกตัวอย่างคำถามที่มีความสัมพันธ์กับหมวกแต่ละสีให้นักเรียนตอบคำถามจนครบทั้ง 6 ใบ	
4. การฝึกปฏิบัติ (practice) เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนได้ฝึกการคิดจากหัวข้อที่กำหนดให้หรือสถานการณ์ต่าง ๆ โดยให้ใช้หมวกในการฝึกให้ครบทุกสี	2. ขั้นสอน เป็นการนำเสนอเรื่องหรือประเด็นปัญหาให้นักเรียน	2.3 ขั้นปฏิบัติ นักเรียนใช้หมวกแต่ละสีในการคิดโดยที่นักเรียนต้องได้ใช้สีหมวกให้ครบทุกใบ	2.4 ขั้นฝึกปฏิบัติ นักเรียนฝึกตอบคำถามและตั้งคำถามจากบทอ่านที่ผู้สอนมอบหมายให้ โดยใช้ให้ครบทุกสีหมวก หลังจากนั้นเขียนคำตอบลงในใบงานที่ผู้สอนเตรียมไว้ให้	3.ขั้นฝึกปฏิบัติ เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฝึกใช้หมวกทั้ง 6 ใบในการตอบคำถาม และตั้งคำถามโดยใช้หมวกให้ครบทุกสี
5. การหารายละเอียดเพิ่มเติม (elaboration) เป็นการสังเกตว่าในขณะที่ใช้หมวก 6 ใบ มี			2.5 ขั้นหารายละเอียดเพิ่มเติม เป็นการอภิปรายผลแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากการใช้หมวกแต่	

Edward De Bono (1992)	สาโรช โศภิตรักษ์ (2546)	ยุวดี สมศรี (2551)	ฤชอร พองตา (2552)	สรุปการสังเคราะห์
อะไรที่เปลี่ยนแปลงบ้าง			ละสี	
6. การสรุป (conclusion) เป็นการ ทบทวนประเด็นต่างๆ ว่า การสอนนี้มีประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างไร	3. ชั้นสรุป ประเมินการ แก้ปัญหาด้วยการ อภิปรายผล	2.4 ชั้นสรุป สรุปการ คิดโดยการใช้เทคนิค หมวก 6 ใบ	3. ชั้นสรุป ร่วมกันสรุป ความรู้	4. ชั้นสรุป ครูและ นักเรียนสรุปเรื่องราว และประเด็นสำคัญด้วยการ ทำกิจกรรม หรือ พุดคุย แสดงความคิดเห็น
		3. ชั้นประเมินผล เป็นการประเมินสิ่งที่ นักเรียนได้เรียนรู้จากการ จัดกิจกรรม	4. ชั้นประเมินผล เป็นการประเมินจากการทำ แบบทดสอบท้าย บทเรียน	5. ชั้นประเมินผล ประเมินผลจากการทำ กิจกรรมและแบบฝึกหัด

สรุปได้ว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวก 6 ใบ จากนักวิชาการหรือนักการศึกษา ข้างต้นไม่ได้มีการใช้ขั้นตอนที่ตายตัว เพียงแต่ถ้าเมื่อครูเลือกใช้แต่ละขั้นตอนมาสอนแล้ว จะต้อง มุ่งเน้นให้นักเรียนฝึกการคิดหรือการเรียนรู้ในรูปแบบของการแสดงบทบาททางด้านการคิดได้อย่าง ถูกต้อง ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคหมวก 6 ใบ ให้เหลือ 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นสอน 3) ขั้นฝึกปฏิบัติ 4) ชั้นสรุป และ 5) ชั้นประเมินผล

2.4.5 ประโยชน์ในการใช้หมวก 6 ใบ

มีนักวิจัยหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ในการใช้หมวก 6 ใบไว้หลายท่าน โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

Edward de Bono (2000) ได้กล่าวถึงประโยชน์ในการใช้หมวก 6 ใบ ได้แก่

1. เป็นการกระตุ้นความสนใจในการเรียน โดยใช้หมวกสีสันต่าง ๆ และง่ายต่อการเรียนรู้
2. ฝึกให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์
3. นักเรียนสามารถแสดงออกได้อย่างเปิดเผย ตามความรู้สึกหรือสัญชาตญาณ
4. นักเรียนสามารถคิดแบบใดแบบหนึ่ง ในเวลาใดเวลาหนึ่งได้อย่างเต็มที่โดยไม่สับสนปนกับความคิดของหมวกสีอื่น
5. ทำให้สามารถเปลี่ยนความคิดได้ อย่างตรงไปตรงมาโดยการเปลี่ยนสีหมวก
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้หมวกแต่ละสี ได้อย่างสร้างสรรค์
7. ปลดปล่อยให้นักเรียนได้มีอิสระทางการคิด

8. นักเรียนสามารถจัดลำดับการคิดได้อย่างเหมาะสม กับประเด็นของการคิด
9. สามารถลดการโต้แย้งหรือโต้เถียงกันได้
10. ทำให้เกิดการระดมสมอง เพื่อการสร้างสรรค์ผลงานได้ออกมาดีขึ้น

ทิพย์วัลย์ สีสันท์ (2546) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการคิดแบบหมวก 6 ใบ ไว้ ดังนี้

1. เป็นการคิดก่อนคิด เพราะการคิดมีหลายรูปแบบ และหลายวิธี ให้เลือกใช้ การใช้วิธีการคิดแบบหมวก 6 ใบ ก่อนจะคิดจึงจำเป็นต้องมีการไตร่ตรองก่อน เป็นต้น
2. ช่วยให้เราสามารถคิดเป็นภาพได้ ส่วนใหญ่นักเรียนมักจะชินกับการคิดเป็นคำพูด แต่การคิดเป็นภาพจะทำให้สามารถจำรายละเอียดต่าง ๆ ได้แม่นยำมากยิ่งขึ้น
3. ทำให้นักเรียนเกิดการคิดเชิงวิเคราะห์ ที่มีจุดมุ่งหมายและขอบเขตที่แน่ชัด เป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับปัญหาที่จำเป็นต้องหาข้อมูลเพิ่มเติม และยังเปิดโอกาสให้สร้างความคิดได้อย่างหลากหลาย

สาโรช โศภีรักษ์ (2546) ได้พูดถึงประโยชน์และข้อจำกัดของการใช้หมวก 6 ใบ ดังนี้

1. ทำให้การอธิบายเหตุผล หรือแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ง่ายมากขึ้น
2. ทำให้นักเรียนสามารถสรุปประเด็นต่าง ๆ ได้ในเวลาอันรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
3. ทำให้สามารถคิดเป็นด้านๆ แต่ละด้านได้ดี
4. ทำให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถของตนเองแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้
5. นักเรียนกล้าแสดงออกด้วยการถาม - ตอบ และแสดงความคิดเห็นของตนเองได้มากขึ้น

สุนันทา พลโภชน์ (2547) ได้กล่าวถึงประโยชน์การใช้หมวก 6 ใบว่าช่วยต่อการเรียนรู้ และเป็นการกระตุ้นความสนใจ ให้กับนักเรียนได้มีการคิดอย่างสร้างสรรค์อย่างแท้จริง และตรงไปตรงมา โดยลดทอนการขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นภายในกลุ่ม หรือในระหว่างการแสดงความคิดเห็นโดยไม่มีควมสับสนปนกับความคิดในหมวกสีอื่น ๆ ในเวลาเดียวกัน เป็นต้น

นอกจากนักวิจัยดังกล่าวข้างต้นแล้ว ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2553) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้หมวก 6 ใบในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. เป็นการฝึกการแสดงบทบาทที่ชัดเจนให้กับตนเอง หรือแสดงบทบาทอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการเป็นตัวเอง
2. ฝึกให้กำหนด และควบคุมความคิดได้ตามลักษณะสีของหมวกแต่ละใบ ซึ่งนักเรียนจะถูกฝึกคิดให้มีความคิดที่หลากหลาย
3. ฝึกให้นักเรียน กล้าคิด กล้าแสดงออก
4. ทำให้เกิดความสมดุลภายในสมอง ซึ่งมีผลต่ออารมณ์ และอารมณ์มีผลต่อการคิดซึ่งทำให้เกิดการคิดอย่างมีประสิทธิภาพ
5. เกิดความสนุกสนานในการเรียน ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการคิดแต่ละรูปแบบ

ข้อจำกัดของการใช้หมวก 6 ใบ

1. ทำให้นักเรียนที่คิดช้า จะคิดไม่ทันเพื่อน
2. นักเรียนอาจใช้หมวกสีแดง (แสดงอารมณ์ความรู้สึกมากเกินไป)

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ประโยชน์ของการใช้หมวก 6 ใบ จากผู้วิจัยหลายๆท่านสามารถสรุปได้ว่า การใช้หมวก 6 ใบ เป็นวิธีที่มีประโยชน์ สะดวกและง่ายในการปฏิบัติ ทำให้นักเรียนมีการคิด และสามารถแสดงออกทางความคิด ในบทบาทอื่น ๆ ที่แตกต่างจากตัวเอง มีการใช้ความคิดที่หลากหลายไม่ทำให้ยึดติดอยู่กับความคิดด้านใด ด้านหนึ่ง ช่วยทำให้ผู้คิดสามารถคิดอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน มีการคิดอย่างสร้างสรรค์ สามารถแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ง่ายและรวดเร็วมากขึ้น และทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานและรู้สึกเพลิดเพลินไปกับการเรียน

2.4.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวก 6 ใบ

2.4.6.1 งานวิจัยในประเทศ

ฤชอุร พงศา (2552) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยหมวก 6 ใบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 19 คน 1 ห้องเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ผลการศึกษาพบว่าความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคหมวก 6 ใบ คะแนนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าคะแนนก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวก 6 ใบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อาจารย์ ศิริรัตน์ศักดิ์ (2554) ได้ทำการศึกษาผลการใช้การสอนโดยใช้หมวก 6 ใบ ในการพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษ EP 6/4 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6/14 (EP 6/4) จำนวน 23 คน โดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยใช้วิธีจับสลากห้องเรียน ผลการศึกษาพบว่าการสอนคิดแบบหมวก 6 ใบของ Edward Der Bono สามารถพัฒนาทักษะการคิดแบบมีวิจารณญาณและทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน EP 6/4 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมได้ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 9 คิดเป็นร้อยละ 56.25 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 11 คิดเป็นร้อยละ 68.75 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียนพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ได้ตั้งไว้

มยุริน เมืองฮาม (2557) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ ด้วยวิธีการสืบสอบรวมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ ของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำชะอีวิทยาคาร จังหวัดมุกดาหาร กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 คน ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสืบสอบรวมกับเทคนิคการคิดแบบหมวก 6 ใบ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 71.31 มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 77.50 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด และนักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ธนู ศิริจันทพันธ์ (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยการใช้หมวก 6 ใบ ร่วมกับ KWL-Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 16 คน โดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยใช้วิธีจับสลากห้องเรียน ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกสูงประชาสรรค์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.68 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.25 จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 13 คน คิดเป็นร้อยละ 83.40 และคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยการใช้หมวก 6 ใบ ร่วมกับ KWL-Plus จำนวน 16 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.68 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.62 รวมทั้งนักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนเพิ่มขึ้นก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4.6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Haytham Ali Ibrahim Alshatti (2013) ได้ทำการศึกษาการใช้หมวก 6 ใบ เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนเกรด 8 ในประเทศจอร์แดน โดยได้ทำการแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวก 6 ใบ กลุ่มทดลองใช้วิธีการสอนแบบปกติ จากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้หมวก 6 ใบ มีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้หมวก 6 ใบ เท่ากับ 5.56 คะแนน ส่วนคะแนนของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ เท่ากับ 5.16 คะแนน

Arinda Arum Maqfira (2016) ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้หมวก 6 ใบ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านโจทย์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนโครงการห้องเรียนพิเศษ (Science Mathematics Program) จำนวน 31 คน จากการสุ่มอย่างง่าย จากการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านโจทย์ หลังเรียนเพิ่มขึ้นก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Annaliese Hightower (2019) ได้ทำการศึกษาการใช้เทคนิคหมวก 6 ใบเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ Learning Disabilities (SLD) โดยผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่จัดการเรียนรู้โดยใช้หมวก 6 ใบในชั้นเรียน CGI ได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคการใช้หมวก 6 ใบ สรุปได้ว่า การใช้เทคนิคหมวก 6 ใบ ส่งผลต่อความสามารถในการคิดช่วยให้ได้มุมมองที่กระตุ้นการคิดหลายแนวทาง เทคนิคหมวก 6 ใบ จึงเป็นการฝึกคิดประเภทหนึ่ง ที่สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาได้อย่างมีคุณภาพเพื่อช่วยจัดระเบียบการคิด ทำให้การคิดมี ประสิทธิภาพมากขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคหมวก 6 ใบ สรุปได้ว่า เป็นเทคนิคการสอนแบบตั้งคำถาม เป็นการสอนเพื่อพัฒนาการคิดสำหรับนักเรียน ทุกระดับชั้น เรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง หรือเป็นการคิดเพื่อแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย โดยหมวกแต่ละสีก็มีความหมายและประเภทของความคิดที่ต่างกันออกไป ดังนี้ 1) หมวกสีขาว สีขาวเป็นสีที่ชี้ให้เห็นถึงความเป็นกลาง ไม่มีอคติ หมวกสีขาวจึงเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง 2) หมวกสีแดง สีแดงเป็นสีที่แสดงถึงอารมณ์ โกรธ ฉุนเฉียว ความรัก ความหลงใหลและความรู้สึกสัญชาตญาณ การคิดแบบหมวกสีแดงจึงเป็นการคิดและแสดงความรู้สึกออกมาโดยตรง เป็นการปลดปล่อยอารมณ์ และสิ่งที่แสดงออกสามารถช่วยในการตัดสินใจขั้นสุดท้ายได้ถูกต้อง 3) หมวกสีดำ สีดำเป็นสีที่แสดงถึงความโศกเศร้ามีเดมนและการปฏิเสธ ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับด้านลบ การไม่เห็นด้วย การคัดค้าน หมวกสีดำจึงเป็นหมวกคิดที่มีเหตุมีผล เพราะในการวิพากษ์วิจารณ์ หรือวิเคราะห์สิ่งใดจะต้องมีการคิดแบบเป็นเหตุเป็นผลรองรับ ไม่มีอารมณ์มาเกี่ยวข้อง 4) หมวกสีเหลือง จะเกี่ยวกับการคาดการณ์ในทางบวก ความคิดเชิงบวก เป็นการมองโลกในแง่ดีมีความหวัง 5) หมวกสีเขียว สีเขียวเป็นสีที่แสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ การคิดแบบหมวกสีเขียวจะต้องอาศัยการปรับเปลี่ยนความคิด การมีจินตนาการการมีความคิดใหม่ ๆ แตกต่างจากแนวทางเดิม เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้กับการปรับปรุง สร้างสรรค์และพัฒนา 6) หมวกสีฟ้าหรือสีน้ำเงิน เป็นสีที่ให้ความรู้สึกสงบ มวกสีนี้เกี่ยวกับการควบคุม การบริหารกระบวนการคิด โดยหมวกสีน้ำเงินมักเป็นบทบาทของหัวหน้า ทำหน้าที่ควบคุมบทบาทของสมาชิก ควบคุมการดำเนินการประชุม การทำงาน ควบคุมการใช้กระบวนการคิด การสรุปผล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

2.5 กรอบแนวคิดและสมมติฐานการวิจัย

2.5.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ด็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย โดย ค้นคว้าจากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิธีการสอนอ่านของเมอร์ด็อก (MIA) (Murdoch, 1986; Harris & Sipay, 1979; Widdowson, 1979; เสาวลักษณ์ ลักษณะโกคิน, 2539; เสาวนีย์ ณะสาร, 2553; ชุตติมา ปาสณห์, 2556) เป็นวิธีการสอนอ่าน ที่ครูใช้กิจกรรมและกระบวนการสอนอ่านตามแนวคิดของ เมอร์ด็อก (Murdoch 1986) โดยวิธีการสอนอ่านของเมอร์ด็อก (MIA) เป็นการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิดทุกขั้นตอน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนคิดเป็น โดยเฉพาะกระบวนการคิดที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหา กิจกรรมการเรียนการสอนจะเริ่มด้วยวิธีการตั้งคำถามประเด็นที่สำคัญเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านให้นักเรียนตอบ หลังจากนั้นให้ร่วมกันอภิปรายโดยการนำประสบการณ์เดิมของตนมาผสมผสานกับประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับแล้วแก้ปัญหาที่กำลังประสบอยู่ ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนให้คิดแก้ปัญหานั้นเอง นอกจากนี้กิจกรรมการสอนอ่านโดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ด็อก (MIA) ทำให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการคิด โดยขั้นตอนวิธีการสอนอ่านของเมอร์ด็อก (MIA) มี 7 ขั้นตอน

ขั้นต่อมาผู้วิจัยได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคหมวก 6 ใบ Edward De Bono, 1999; ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ, 2553; วัชรวิภา เล่าเรียนดี, 2553; เสาวนิตย์ สงคราม, 2556) เป็นเทคนิคการสอนแบบตั้งคำถามเป็นการสอนเพื่อพัฒนาการคิดสำหรับนักเรียนในทุกระดับชั้น หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง เราสามารถมีวิธีการคิด หรือมุมมองในเรื่องเดียวกันนั้นได้หลายแบบ แล้วแต่ว่าคิดโดยใช้หมวกสีใด ซึ่งการคิดโดยใช้หมวกสีต่าง ๆ ล้วนมีประโยชน์ทั้งสิ้น แล้วแต่ความเหมาะสมและการนำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหมวกทั้งหมด 6 สี ได้แก่ 1) หมวกสีขาว สีขาวเป็นสีที่ชี้ให้เห็นถึงความเป็นกลาง ไม่มีอคติ หมวกสีขาวจึงเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงและจำนวนตัวเลข 2) หมวกสีแดง เป็นสีที่แสดงถึงอารมณ์ โกรธ ฉุนเฉียว ความรัก ความหลงใหลและความรู้สึกสัญชาตญาณและกลางสังหรณ์ 3) หมวกสีดำ สีดำเป็นสีที่แสดงถึงความโศกเศร้ามีดমনและการปฏิเสธ หมวกสีดำจึงเป็นหมวกคิดที่มีเหตุผล 4) หมวกสีเหลือง แสดงถึงความร่าเริงแจ่มใสหมวกสีเหลืองจึงเกี่ยวกับการคาดการณ์ในทางบวก ความคิดเชิงบวก 5) หมวกสีเขียว สีเขียวเป็นสีที่แสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ และการเจริญเติบโต เมื่อสวมหมวกสีนี้ จะมีความคิดนอกกรอบที่มีความสัมพันธ์กับความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 6) หมวกสีฟ้าหรือสีน้ำเงิน เป็นสีที่ให้ความรู้สึกสงบ จะเป็นเหมือนท้องฟ้า หมวกสีนี้เกี่ยวกับการควบคุม การบริหารกระบวนการคิด หรือการจัดระเบียบการคิด เพื่อให้เกิดความชัดเจน

- โดยมีวิธีการใช้หมวกดังนี้ 1) ใช้หมวกลักษณะเดียว คือการใช้หมวกใบเดียวสำหรับความคิดแต่ละครั้ง
 2) ใช้หมวกหลายใบต่อเนื่องเป็นชุด นักเรียนทุกคนในกลุ่มต้องใส่หมวกคนละสี จนครบทุกสี
 3) นักเรียนแต่ละคนสามารถเลือกใช้หมวกได้ทุกสี

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เลือกการใช้หมวกแบบลักษณะเดียว เป็นการใส่หมวกใบเดียว ในความคิดแต่ละครั้งคือเมื่อเลือกหมวกสีใดสีหนึ่งใส่แล้วคนอื่นในกลุ่มต้องใส่สีเดียวกันทั้งหมด นั้นหมายความว่าทุกคนจะต้องคิดไปในทางเดียวกัน นักเรียนทุกคนจะต้องสวมหมวกสีเดียวกัน เพราะจะทำให้ทุกคนคิดไปในทิศทางเดียวกันตามหัวข้อเรื่องที่กำหนด โดยไม่ต้องคิดถึงสิ่งที่คนก่อนหน้านั้นพูดว่าอย่างไร

จากทฤษฎีและแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนการสอนวิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีอก (MIA) ร่วมกับการสอนโดยใช้เทคนิคหมวก 6 ใบ ซึ่งมี 7 ขั้นตอน ดังนี้
 ตารางที่ 4 ขั้นตอนการสอนวิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีอก (MIA) ร่วมกับการสอนโดยใช้เทคนิคหมวก 6 ใบ

วิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีอก (MIA)	เทคนิคหมวก 6 ใบ	วิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีอก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ
1) ชั้นถามคำถามนำก่อนอ่าน (Priming Question) ครูตั้งคำถามก่อนที่จะอ่านเพื่อให้นักเรียนและครูได้เกิดการอภิปรายร่วมกัน	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน เตรียมความพร้อมของนักเรียนโดยการกำหนดหัวหน้ากลุ่มโดยสวมหมวกสีฟ้า และใช้คำถามหรือภาพ ที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการวิเคราะห์สีหมวกแต่ละสี	ชั้นที่ 1 ชั้นถามคำถามนำก่อนอ่าน (Priming Question) ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 4-5 คนภายในกลุ่มจะต้องกำหนดหัวหน้ากลุ่มที่สวมหมวกสีฟ้าเพื่อเป็นผู้ควบคุมการคิด หลังจากนั้นครูแจกคำถามที่มีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับเรื่องที่ครูจะสอน โดยครูใช้คำถามกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ในขั้นนี้ครูจะให้นักเรียนวิเคราะห์ลักษณะของคำถามเพื่อจับคู่กับสีหมวก เพื่อระบุว่าคำถามนั้นตรงกับสีหมวกประเภทใด
2) ชั้นทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) ครูให้นักเรียนหาความหมายของคำศัพท์ในบทอ่านเพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจบทอ่าน	-	ชั้นที่ 2 ชั้นทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) ครูคัดเลือกคำศัพท์จากบทอ่าน เพื่อจัดทำเป็นแบบฝึกหัด สำหรับให้

วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA)	เทคนิคหมวก 6 ใบ	วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ
มากขึ้น		นักเรียนได้ค้นหาความหมายของคำศัพท์
3) ชั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) ครูแจกบทอ่านให้กับนักเรียนอ่านตามเวลาที่ครูกำหนด	ชั้นสอน ครูให้นักเรียนได้ศึกษาใบความรู้ บทอ่านหรือเรื่องราวต่างๆ เพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น	ชั้นที่ 3 ชั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) ครูแจกบทอ่านและมีคำถามย่อย ๆ เป็นคำถาม 2 ทางเลือก เช่น ถูก หรือ ผิด ใช่ หรือ ไม่ใช่ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจเบื้องต้นของนักเรียน โดยในชั้นตอนนี้ครูสามารถให้นักเรียนหมวกสีขาวเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงจากบทอ่านที่ครูแจกให้ การประเมินผลในชั้นนี้ทำได้โดยครูให้นักเรียนนำเสนอคำตอบว่าตนเองตอบอะไร ถ้าไม่ถูกต้องครูจะทำการแก้ไขให้
4) ชั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่นักเรียนได้อ่านไปแล้ว หลังจากนั้นครูให้นักเรียนตอบคำถามจากบทอ่าน	ชั้นฝึกปฏิบัติ เป็นชั้นที่นักเรียนได้ฝึกใช้หมวกทั้ง 6 ใบในการถามคำถามและตอบคำถาม โดยให้ใช้หมวกให้ครบทุกสี	ชั้นที่ 4 ชั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) ครูตั้งคำถามจากบทอ่านที่นักเรียนได้อ่านในชั้นตอนที่ 3 โดยใช้คำถามที่ครูได้ถามเป็นคำถามนำในชั้นตอนที่ 1 หรือเป็นคำถามอื่น ๆ เพิ่มเติมก็ได้ ในชั้นตอนนี้ นักเรียนภายในกลุ่มใช้สีหมวกแต่ละสีในการมาตอบคำถาม โดยในกลุ่มจะต้องมีผู้ที่สวมหมวกสีฟ้าเพื่อเป็นคนที่ควบคุมการคิด ครูมีการวัดและประเมินผลในชั้นตอนนี้คือการตรวจสอบการใช้หมวกแต่ละสีว่านักเรียนเลือกใช้สีถูกหรือไม่โดยการสังเกตจากการตอบ

วิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีอก (MIA)	เทคนิคหมวก 6 ใบ	วิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีอก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ
		คำถาม
5) ชั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอข้อมูลในการอ่านในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป	-	ชั้นที่ 5 ชั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) ครูกำหนดให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูลการอ่านในรูปแบบอื่น ๆ ตามมติของกลุ่ม เช่น แผนผังกราฟิก รูปภาพ อินโฟกราฟฟิก เป็นต้น เพื่อเป็นการนำเสนอข้อมูลการอ่านตามที่นักเรียนเข้าใจ ถ้านักเรียนสามารถนำเสนองานออกมาในรูปแบบอื่นได้ แสดงว่านักเรียนสามารถจับประเด็นของเรื่องที่อ่านได้ เมื่อเสร็จแล้วครูสุ่มตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
6) ชั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Doing Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) ครูให้นักเรียนช่วยกันต่อชิ้นส่วนประโยคให้หรือเรียบเรียงเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน ให้ได้ใจความสมบูรณ์	ชั้นประเมินผล ประเมินผลจากการทำกิจกรรมและแบบฝึกหัดตั้งแต่ต้นจนจบ	ชั้นที่ 6 ชั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Doing Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) ในชั้นตอนนี้ครูเก็บบทอ่านของนักเรียน โดยให้นักเรียนเรียบเรียงเหตุการณ์จากเรื่องที่ได้อ่าน เช่น การเรียงลำดับเหตุการณ์ว่าเหตุการณ์ใดเกิดก่อนหรือเกิดหลัง โดยที่ครูจะเป็นผู้เตรียมสื่อไว้ให้ในแต่ละกลุ่ม ในชั้นตอนนี้มีการประเมินผลโดยการให้นักเรียนออกมาเรียงชิ้นส่วนประโยคหน้าชั้นเรียนเพื่อน ๆ และครูช่วยกันตรวจสอบและทำการแก้ไขถ้าไม่

วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA)	เทคนิคหมวก 6 ใบ	วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ
		ถูกต้อง
7) ชั้น ประเมินผล และ แก้ไข (Evaluating and Correcting) ครู ประเมินการอ่านเพื่อความเข้าใจในภาพรวม เฉลยแบบฝึกหัดและปรับปรุงแก้ไข เป็นต้น	ชั้นประเมินผลเป็นการประเมินผล ตั้งแต่ต้นจนจบบทเรียน โดยมีการ ประเมินผลจากการทำกิจกรรมและแบบฝึกหัด	ชั้นที่ 7 ชั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluating and Correcting) เป็น ขั้นตอนที่ครูประเมินการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนในภาพรวม เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนต่อไป

โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1 ดังนี้

ขั้นตอนการสอนวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับการสอนโดยใช้เทคนิคหมวก 6 ใบ

ขั้นที่ 1 : ขั้นถามคำถามนำก่อนอ่าน (Priming Question) ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มครูแจกคำถามที่มีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับเรื่องที่ครูจะสอน โดยครูใช้คำถามกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ในขั้นนี้ครูจะให้นักเรียนวิเคราะห์ลักษณะของคำถามเพื่อจับคู่กับสีหมวก เพื่อระบุว่าคำถามนั้นตรงกับสีหมวกประเภทใด

ขั้นที่ 2 : ขั้นทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) ครูคัดเลือกคำศัพท์จากบทอ่าน เพื่อจัดทำเป็นแบบฝึกหัด สำหรับให้นักเรียนได้ค้นหาความหมายของคำศัพท์

ขั้นที่ 3 : ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) ครูแจกบทอ่านและมีคำถามย่อย ๆ เป็นคำถาม 2 ทางเลือก เพื่อตรวจสอบความเข้าใจเบื้องต้นของนักเรียน โดยในขั้นตอนนี้ครูสามารถให้นักเรียนหมวกสีขาว เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงจากบทอ่านที่ครูแจกให้

ขั้นที่ 4 : ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) ครูตั้งคำถามจากบทอ่านที่นักเรียนได้อ่านในขั้นตอนที่ 3 โดยใช้คำถามที่ครูได้ถามเป็นคำถามนำในขั้นตอนที่ 1 หรือเป็นคำถามอื่น ๆ เพิ่มเติมก็ได้ ในขั้นตอนนี้ นักเรียนภายในกลุ่มใช้สีหมวกแต่ละสีในการมาตอบคำถาม

ขั้นที่ 5 : ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) ครูกำหนดให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูลการอ่านในรูปแบบอื่น ๆ ตามมติของกลุ่ม

ขั้นที่ 6 : ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Doing Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) ครูเก็บบทอ่านของนักเรียน โดยให้นักเรียนเรียงเรียงเหตุการณ์จากเรื่องที่ได้อ่าน

ขั้นที่ 7 : ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluating and Correcting) เป็นขั้นตอนที่ครูประเมินการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนในภาพรวม เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนต่อไป

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคการใช้หมวก 6 ใบ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.5.2 สมมติฐานการวิจัย

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา มีผลการวิจัยที่รับรองว่า การใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นไปตามผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่ผ่านมา เช่น นราธิป เอกสินธุ์ (2557) พบว่า ผู้เรียนที่ใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับณัฐณิณานต์ ทองโคตร (2558) พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านตามวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ ในทิศทางเดียวกับ ภริตพร อุณะพำนัก (2560) พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน หลังได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) สูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและมยุริน เมืองฮาม (2557) พบว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยด้วยวิธีการสืบสอบรวมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ มีความสามารถในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังการทดสอบค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่าก่อนการทดสอบ แสดงให้เห็นว่าทั้งการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) และเทคนิคหมวก 6 ใบ สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ ผู้วิจัยจึงกำหนดสมมติฐานการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการด้วยวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ อยู่ในระดับมากขึ้นไป

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้ออกแบบวิธีการดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 แบบแผนในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีแบบแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Pre-Experimental Design) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) มีแบบแผนการวิจัย ดังนี้

T ₁	X	T ₂
----------------	---	----------------

- เมื่อ T₁ คือ การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pretest)
 X คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ
 T₂ คือ การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ (Posttest)

.2 ประชากรและตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 9 ห้อง 270 คน

ตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1 โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน โดยการใช้สุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) เนื่องจากมีการจัดห้องแบบคณะกรรมการ

3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ
 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
- 2) ความคิดเห็นที่มีต่อวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ

3.4 เนื้อหาสาระที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาสาระที่ใช้ในการวิจัยคือ เนื้อหาในวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ21101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง English around the world มาตรฐาน ต 1.1 ตัวชี้วัด ม.1/4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น

3.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยคือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ใช้แผนการเรียนรู้ทั้งสิ้น 4 แผนการเรียนรู้ ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมชั่วโมงที่ใช้ในการทดสอบและหลังทดลอง

3.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3 ชนิด ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ จำนวน 4 แผน และใช้เวลา รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง
2. แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก (Multiple choice) จำนวน 30 ข้อ
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

3.7 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้

1.1 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ พ.ศ.2561 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คู่มือการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และแนวคิดในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีอก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ เพื่อที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน

1.3 วิเคราะห์เนื้อหาและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

1.4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีอก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ เรื่อง English around the world จำนวน 4 แผน รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง โดยให้ สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีองค์ประกอบดังนี้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่/รหัสวิชา/ชื่อวิชา/หน่วยการเรียนรู้/ชื่อหน่วยการเรียนรู้/เรื่อง/ระดับชั้น/เวลาเรียน 2) สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ 3) สาระสำคัญ 4) จุดประสงค์การเรียนรู้ 5) สาระการเรียนรู้ 6) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 7) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8) การวัดและประเมินผล 9) กิจกรรมการเรียนรู้ 10) สื่อ/แหล่งเรียนรู้ 11) บันทึกหลังการสอน ซึ่งใช้ขั้นตอนวิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีอก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ 7 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นถามคำถามนำก่อนอ่าน (Priming Question) 2) ขั้นทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) 3) ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) 4) ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) 5) ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) 6) ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Doing Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) 7) ขั้นประเมินผลและการแก้ไข (Evaluating and Correcting) โดยแต่ละแผนมีรายละเอียด ดังนี้

แผนที่ 1	เรื่อง การอ่านบทสนทนา	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนที่ 2	เรื่อง การอ่านนิทาน	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนที่ 3	เรื่อง การอ่านเรื่องสั้น	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนที่ 4	เรื่อง การอ่านข่าว	จำนวน 3 ชั่วโมง
รวม		จำนวน 12 ชั่วโมง

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ให้นักเรียนเป็นตัวอย่างได้รู้จักหน้าที่ของสีหมวกแต่ละสี จำนวน 1 แผนการจัดการเรียนรู้ ก่อนเริ่มการทดลอง

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และให้คำแนะนำปรับปรุงแก้ไข

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการวัดและประเมินผล และด้านหลักสูตรและการสอน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา เป็นการประเมินใน 6 ประเด็นคือ 1) สารระสำคัญ 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สารการเรียนรู้ 4) สื่อ/แหล่งเรียนรู้ 5) กิจกรรมการเรียนรู้ และ 6) การวัดและประเมินผล โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence: IOC) ทั้งนี้กำหนดเกณฑ์การพิจารณา ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าสอดคล้อง กันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2553: 177) ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านพบว่า มีค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

1.7 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ อย่างไรก็ตามก็ดี ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงให้เกิดความสมบูรณ์ของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ ในทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ควรปรับปรุงแก้ไขภาษา ตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษา ที่ใช้ในการตั้งคำถามในใบกิจกรรมและแบบฝึกหัดให้ถูกต้องและชัดเจนมากขึ้น

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน 3 ชั่วโมง ไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มที่ไม่ใช่ตัวอย่าง แต่มีพื้นฐานความรู้และลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน ของโรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบลำดับขั้นตอน เวลาในการทำกิจกรรม สื่อ การวัดและประเมินผล พบว่าขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) มีนักเรียนบางกลุ่มที่ยังอ่านไม่คล่องจึงใช้เวลาทำความเข้าใจและอ่านเนื้อเรื่องเป็นเวลานาน ครูจึงต้องเตรียมคำถามไว้สำหรับชี้แนะนักเรียนให้สามารถตอบคำถามในขั้นตอนต่อไปได้ และการออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ไม่สามารถให้นักเรียนออกมานำเสนอได้ทุกกลุ่ม ครูจึงสุ่มนักเรียนออกมาเป็นบางกลุ่ม

1.9 นำแผนที่ปรับปรุงแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยโดยทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1 จำนวน 30 คน โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์

2. แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การสร้างแบบวัดความสามารถในการในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก (Multiple choice) จำนวน 30 ข้อ รวม 30 คะแนน โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ศึกษาทฤษฎี หลักการและวิธีการสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ วิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้กลุ่ม สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1 ที่สอดคล้องกับเนื้อหา ที่จะนำมาสร้างเป็นแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.3 สร้างตารางวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เกณฑ์ของจินตนา มงคลไชยสิทธิ์ (2548) ประกอบด้วยพฤติกรรมที่สะท้อนการอ่านเพื่อความเข้าใจ 4 พฤติกรรม ได้แก่ 1) นักเรียนสามารถหาใจความสำคัญ (Main idea) 2) นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียด (Detail) ที่ปรากฏในเรื่องได้ ของเนื้อเรื่องได้ 3) นักเรียนสามารถตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ 4) นักเรียนสามารถสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เพิ่มการระบุหัวข้อเรื่อง (topic) เพื่อให้ครอบคลุมกับมาตรฐาน ต 1.1 ตัวชี้วัด ม.1/4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง English around the world ดังตารางที่ 3 ตารางที่ 5 โครงสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	บทสนทนา	นิทาน	เรื่องสั้น	ข่าว	รวม
1.นักเรียนสามารถระบุหัวข้อเรื่อง (topic)	1 (6)	1 (14)	1 (22)	1 (30)	4
2.นักเรียนสามารถหาใจความสำคัญ (Main idea) ของเนื้อเรื่องได้	1 (1)	1 (1) (7)	1 (1) (15)	1 (1) (23)	4
3.นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียด (Detail) ที่ปรากฏในเรื่องได้	2 (1) (3,4)	4 (2) (8,9,10,11)	4 (2) (16,17,18,19)	4 (2) (24,25,26,27)	14
4.นักเรียนสามารถตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านได้	1 (1) (2)	1 (1) (12)	1 (1) (20)	1(1) (28)	4
5.นักเรียนสามารถสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้	1 (1) (5)	1 (1) (13)	1 (1) (21)	1(1) (29)	4
รวม	6	8	8	8	30

*หมายเหตุ จำนวนตัวเลขในวงเล็บคือข้อที่สร้างเพื่อ, จำนวนตัวเลขที่อยู่ในวงเล็บด้านล่างคือหมายเลขข้อของแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.4 สร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีลักษณะข้อสอบเป็นแบบ ปรนัย (Multiple choice) 4 ตัวเลือก มีการสร้างจำนวน 48 ข้อ แต่นำไปใช้จริงจำนวน 30 ข้อ ดังที่ปรากฏในตารางที่ 3.1

2.5 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และให้คำแนะนำปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) และความถูกต้องของภาษาที่ใช้ โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence: IOC) แต่ละข้อ ทั้งนี้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านพบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ทุกข้อ

2.7 นำแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่ได้รับการตรวจสอบจาก ผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ กับนักเรียนกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีพื้นฐานความรู้และลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 2 จำนวน 32 คน ของโรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้

2.8 เมื่อหาคุณภาพของข้อสอบรายข้อ ได้แก่ การหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก ด้วยโปรแกรม Tap Test Analysis (TAP) โดยมีเกณฑ์ความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2552)

2.9 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ ที่ได้มาตรฐานแล้ว จำนวน 30 ข้อ ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของ เมอร์ต็อก ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ เป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

3.1 ศึกษารูปแบบและวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ

3.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ เป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 13 ข้อ โดยพิจารณา 4 ด้าน คือ 1) ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ จำนวน 3 ข้อ 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 8 ข้อ 3) ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 2 ข้อ และ 4) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 3 ข้อ

3.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของ เมอร์ดีอก ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้อง และให้คำแนะนำปรับปรุงแก้ไข

3.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของ เมอร์ดีอกร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และความถูกต้องของภาษาที่ใช้ โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence: IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการพิจารณาพบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ทุกรายการประเมิน

3.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุง แก้ไข แล้วนำไปใช้รวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1 จำนวน 30 คน โรงเรียนคุรุราษฎร์รังสฤษดิ์ ต่อไป (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 196) โดยมีเกณฑ์ดังนี้ ในการแปรผลระดับความคิดเห็น ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.8 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน และทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือ

2. ชี้แจงวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีอก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 3 ใบ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและปฏิบัติได้ถูกต้อง

3. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ก่อนจัดการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีอก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ใช้เวลาเพื่อวัดความรู้พื้นฐานด้วยแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก (Multiple choice) จำนวน 30 ข้อ แล้วบันทึกผลคะแนนเพื่อใช้เปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียน

4. การทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างไว้จำนวน 4 แผน เป็นระยะเวลา 12 ชั่วโมง

5. ภายหลังจากดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบเสร็จสิ้น ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบวัดความสามารถในการอ่าน ซึ่งเป็นข้อสอบฉบับเดียวกับข้อสอบที่ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) แล้วบันทึกผลคะแนนเพื่อใช้เปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน และให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับหมวก 6 ใบแล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติ

3.9 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยหาค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ด้วยสถิติทดสอบที่ แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) และการวัดค่าเปลี่ยนแปลงสัมพัทธ์ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556) ใช้สูตร

$$S_i = \left[\frac{Y - X}{F - X} \right] \times 100$$

เมื่อ S_i	คือ	คะแนนการเปลี่ยนแปลงสัมพัทธ์
Y	คือ	คะแนนดิบวัดหลังเรียน
X	คือ	คะแนนดิบวัดก่อนเรียน
F	คือ	คะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้ (คะแนนเต็ม)

2. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และแปลความหมายของระดับคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น 5 ระดับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยออกเป็น 2 ตอน ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของ เมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ

เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และสถิติทดสอบที (t -test dependent) และการวัดค่าเปลี่ยนแปลงสัมพัทธ์ ดังนี้

การศึกษาศักยภาพความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนทดลอง พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.94 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ

23.07 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.32 เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยสถิติทดสอบที พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมีร้อยละพัฒนาการเพิ่มสูงขึ้น 59.21 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

เมื่อศึกษาคะแนนเฉลี่ยจำแนกแต่ละประเภทของบทอ่าน พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ การอ่านบทสนทนา ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.29 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.99 การอ่านนิทาน ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.07 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88 การอ่านเรื่องสั้น ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.03 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.19 และการอ่านข่าว ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.07 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.43 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.55 เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยสถิติทดสอบที พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกประเภทบทอ่าน

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจำแนกตามประเภทบทอ่าน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกประเภทบทอ่าน โดยนักเรียนมีร้อยละพัฒนาการในการอ่านนิทานเพิ่มสูงขึ้นมากที่สุด (ร้อยละ 69.22) รองลงมาคือ การอ่านเรื่องสั้น (ร้อยละ 60.86) การอ่านบทสนทนา (ร้อยละ 53.62) และการอ่านข่าว (ร้อยละ 42.52) ตามลำดับซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ

บทอ่าน	การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	M	SD	t-test	Sig	ร้อยละพัฒนาการ
1. บทสนทนา	ก่อน	30	6	3.30	1.29	-6.47	.000	53.62
	หลัง	30	6	4.90	0.99			
2. นิทาน	ก่อน	30	8	3.43	1.07	-12.45	.000	69.22
	หลัง	30	8	6.70	0.88			
3. เรื่องสั้น	ก่อน	30	8	2.77	0.77	-11.36	.000	60.86
	หลัง	30	8	6.03	1.19			
4. ข่าว	ก่อน	30	8	3.40	1.07	-6.75	.000	42.52
	หลัง	30	8	5.43	1.55			
รวม	ก่อน	30	30	12.90	1.94	-20.30	.000	59.21
	หลัง	30	30	23.07	2.32			

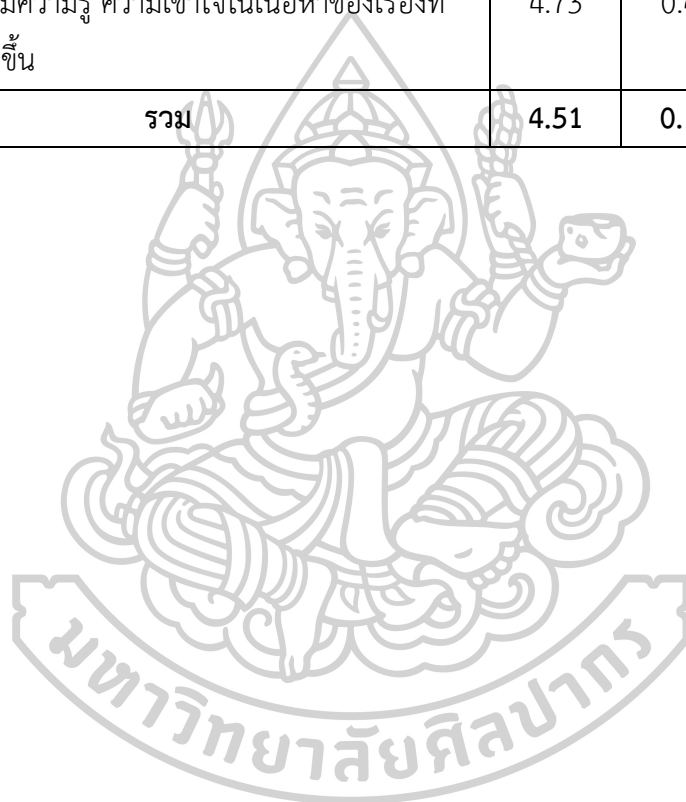
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 คือ การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ ผลการวิเคราะห์ในภาพรวม พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.51, SD = 0.17$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($M = 4.62, SD = 0.32$) รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($M = 4.53, SD = 0.30$) ด้านการวัดและประเมินผล ($M = 4.48, SD = 0.56$) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($M = 4.44, SD = 0.27$) ตามลำดับ ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับหมวด 6 ใบ

รายการประเมิน	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับความคิดเห็น
ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้	4.62	0.32	มากที่สุด
1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีอิสระในการคิดและแสดงความคิดเห็น	4.67	0.55	มากที่สุด
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้อภิปรายและแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน	4.47	0.68	มาก
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนรู้	4.73	0.45	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.44	0.27	มาก
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ	4.23	0.68	มาก
5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้หาความหมายของคำศัพท์มีประโยชน์ในการอ่านบทอ่าน	4.37	0.85	มาก
6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับเทคนิคหมวด 6 ใบช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์หาคำตอบจากบทอ่านได้	4.33	0.88	มาก
7. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสามารถตั้งคำถามจากบทอ่านที่ผู้สอนกำหนดให้ได้	4.57	0.68	มากที่สุด
8. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนนักเรียนสามารถหาใจความสำคัญจากบทอ่านได้	4.70	0.57	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล	4.48	0.56	มาก
9. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการวัดและประเมินผลด้วยวิธีที่หลากหลาย	4.40	0.89	มาก
10. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการวัดและประเมินผลและให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้นักเรียนพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น	4.57	0.57	มากที่สุด

รายการประเมิน	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับความคิดเห็น
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.53	0.30	มากที่สุด
11. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการอ่านในชีวิตประจำวัน	4.43	0.50	มาก
12. การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.30	0.50	มาก
13. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาของเรื่องที่อ่านเพิ่มมากขึ้น	4.73	0.45	มากที่สุด
รวม	4.51	0.17	มากที่สุด

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-Experimental Research) โดยมีแบบแผนการวิจัยขั้นพื้นฐาน (Pre-Experimental Design) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อน และหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนครุราษฎร์รังสฤษดิ์ กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีการจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง English around the world 2) แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าสถิติทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent sample) และการวัดค่าเปลี่ยนแปลงสัมพัทธ์

5.1 สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมีร้อยละพัฒนาการเพิ่มสูงขึ้น 59.21 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

เพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกด้าน

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.51, SD = 0.17$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

5.2 อภิปรายผล

ประเด็นสำคัญสำหรับการอภิปรายผลมีดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ซึ่งเป็นแนวคิดของ George S. Murdoch (1986) ได้พยายามหาแนวทางการสอนอ่านภาษาอังกฤษแนวใหม่ขึ้นสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาที่สอง โดยยึดหลักทางภาษาศาสตร์ (Psycholinguistics) ซึ่งเป็นจิตวิทยาในการคิดและการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารขึ้น โดยใช้ชื่อวิธีการสอนนี้ว่า "A More Integrated Approach to the teaching of Reading" ซึ่ง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ถือเป็นการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิด โดยที่ครูจะเริ่มตั้งประเด็นคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ชวนให้นักเรียนได้เกิดการคิด แล้วให้มีการ ร่วมกันอภิปรายโดยนำความรู้เดิมที่มีอยู่ นำมาผสมผสานกับความรู้ใหม่เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดและแก้ปัญหา ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้เกิดวิธีการคิดแก้ปัญหาเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนเป็นเพียงผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมและคอยชี้แนะให้คำปรึกษาเมื่อผู้เรียนประสบปัญหาหรือไม่เข้าใจ นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน มีการทำกิจกรรมกลุ่ม มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยวิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคหมวก 6 ใบ ของ Edward De Bono เป็นผู้เริ่มแนวความคิดเรื่อง Lateral Thinking (การคิดแนวข้าง) และเป็นผู้พัฒนาเทคนิคการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และได้พัฒนาเป็นแนวคิดที่เรียกว่า "Six Thinking Hats" ซึ่งเป็นวิธีคิดที่มีมุมมองแบบ "รอบด้าน" เพื่อช่วยจัดระเบียบการคิด ทำให้การคิดมี ประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่ง Edward De Bono (1999), ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2553), วัชรรา เล่าเรียนดี (2553), เสาวนิตย์ สงคราม (2556) ได้ให้ความหมายของหมวก 6 ใบ ดังนี้ 1) หมวกสีขาว สีขาวเป็นสีที่ชี้ให้เห็นถึงความเป็นกลาง ไม่มีอคติ หมวกสีขาวจึงเป็นข้อมูล

ที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงและจำนวนตัวเลข 2) หมวกสีแดง สีแดงเป็นสีที่แสดงถึงอารมณ์ โกรธ ฉุนเฉียว ความรัก ความหลงใหล 3) หมวกสีดำ สีดำเป็นสีที่แสดงถึงความโศกเศร้ามีดมนและการปฏิเสธ ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับด้านลบ การไม่เห็นด้วย การคัดค้าน การปฏิเสธ 4) หมวกสีเหลือง แสดงถึงความร่าเริงแจ่มใสหมวกสีเหลืองจึงเกี่ยวกับการคาดการณ์ในทางบวก 5) หมวกสีเขียว สีเขียวเป็นสีที่แสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 6) หมวกสีฟ้าหรือสีน้ำเงิน เกี่ยวกับการควบคุม การบริหารกระบวนการคิด หรือการจัดระเบียบการคิด ทั้งนี้การใช้หมวก 6 ใบทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมทั้งฝึกตั้งคำถามและตอบคำถามตามประเภทของสีหมวก ดังที่สุนันทา สายวงศ์ (2544: 79) กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้หมวก 6 ใบ เป็น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ทำให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้และการทำกิจกรรมกลุ่ม มีการจัดการเรียนรู้โดยใช้หมวก 6 ใบแทนการคิดแต่ละแบบตามสีหมวก สวมหมวกสีใดต้องแสดงออกการคิดแบบนั้น ซึ่งจะช่วยควบคุมไม่ให้ยึดกับวิธีคิดแบบใดแบบหนึ่ง นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวกหกใบยังทำให้นักศึกษาทุกคน มีส่วนร่วมกล้าแสดงออกทางความคิด มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูกับนักเรียน มีการคิดอย่างเป็นระบบนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีเป้าหมายที่ชัดเจน

ด้วยเหตุนี้เมื่อผู้วิจัยได้นำการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ มาจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ซึ่งสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นถามคำถามนำก่อนอ่าน (Priming Question) เป็นขั้นที่ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มครูแจกคำถามที่มีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับเรื่องที่ครูจะสอน โดยครูใช้คำถามกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ให้นักเรียนลองคาดเดาคำตอบที่จะเกิดขึ้นเป็นการโน้มน้าวให้นักเรียนสนใจเรื่องที่จะอ่านต่อไป นักเรียนทุกคนจะพยายามค้นหาคำตอบว่า คำตอบที่คิดไว้ล่วงหน้าตรงกับเรื่องที่จะอ่านหรือไม่ โดยที่ครูจะกำหนดให้หัวหน้ากลุ่มสวมหมวกสีฟ้า เพื่อควบคุมและบริหารกระบวนการคิดต่าง ๆ เนื่องจากหมวกสีฟ้ามีบทบาทของหัวหน้า ทำหน้าที่ควบคุมบทบาทของสมาชิก การอ่านจึงเป็นการกระตุ้นเร้าให้นักเรียนให้หาคำตอบซึ่งตรงกับความคิดของ Goodman (1973) ที่กล่าวว่า การกำหนดคำถามก่อนจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านให้กับนักเรียนได้อ่านอย่างมีเป้าหมาย ในขั้นนี้ครูจะให้นักเรียนวิเคราะห์ลักษณะของคำถามเพื่อจับคู่กับสีหมวก เพื่อระบุว่าคำถามนั้นตรงกับสีหมวกประเภทใดซึ่งนักเรียนจะต้องเข้าใจถึงความหมายของหมวกแต่ละสี โดยเป็นการช่วยให้นักเรียนรู้จุดมุ่งหมายในการอ่านว่าเป้าหมายการอ่านคืออะไร และต้องตอบคำถามด้วยประเด็นใดผ่านการวิเคราะห์คำถามผ่านประเภทของสีหมวก

ขั้นที่ 2 ขั้นทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) เป็นขั้นที่ครูคัดเลือกคำศัพท์จากบทอ่าน เพื่อจัดทำเป็นแบบฝึกหัด สำหรับให้นักเรียนได้ค้นหาความหมายของคำศัพท์ โดย

ครูจะเป็นคนเลือกคำศัพท์เหล่านั้นล่วงหน้า คำบางคำนักเรียนอาจจะรู้ความหมายแล้ว หรือถ้าบางคำมีความหมายหลายอย่างผู้สอนอาจจะเขียนความหมายของคำศัพท์คำนั้นในสถานการณ์ที่จะพบในบทอ่าน สอดคล้องกับความคิดเห็นของ Harris and Sipay (1990) ที่กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นต้องอาศัยความสามารถหลาย ๆ อย่างรวมกันไม่เฉพาะแต่รู้ความหมายของคำศัพท์เพียงอย่างเดียว แต่คำศัพท์มีส่วนอย่างมากต่อความเข้าใจในการอ่าน ในการทดสอบจะพบว่าหากคะแนนความเข้าใจของนักเรียนสูง คะแนนความสามารถการใช้คำศัพท์ก็จะสูงตามด้วย ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการทำความเข้าใจคำศัพท์ จะช่วยปูพื้นฐานในการอ่านให้นักเรียนได้อย่างมากอีกขั้นตอนหนึ่งซึ่งจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านในอนาคตต่อไป ซึ่งตรงกับความคิดของ Widdowson (1979) ที่ว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นเราต้องพยายามขจัดปัญหาและอุปสรรคที่สกัดกั้นไม่ให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ เช่น คำศัพท์หรือวลี ที่มีความยาก วิธีการอย่างหนึ่งที่จะแก้ปัญหานี้ได้ก็คือ ให้ผู้อ่านได้เรียนรู้สิ่งเหล่านั้นก่อนการอ่านจึงจะทำให้ปัญหาเรื่องคำศัพท์หมดไปเมื่อถึงเวลาอ่าน

ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) ครูแจกบทอ่านและมีคำถามย่อย ๆ เป็นคำถาม 2 ทางเลือก เช่น ผิดหรือถูก เพื่อตรวจสอบความเข้าใจเบื้องต้นของนักเรียน การวิเคราะห์เนื้อหาแบบนี้นอกจากจะทำให้นักเรียนสามารถอ่านเรื่องให้เข้าใจขึ้นแล้ว ยังจะช่วยให้นักเรียนเกิดการตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาเพราะต้องคิดและพยายามทำความเข้าใจเรื่อง การกระตุ้นนักเรียนด้วยวิธีนี้ทำให้นักเรียนมีแรงขับ (Drive) ซึ่งเป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้ที่ดีตามทฤษฎีของ Dollas and Miller (1982) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ที่ดีต้องประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้ในการเรียนรู้มากขึ้น กล่าวคือ เนื้อเรื่องและคำถามในเรื่องจะเป็นสิ่งเร้า (Stimulus) และในขั้นตอนนี้ครูกำหนดให้นักเรียนใช้หมวกสีขาเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงจากบทอ่านที่ครูแจกให้ เพราะหมวกสีขาเป็นสีที่ชี้ให้เห็นถึงความเป็นกลางไม่มีอคติ ตามที่ วิชา เล่าเรียนดี (2560) ได้กล่าวว่าการใช้หมวกสีขาในการตอบคำถามในการอ่าน หมวกสีขาจะสามารถตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับการหารายละเอียดที่เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบทอ่านหาใจความสำคัญของเรื่อง หรือรายละเอียดของเรื่องที่ทำเป็นความจริง

ขั้นที่ 4 ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) ครูตั้งคำถามจากบทอ่านที่นักเรียนได้อ่านในขั้นตอนที่ 3 โดยใช้คำถามที่ครูได้ถามเป็นคำถามนำในขั้นตอนที่ 1 หรือเป็นคำถามอื่น ๆ เพิ่มเติมก็ได้ เช่นให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเติมข้อความเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ภาษาเขียนของตัวเอง สอดคล้องกับวิดโดสัน (Widdowson, 1979: 119 - 122) ที่กล่าวว่าแบบฝึกหัดเพื่อความเข้าใจนั้นจะต้องมีการเตรียมอย่างดี หมายความว่าต้องส่งเสริมให้นักเรียนพยายามใช้คำพูดหรือเขียนออกมาด้วยภาษาของตนเอง ให้ได้มากที่สุดจึงเป็นการแก้ปัญหาได้อย่างแท้จริง ในขั้นตอนนี้ นักเรียนภายในกลุ่มใช้สีหมวกแต่ละสีในการตอบคำถาม โดยใช้ครบทุกสีตามที่ได้มีการวิเคราะห์สีหมวกตามประเด็นคำถามจากขั้นที่ 1 ซึ่งทำให้การอ่านมีเป้าหมายที่ชัดเจนขึ้นโดยการตอบคำถามเริ่มจากสีหมวกสีใดก็ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Edward De Bono (2000; อ้างถึงใน สุดตระการ ธนโกมาศ, 2545;

พินสุทร ติวตานนท์, 2545; สดับพิณ รัตนเรือง, 2545; พลอย จริยเวช, 2545; สาลินี หาญวารินทร์ ศิลป์, 2545; ดวงพร มาจำเนียร, 2545) ได้กล่าวถึงวิธีพื้นฐานในการใช้หมวก 6 ใบ พบว่า การใช้หมวกทั้ง 6 สี 6 ใบ ไม่มีการกำหนดที่ตายตัวและแน่นอนว่าจะต้องเลือกใช้สีไหนก่อน การใช้หมวกแต่ละสีไม่มีลำดับขั้นตอนไม่จำกัดว่าจะต้องสวมหมวกสีใดก่อนหรือสีใดหลัง ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในแต่ละครั้ง

ขั้นที่ 5 ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) ครูกำหนดให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม นำเสนอข้อมูลการอ่านในรูปแบบอื่น ๆ ตามมติของกลุ่ม เช่น อาจจะนำเสนอออกมาเป็นแผนภาพ รูปภาพ แผนภูมิ หรือตาราง แผนที่ความคิด เป็นต้น ตามความเหมาะสมของข้อมูล เมื่อนักเรียนทำได้ แสดงว่านักเรียนสามารถจับประเด็นของเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ Widdowson (1979: 141 - 142) ที่กล่าวว่า กิจกรรมถ่ายโอนข้อมูล (Information Transfer) นี้เป็นกิจกรรมที่ดี เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยการเขียนแทนคำพูด เป็นการแปลงข้อมูลจากรูปแบบหนึ่งให้เป็นอีกรูปแบบหนึ่ง ดังนั้นหากครูก็คิดว่านักเรียนเข้าใจและมีความรู้ในสิ่งที่อ่านแล้วอาจให้นักเรียน แสดงความสามารถในการอ่าน คือ ให้นักเรียนเขียนแทนคำพูด ซึ่งอาจจะให้เขียนในรูปของแผนผัง หรือแผนผังความคิด และสอดคล้องกับ Bloom (2001) ที่ได้แบ่งระดับการเรียนรู้ออกเป็น 6 ระดับ ซึ่งสอดคล้องกับในระดับที่ 2 คือระดับความเข้าใจ (Comprehension) ที่กล่าวว่า ความเข้าใจเป็นความสามารถในการจับใจความสำคัญ บ่งบอกถึงใจความสำคัญของเรื่องราว ซึ่งสามารถแสดงออก โดยการแปลความหลัก ตีความได้ สรุปใจความสำคัญได้ เป็นต้น

ขั้นที่ 6 ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Doing Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) ครูเก็บบทอ่านของนักเรียน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกัน เรียบเรียงเหตุการณ์จากเรื่องที่นักเรียนได้อ่านเหล่านั้นออกมาเป็นอนุเฉท (Paragraph) ที่ถูกต้องและ ได้ใจความสมบูรณ์ กิจกรรมนี้เป็นการให้นักเรียนได้เรียงลำดับเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นก่อน-หลัง ตามเนื้อ เรื่องที่อ่าน ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน ในการทำกิจกรรมนี้ซึ่งเป็นการส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังกำหนดให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกัน ทำกิจกรรมต่อชิ้นส่วนประโยค ทำให้ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นและเกิดการแข่งขัน ช่วยให้บรรยากาศใน ห้องเรียน ไม่เคร่งเครียด มีความสนุกสนาน อันเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ Schmuck & Schmuck (1997) ได้กล่าวถึงความสำคัญของปฏิสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและกระบวนการกลุ่มในห้องเรียน โดยเชื่อว่าครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสร้างชุมชนการ เรียนรู้ทางบวกให้เกิดแก่ห้องเรียน โดยครูต้องจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันและมีทักษะกระบวนการกลุ่มที่ดี

ขั้นที่ 7 ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluating and Correcting) เป็นขั้นตอนที่ครูประเมิน การอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนในภาพรวม ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบเพื่อให้ข้อมูล

ย้อนกลับแก่นักเรียนต่อไป โดยกิจกรรมนี้เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน และส่งเสริมให้นักเรียนมีความเข้าใจมีความเข้าใจที่ถูกต้องจากเรื่องที่อ่าน

จากผลการวิจัยและแนวคิดทฤษฎีข้างต้นชี้ให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้จริงซึ่งเป็นไปตามผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่ผ่านมา เช่น รอสนี บูชามัน (2552) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียน ภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนอ่านแบบของเมอร์ต็อก (MIA) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) มีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังสอนสูงกว่าก่อนสอน สอดคล้องกับ จิราพันธ์ โอบเย็น (2556), เพียงฤทัย เทพอักษร (2556), นราธิป เอกสินธุ์ (2557), กิตติพล เชื้องาม (2562) ซึ่งพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ พบว่า หลังการจัดการจัดการเรียนรู้อยู่แบบบูรณาการของเมอร์ต็อก นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับ มยุรีน เมืองฮาม (2557), วรณา การเฉื่อยเฉิน (2560) พบว่าผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคหมวก 6 ใบ มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และพบว่าการสอนคิดแบบหมวก 6 ใบของ Edward Der Bono สามารถพัฒนาทักษะการคิดแบบมีวิจารณญาณและทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจดีขึ้น และจากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าในการวิจัยครั้งนี้มีการใช้ บทอ่านทั้งหมด 4 ประเภท ได้แก่ บทสนทนา นิทาน เรื่องสั้น และข่าว พบว่าคะแนนก่อนเรียน-หลังเรียนของบทอ่านแต่ละประเภทไม่เท่ากัน จะเห็นได้ว่าบทสนทนา และการอ่านข่าวมีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นน้อยกว่าบทอ่านประเภทอื่น ทั้งนี้ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตได้ว่าบทอ่านที่นำมาให้อ่านอาจจะเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวผู้เรียน หรือเป็นสิ่งที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคยกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในบทอ่าน หรือมีคำศัพท์บางคำที่เป็นคำศัพท์เฉพาะทางที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคย เป็นต้น

2. จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ 1) ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ 2) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ 3) ด้านการวัดและประเมินผล และ 4) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามลำดับ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความสุขมีความสนุกในแต่ละขั้นตอน ครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนคอยช่วยเหลือส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆได้อย่างราบรื่น นักเรียนสามารถมีอิสระทางความคิดและการแสดงความคิดเห็นโดยการอภิปรายและแลกเปลี่ยนความรู้กับกลุ่มเพื่อน นักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างทั่วถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม อาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำกิจกรรมด้วยตนเอง ผู้วิจัยเพียงแต่คอยแนะนำให้นักเรียนปฏิบัติไปตามลำดับขั้นตอน และเมื่อมีกิจกรรมใดติดขัดจึงอธิบายเพิ่มเติมให้นักเรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังนำกิจกรรมกลุ่มมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือกันในการทำงาน สอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2548: 352) ที่กล่าวไว้ว่า กระบวนการกลุ่มเป็นวิธีสอนที่ช่วยให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างทั่วถึง ทำให้นักเรียนได้ข้อมูลและความคิดที่หลากหลายส่งเสริมให้มีทักษะทางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพัทธ ศิริแสง (2558) ได้ความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ MIA พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อ วิธีการสอนอ่านแบบ MIA ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ นักเรียนรู้สึกชอบและพอใจต่อวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้เหตุผลว่านักเรียนสนุก มีความสุขในการทำกิจกรรม ครูคอยช่วยเหลือเมื่อพบปัญหา

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ในเนื้อหาของเรื่องที่อ่านเพิ่มมากขึ้น สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการอ่านภาษาอังกฤษได้ นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพราะวิธีสอนอ่านแบบ MIA มีลำดับขั้นตอนในการทำกิจกรรมที่ชัดเจนต่อเนื่องไม่สับสน นักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนการสอนอ่านของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ได้ ซึ่งทุกขั้นตอนมีความสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน และสามารถสร้างความเข้าใจในเรื่องที่อ่านให้เกิดแก่นักเรียนได้อย่างดี โดยเฉพาะการถามหาใจความสำคัญซึ่งสอดคล้องกับ บันถือ พลุฑะวัน (2547) ที่กล่าวไว้ว่า เมื่อมอบหมายให้นักเรียนอ่านเรื่องราวหรือบทความใด ๆ ครูจำเป็นต้องตั้งคำถามให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ในเรื่องที่นักเรียนอ่าน นักเรียนหาคำตอบลำดับขั้นตอน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้จัดทำใบงานในแต่ละขั้นตอนเพื่อประกอบการฝึกความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เมื่อนักเรียนทำใบงานครบจนถึงขั้นตอนสุดท้าย จะทำให้นักเรียนเข้าใจถึงใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการวัดและประเมินผลด้วยวิธีที่หลากหลาย ซึ่งมีทั้งการถามคำถามของครู นักเรียนตอบคำถาม การให้นักเรียนออกไปทำกิจกรรมในชั้นเรียน การทำใบงานในแต่ละขั้นตอนของการสอน ซึ่งการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหรือใบงานเพื่อเป็นการ

ฝึกฝนตนเองอย่างสม่ำเสมอ การนำเสนอหน้าชั้นเรียน มีการประเมินความสามารถในการนำเสนอชิ้นงานของนักเรียน และยังมีการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนอีกด้วย สอดคล้องกับ Burke, Fogarty, and Belgrade (1994) ที่กล่าวว่า การประเมินผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายเป็นการประเมินผู้เรียนทุกด้าน ทั้งความรู้ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะนิสัย โดยใช้เครื่องมือที่เหมาะสม สอดคล้องกับวิธีแห่งการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนตอบสนองด้วยการแสดงสร้างสรรค์ ผลิต หรือทำงาน ในการประเมินต้องประเมินหลาย ๆ ครั้งด้วยวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสม เน้นการลงมือปฏิบัติมากกว่าการประเมินความรู้ และยังสอดคล้องกับ ปิ่นวดี ธนธานี (2550 : 5) ที่กล่าวว่า ใช้วิธีการวัดหลาย ๆ วิธี และวัดหลาย ๆ ด้าน เนื่องจากคุณลักษณะหรือพฤติกรรมของผู้เรียนส่วนใหญ่วัดได้ยาก และไม่มีวิธีการใดเพียงวิธีเดียวที่จะใช้วัดได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นหลักการข้อนี้จึงเป็นแนวปฏิบัติที่ช่วยให้การวัดเป็นไปอย่างเที่ยงตรง เช่น การสรุปตัดสินผลการเรียนที่เที่ยงตรงยุติธรรม ควรได้ข้อมูลมาจากการวัดภาคความรู้ ภาคปฏิบัติ และการสังเกตบันทึกพฤติกรรมที่พัฒนาระหว่างเรียนมาประกอบกันเป็นต้น

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมทำให้นักเรียนได้เกิดการคิดวิเคราะห์ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เป็นลำดับขั้นตอนไม่ทำให้สับสน ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามได้ และเมื่อนักเรียนปฏิบัติไปจนถึงขั้นตอนสุดท้ายจะทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และสามารถนำมาสรุปความ แปลความตามความเข้าใจของตนเองได้ ใจความด้วยภาษาของตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ เสาวนีย์ ธนะสาร (2553: 82) ที่กล่าวว่าวิธีสอนอ่านแบบ MIA เป็นวิธีสอนที่มีขั้นตอน หลากหลาย นักเรียนทุกคนสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างกันได้ นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการร่วมกิจกรรมทุกขั้นตอน ทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบในการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา ทำให้กิจกรรมการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้ แต่เมื่อพิจารณาแต่ละประเภทของบทอ่าน พบว่าการอ่านข่าว และการอ่านบทสนทนา มีคะแนนร้อยละของพัฒนาการน้อยกว่าบทอ่านประเภทอื่น ด้วยเหตุนี้ครูต้องให้ความสำคัญในการสอนอ่านบทอ่านทั้งสองประเภทนี้ โดยฝึกฝนให้นักเรียนอ่านและทำแบบฝึกหัดมากขึ้น หมั่นทบทวนบทเรียนอยู่เสมอ และคอยตรวจสอบดูพัฒนาการของผลที่เกิดขึ้นของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ต่อเนื่อง และสิ่งที่สำคัญคือการเลือกบทอ่านของครู ควรเลือกบทอ่านให้มีความเหมาะสม มีความทันสมัย ทันเหตุการณ์ บทอ่านที่นำมาต้องมีความสอดคล้องกับการใช้หมวกแต่ละสี และครูต้องเป็นผู้สร้างความรู้เรื่องการใช้หมวก 6 ใบให้กับนักเรียน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีอก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ พบว่าจากการที่นักเรียนทำแบบฝึกหัด ทำกิจกรรมกลุ่ม การนำเสนอหน้าชั้นเรียนมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นทักษะระดับพื้นฐานพบที่ใช้แล้วได้ผลดี แต่ยังไม่มีการศึกษาในประเด็นการอ่านในระดับที่สูงขึ้น เช่น การอ่านแบบคิดวิเคราะห์ การอ่านแบบมีวิจารณญาณว่าจะช่วยพัฒนาได้หรือไม่ ดังนั้นถ้ามีการศึกษาเพิ่มเติมจะทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพของวิธีนี้ในการช่วยการพัฒนาทักษะการอ่านในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.**

_____. (2552). **คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย**, กรุงเทพมหานคร: ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ.

กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____. (2560). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง (2560)**. กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กิตติพล เชื้องาม. (2562). “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้หลักบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) กับการสอนแบบปกติ.” *ปริญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*.

กุลวรรณ สุขใจชื่น. (2558). “ผลการใช้สื่อเสริมการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นการเรียนรู้คำศัพท์และการวิเคราะห์โครงสร้างบทอ่านที่มีต่อความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์และการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางเลนวิทยา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม.” *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*

จันทิมา มะเกลี้ยง. (2558). “รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีบูรณาการของเมอร์ต็อก ร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับทาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.”

จินตนา มงคลไชยสิทธิ์. (2548) “การพัฒนาบทเรียนแบบ เค ดับเบิลยู แอล พลัส ร่วมกับบทอ่านที่ได้รับการเพิ่มเติมรายละเอียด เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่าน”. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.

จิราพิน โอเย็น และคณะ. (ตุลาคม-ธันวาคม 2556) “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) และแผนที่ความคิด.” *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*.

จิราภรณ์ บุญณรงค์. (2554) “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนปกติ.” *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*

- ชญาณิศวรร ยิ้มสวัสดิ์. (2552) "การใช้เทคนิคหมวกความคิด 6 ใบ เพื่อพัฒนากระบวนการคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ อำเภอเมืองเชียงใหม่." ปรินญาณิพนธ์ศึกษาศาตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2553) **เทคนิคการใช้คำถาม พัฒนาการคิด**. นนทบุรี : สหมิตรพรีนติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ชุตินา ปสนนท์. (2556) "การศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการใช้วิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MA) ร่วมกับเทคนิคการอ่าน Kwl Plus. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2558.
- ณัฐณิกานต์ ทองโคตร. (2559). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ทัศนีย์ ชาวปากน้ำ (2555) "การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นนครปฐม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4". วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิพย์วัลย์ สีจันทร์ และคณะ. (2546). การคิดและการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- ทศนา แมมณี, (2547) ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นาราริปี เอกสินธุ์. (2557). "การพัฒนาความตามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวการสอนอ่านของเมอร์ด็อก (MIA)." วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิรมล จันทศิริ. (2551). "ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแบบหมวกหกใบ เรื่องการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4." ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิลวรรณ จตวรัญญู. (2549) "การเปรียบเทียบความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบกับการสอนปกติ". ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เนาวนิตย์ สงคราม.(2556). ระบบการเรียนรู้ด้วยอีเลิร์นนิ่งบนสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เสมือนจริง เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนในอุดมศึกษา. รายงานผลการวิจัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2556). การพัฒนาการคิด. กรุงเทพฯ : 9119 เทคนิคพรีนติ้ง.
- บุญรวม งามคณะ. (2555). “การพัฒนาการอ่านสรุปความโดยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์นิตาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- เพียงฤทัย เทพอักษร. (2556) “การศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA).”วารสารวิชาการ.
- มยุรา เมืองฮาม. (2557). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีการสืบสอบร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวก 6 ใบ”. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2553). **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยุวดี สมศรี. (2551). "การพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคหมวกหกใบ." ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รฐา แก่นสูงเนิน. (2558). การพัฒนาการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวตามแนวการสอนอ่าน แบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัชนีวรรณ ศรีนรคุตร. (2553) "การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ปะอ่างทองโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ PORST." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- รอสนี บูชามัน. (2552). การศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยด้วยวิธีสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดอคซ์ (MA) ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัย ทักษิณ.
- โรงเรียนครุราชบุรีรังสฤษฎ์ (2561). หลักสูตรสถานศึกษาพุทธศักราช 2561. ราชบุรี
- ฤชอร พองตา. (2552), "การพัฒนาความสามารถค้นการอนเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคหมวกหกใบ." ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). **วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ:

- วิสาข์ จัฒติวัตร. (2543). **การสอนอ่านภาษาอังกฤษ** พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิไล โพธิ์ชื่น. (2555). การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2550). การนิเทศการสอน. นครปฐม : ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร,
- _____. (2553). การนิเทศการสอน สาขาหลักสูตรและการนิเทศ. นครปฐม: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- _____. (2560). กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษา สำหรับศตวรรษที่ 21. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วาสนา โพธิ์วัลย์. (2548). “การศึกษามผลการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธี ARC ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สตีบพิณ รัตนเรือง. (2545). ศาสตร์แห่งศัพท์ภาษาอังกฤษ (แปล). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ริดเดอร์สไคเจสท์ (ประเทศไทย).
- สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ. (2562). **รายงานผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ม.3 ปีการศึกษา 2562**. สืบค้นเมื่อ 18 มีนาคม 2563, จาก <http://niets.or.th>.
- สาโรช ไศสิทธิ์. (2546). นวัตกรรมการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: บุ๊ค พอยท์.
- สมเกียรติ กินจำปา. (2545). การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ตอกซ์ (MIA). วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต การประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมจิตร พงศ์อุดม (2544) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมการสอนอ่านแบบเรียนซึ่งให้ข้อมูลด้วยเทคนิค ITRA กับการสอนอ่านตามคู่มือครู ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จังหวัดเพชรบุรี . มหาวิทยาลัยศิลปากร/กรุงเทพฯ.
- สุดตระการ ธนโกเศศ และคณะ. (2545) (แปล). พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: ชานชาลา.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2540). การศึกษามผลสัมฤทธิ์การอ่าน-เขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การเปลี่ยนรูปแบบนิทานพื้นบ้าน ในจังหวัดยะลา และปัตตานี. คณะ

ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์:กรุงเทพฯ.

_____. (2543). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.

_____. (2545) หลักและวิธีสอนภาษาไทย พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุนันทา พลโภชน. (2547). "ผลของการฝึกการคิดแบบหมวกหกใบที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาการปฏิบัติงานของข้าราชการ สำนักอำนวยการ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ." สารนิพนธ์ารศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุวิทย์ มูลคำ. (2545). 21 **วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนากระบวนการคิด**. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

เสาวนีย์ ณะสาร. (2553). “การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความและความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนอ่านตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค”. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เสาวลักษณ์ ลักษณะโกคิน. (2539). “การศึกษาวิธีการสอนอ่านแบบ MA และระดับความสามารถที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สมุทร เซ็นเขาวนิช. (2545) **เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ**. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุทธิ ศรีชล. (2552). การสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

สุภิญญา ยี่หมัดอะลี. (2555). “ผลการใช้วิธีสอนแบบ MA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิกที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาสาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. การจัดการเรียนรู้แบบพัฒนากระบวนการคิดคำขการใช้คำถามหมวกความคิด 6 ใบ พิมพ์ครั้งที่ 1, กรุงเทพฯ : ชุมชุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2550.

อาจารย์ ศิริรัตน์ศักดิ์. (2554). การศึกษาผลการใช้การสอนเทคนิคหมวก 6 ใบของเอ็ดเวิร์ดเดอ โบโน เพื่อพัฒนาทักษะการคิดแบบมีวิจารณญาณของนักเรียน EP 6/4 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม.วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ

อาเส้า สาแหม, เรวดี กระโหมวงค์ และเมธี ดิษฐ์ศักดิ์. (2559). “การพัฒนากิจกรรมการจัดการ

เรียนรู้แบบบูรณาการของเมอร์ดีอัคร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน จับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3". วารสารวิชาการ ศรีปทุม ชลบุรี.

อมรรัตน์ นิตดาหลง. (2551) "การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอ่านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น จังหวัดตราด สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเนินทรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดตราด". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภาษาอังกฤษ

Aebersold, Jo Ann and Field, Mary Lee. (1997). *From Reader to Reading Teacher*. Cambridge: Cambridge University Press.

Alderson, J. C. (2000). *Assessing reading*. Cambridge: Cambridge University Press.

Anderson, Richard C. (1985). Role of Reader's schema in Comprehension, Learning and Memory. In **Theoretical Models and Process of Reading**, Edited by Robert and Ruddell. Newark, Delaware: International Reading Association.

Anderson, R, and Freebody, P. (1985). "Vocabulary Knowledge and Reading". **Reading Education Report**.

Annaliese Hightower. (2019). *Implementing Edward de Bono's Six Thinking Hats Intervention for Improving Reading Comprehension Skills for Students With Learning Disabilities (SLD)*. An Applied Dissertation Submitted to the Abraham S. Fischler College of Education in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Doctor of Education. Nova Southeastern University

Barlett, Frederic G., and others. (1979). **Remembering: A study in experimental and social Psychology**. New York: Cambridge University Press.

Bloom, S.B. 1978. **Taxonomy of Educational Objectives : The Classification of Educational Goals**. New York : David McKay.

Bono, Edward De. (1992). **Six Thinking Hats for schools**. London : Haeler Brownlow Education.

_____. (1999). **Six Thinking Hats**. The McQuaig Group inc. 1985-1999. Thai translation rights : Chanchalah Book House, published by arrangement with Tuttle Mori Agency Co.ltd.

- _____ . (2000). **Six Thinking Hats**. London : Penguin group.
- Carr, E. M. (1983). "The Effect of inference Training of Children's Comprehension of Expository Text". **Journal of Reading**.
- Dechant. (1982). **Improving the Teaching of Reading**. Englewood Cliffs,NJ:Prentice - Hall,Inc.
- Decker, Norma Caillier. (1988, January). The Expressive Mode upon the Reading Achievement of Remedial Readers in the Secondary School. **Dissertation Abstracts International**. 49: 1746-A.
- Delaney, Norma Mcluckie. (1990, July). The Effect of Strategy Training on Comprehension of Implicit Information in Familiar and Unfamiliar Expository Test. **Dissertation Abstract Intemational**. 46: 111-A.
- Dollard, J. & Miller, N. E. (1982). **Personality and psychotherapy**. New York:McGraw Hill.
- Finocchiaro, M. and Sako, S. (1983). **Foreign Language Testing : A Practical Approach**. New York : Regents.
- Goodman, Yetta M. and others. (1983). **Reading Miscue Inventory : Aternative**
- Grellct, Francoise. (1994). **Developing Reading Skills**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Harris, A.J, and Sipay, E.D. (1990). **How to Teach Reading**. New York : Longman.
- Haris, I., & Cronen, E. V. (1979), **A rules - based model for the analysis and evaluation of Organization communication**. **Communication Quarterly**, 27, 12 - 28.
- Haytham Ali Ibrahim Alshatti (2013). The Effectiveness of Using Six Hats Strategy to Improve Reading Comprehension for the Eighth Grade Students in Communication Skills Book in Jordan. Department of Curriculum and Instruction, The University of Jordan, Jordan.
- Hightower, Marcus b. (2019). **How to write qualitative research**. Abingdon, Oxon : Routledge, Taylor & Francis Group.
- Hughes. (2012). **Leadership: Enhancing the Lessons of Experiences**. (7 ed). New York: McGraw-Hill.
- Johnson, J. C. **Providing the toolbox : Reading comprehension strategy instruction**

- to fourth grade students. Doctoral dissertation, University of Minnesota, 2002.
Dissertation Abstracts International 63 (2003) : 2796 A.
- Lono, L.P. (1987). "Teaching Reading Skills : A Guide for the New ESL Teacher,"
TESOL Quarterly. 29(4) : 67-80.
- Murdoch, George S. (1986). "A More Integrated Approach to the Teaching of Reading,"
English Teaching Forum 34, 1 (January): 9-15.
- Miller, Wil matt. (1990). **Reading comprehension activities kit**. The United State in
America: The Center for Applied Research in Education.
- Nunan, D. (1999). Second Language Teaching and Learning. Boston: Heinle & Henle
Publishers.
- Pearson, P.D. and D.D. Johnson. (1978). Teaching Reading Comprehension. New York :
Holt, Rinehart and Winston.
- Thornbury, S. (2004). How to Teach Vocabulary. Bangkok: Pearson Education
Indochina Ltd.
- Terney, J. R. and Readence, E. J. and Dishner, K. E. (1995). Reading Strategies and
Practices. 4th Ed. USA, A Simon & Schuster Company.
- Widdowson, H. G.. (1979). Explorations in applied linguistics. London
_____.(1985). The Teaching of English as Communication. The
Communicative Approach to Language Teaching. Hong Kong : Oxford
University Press, pp. 117-121.
- Williams, Eddic.. (1987). **Teaching language as communication**. London: Oxford
University.
- Williams, E. (1992). **Reading in the Language Classroom**. London: Macmillan
Publisher Ltd.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายนาม ผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญ	สถานที่ทำงาน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศน์ศิริรินทร์ สว่างบุญ	อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล
อาจารย์ ดร. ทศนีย์ จันทิยะ	อาจารย์ประจำภาควิชาครุศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิควิธีสอน
อาจารย์ โชคชัย เต๋อไซ	อาจารย์ประจำภาควิชาครุศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิควิธีสอน

ที่ อว 8606(๙๙) | ๒๑๑๙

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

29 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์รินทร์ สว่างบุญ

ด้วย นางสาวเวววัน มนูญารม รหัสประจำตัว 60263327 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา
ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ค็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากजूย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (นว) ๕๑๒๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

29 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ทศนีย์ จันติยะ

ด้วย นางสาวแวววัน มนุชาราม รหัสประจำตัว 60263327 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา
ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีคอก (MLA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่าน ในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากजू)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 ๐๔๔ | ๒๙.๒ | ๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

29 ธันวาคม 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์โชคชัย เดโช

ด้วย นางสาวแหววัน มนุชาราม รหัสประจำตัว 60263327 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนา
ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีค (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่าน ในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากजू)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ภาคผนวก ข
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีอก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ จำนวน 4 แผน

รายการประเมิน	ดัชนีความสอดคล้อง			
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4
1. สาระสำคัญ				
1.1 ความสอดคล้องของสาระสำคัญกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1
1.2 ความสอดคล้องของสาระสำคัญกับสาระการเรียนรู้	1	1	1	1
1.3 ความสอดคล้องของสาระสำคัญกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	1	1	1	1
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 ความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับสาระสำคัญ	1	1	1	1
2.2 ความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1
3. สาระการเรียนรู้				
3.1 ความสอดคล้องของสาระการเรียนรู้กับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	1	1	1	1
3.2 ความสอดคล้องของสาระการเรียนรู้กับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1
3.3 ความสอดคล้องของสาระการเรียนรู้กับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1
4. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้				
4.1 ความสอดคล้องของสื่อ/แหล่งการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1
4.2 ความสอดคล้องของสื่อ/แหล่งการเรียนรู้กับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1
4.2 ความสอดคล้องของสื่อ/แหล่งการเรียนรู้กับ	1	1	1	1

รายการประเมิน	ดัชนีความสอดคล้อง			
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4
สาระการเรียนรู้				
5. กิจกรรมการเรียนรู้				
5.1 กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ด็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	0.67	0.67	0.67	0.67
5.2 ชั้นที่ 1 ชั้นถามคำถามนำก่อนอ่าน (Priming Question)	0.67	0.67	0.67	0.67
5.3 ชั้นที่ 2 ชั้นทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary)	1	1	1	1
5.4 ชั้นที่ 3 ชั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text)	1	1	1	1
5.5 ชั้นที่ 4 ชั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text)	1	1	1	1
5.6 ชั้นที่ 5 ชั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information)	1	1	1	1
5.7 ชั้นที่ 6 ชั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Doing Jigsaw Exercise and Paragraph Structure)	1	1	1	1
6. การวัดและประเมินผล				
6.1 ความสอดคล้องของการวัดและประเมินผลกับจุดประสงค์การเรียนรู้	0.67	0.67	0.67	0.67
6.2 ความสอดคล้องของการวัดและประเมินผลกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1

ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

บทอ่าน	ข้อคำถาม	IOC	ความยาก	ค่าอำนาจจำแนก	ผลการพิจารณา	ผลการคัดเลือก
1. บทสนทนา	ข้อที่ 1	1	0.38	0.22	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 2	0.67	0.28	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 3	0.67	0.44	0.22	ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
	ข้อที่ 4	1	0.56	0.33	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 5	1	0.69	0.89	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 6	1	0.31	0.89	ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
	ข้อที่ 7	1	0.75	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 8	1	0.44	0.33	ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
	ข้อที่ 9	1	0.75	0.44	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
2. นิทาน	ข้อที่ 10	1	0.25	0.33	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 11	1	0.38	0.44	ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
	ข้อที่ 12	0.67	0.75	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 13	1	0.41	-0.22	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
	ข้อที่ 14	1	0.63	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 15	1	0.47	-0.56	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 16	1	0.44	0.56	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 17	1	0.47	0.67	ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
	ข้อที่ 18	0.67	0.81	0.56	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
	ข้อที่ 19	0.67	0.25	0.78	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 20	1	0.34	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 21	1	0.75	0.89	ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
	ข้อที่ 22	1	0.5	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
3. เรื่องสั้น	ข้อที่ 23	1	0.53	0.33	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 24	1	0.69	0.22	ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
	ข้อที่ 25	1	0.13	0.00	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
	ข้อที่ 26	1	0.41	0.78	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้

บทอ่าน	ข้อ คำถาม	IOC	ความ ยาก	ค่าอำนาจ จำแนก	ผลการ พิจารณา	ผลการ คัดเลือก
	ข้อที่ 27	1	0.56	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 28	1	0.56	0.44	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 29	1	0.94	0.11	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
	ข้อที่ 30	1	0.50	0.56	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 31	0.67	0.38	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 32	0.67	0.44	0.78	ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
	ข้อที่ 33	1	0.50	0.33	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 34	1	0.34	0.89	ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
	ข้อที่ 35	1	0.25	0.56	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
4. ข่าวน	ข้อที่ 36	1	0.34	0.78	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 37	1	0.44	0.11	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
	ข้อที่ 38	1	0.38	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 39	1	0.38	0.33	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 40	1	0.44	0.56	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 41	1	0.81	0.22	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
	ข้อที่ 42	1	0.50	0.33	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 43	1	0.13	0.33	ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
	ข้อที่ 44	1	0.63	0.33	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 45	1	0.50	0.33	ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
	ข้อที่ 46	1	0.19	0.44	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดทิ้ง
	ข้อที่ 47	1	0.56	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
	ข้อที่ 48	1	0.50	0.56	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้
ค่าความเที่ยงของแบบสอบจำนวน 30 ข้อ						0.88

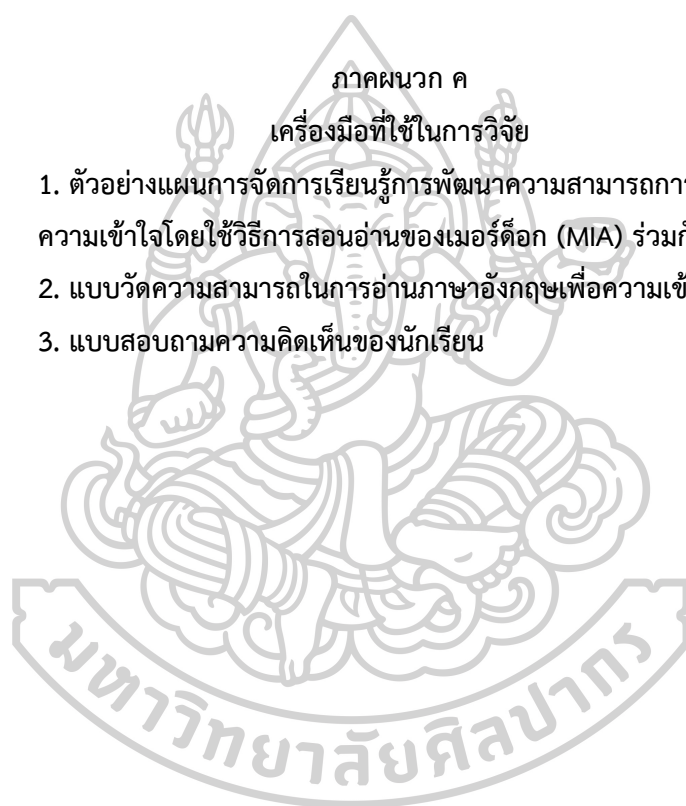
ตารางที่ 10 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	ความหมาย	
	1	2	3				
ด้าน บรรยากาศ ในการเรียนรู้	1. การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีอิสระใน การคิดและแสดงความคิดเห็น	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
	2. การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้อภิปราย และแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
	3. การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความ กระตือรือร้นและสนุกสนานในการ เรียนรู้	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
ด้าน การจัด กิจกรรม การเรียนรู้	4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วย ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถ ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
	5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดย การหาความหมายของคำศัพท์ที่มี ประโยชน์ในการอ่านบทอ่าน	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
	6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ช่วย ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถ วิเคราะห์หาคำตอบจากบทอ่านได้	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
	7. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วย ให้นักเรียนสามารถตั้งคำถามจาก บทอ่านที่ผู้สอนกำหนดให้ได้	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
8. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วย ส่งเสริมให้นักเรียนนักเรียนสามารถ	1	1	1	3	1	สอดคล้อง	

	ข้อความถาม	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	ความหมาย
		1	2	3			
	หาใจความสำคัญจากบทอ่านได้						
ด้าน การวัด และ ประเมินผล	9. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการวัดและประเมินผลด้วยวิธีที่หลากหลาย	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
	10. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการวัดและประเมินผลและให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้ นักเรียนพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
ด้าน ประโยชน์ ที่ได้รับ	11. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการอ่านในชีวิตประจำวัน	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
	12. การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
	13. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาของเรื่องที่อ่านเพิ่มมากขึ้น	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาศักยภาพการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ
2. แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 รหัสวิชา อ21102

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง English around the world

จำนวน 12 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ มาอ่านนิทานกันเถอะ

จำนวน 3 ชั่วโมง

วันที่/เดือน/ปี.....

ผู้สอน นางสาวแวววัน มนุชาราม

สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ม.1/4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟังและ อ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น

สาระสำคัญ

การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นการอ่านเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทความต่าง ๆ โดยที่เมื่ออ่านบทความนั้นแล้วผู้เรียนสามารถระบุหัวข้อของเรื่องที่อ่าน (Topic) ได้ หาใจความสำคัญ (Main idea) จากเรื่องที่อ่าน สามารถตอบคำถามจากเกี่ยวกับรายละเอียด (Detail) ที่ปรากฏในเรื่อง รวมไปถึงผู้เรียนสามารถตั้งคำถาม และสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ผู้เรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์จากบทสนทนาที่อ่านได้ (K)
2. ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญของบทสนทนาที่ตนเองอ่านได้ (P)
3. ผู้เรียนสามารถสร้างและนำเสนอชิ้นงานจากเรื่องที่อ่านในรูปแบบอื่นได้ (P)
3. ผู้เรียนสามารถบอกประโยชน์ของการอ่านบทสนทนาได้ (A)

สาระการเรียนรู้

การอ่านนิทาน เป็นการอ่านเรื่องราวที่ถูกแต่งขึ้น ในนิทานจะมีหลายตัวละคร หลายบทบาท และมีข้อคิดสอนใจ ผู้เรียนจึงต้องอ่านนิทานเพื่อจับใจความสำคัญ (main idea) ว่านิทานที่ตนเองอ่าน มีรายละเอียดอย่างไรและตอบคำถาม บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่านหรือการแสดงความรู้สึกจากเรื่องที่อ่านได้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการประเมิน	เครื่องมือการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน
1. ผู้เรียน สามารถบอก ความหมายของคำศัพท์จาก นิทานที่อ่านได้ (K)	ตรวจใบงาน การใช้ คำถามของผู้สอน	1. ใบงานที่ 2 เรื่อง Finding Vocabulary 2. คำถามที่ใช้ในการ ประเมินระหว่างเรียน	ผู้เรียนร้อยละ 70 สามารถบอกความหมาย ของคำศัพท์ในนิทานที่ อ่านได้
2. ผู้เรียนสามารถจับใจความ สำคัญของนิทานที่ตนเองอ่าน ได้ (P)	ตรวจใบงาน การอ่าน นิทาน	ใบงานที่ 1 เรื่อง การตอบ คำถามจากการอ่านนิทาน	ผู้เรียนร้อยละ 70สามารถ อ่านจับใจความสำคัญ ตอบคำถามจากนิทานได้
3. ผู้เรียนสามารถสร้างและ นำเสนอชิ้นงานจากเรื่อง ที่อ่านในรูปแบบอื่นได้ (P)	ตรวจชิ้นงาน	แบบประเมินพร้อมเกณฑ์ การให้คะแนน	ผู้เรียนสามารถสร้างและ นำเสนอชิ้นงานจากเรื่อง ที่อ่านในรูปแบบอื่นได้ ระดับดีขึ้นไป
4. ผู้เรียนสามารถบอก ประโยชน์ที่ได้รับจากการ อ่านบทสนทนาได้ (A)	การใช้คำถามของผู้สอน	คำถามที่ผู้สอนใช้	ผู้เรียนร้อยละ 70 สามารถบอกประโยชน์ ของการอ่านบทสนทนา ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการประเมิน	เครื่องมือการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน
5. ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์	การสังเกตระหว่างกรเข้าร่วมกิจกรรม	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ผ่านเกณฑ์ระดับพอใช้ขึ้นไป

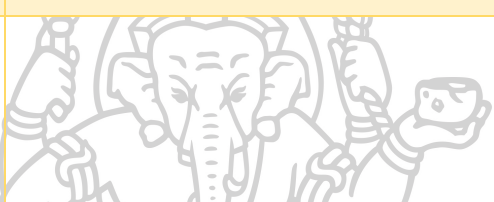
กิจกรรมการเรียนรู้ (การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก MIA ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ)

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ขั้นถามคำถามนำก่อนอ่าน (Priming Question)

1. ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 4-5 คน โดยมีการกำหนดให้หัวหน้ากลุ่มทำหน้าที่ใส่หมวกสีฟ้าเพื่อเป็นผู้ควบคุมการคิด หลังจากนั้นผู้สอนจะถามคำถามผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนในกลุ่มได้ช่วยกันวิเคราะห์สีหมวกเพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าคำถามแต่ละข้อตรงกับสีหมวกประเภทใด ในขั้นนี้ผู้สอนจะใช้ใบงานที่ 1

Questions	Answer	สีของหมวก
1. How many animals are there in the story?	
2. What's the main idea of this story?	
3. What is the suitable title for the text?	
4. Which characters should be a role model from the story?	
5. Why does the wolf	

Questions	Answer	สีของหมวก
want to eat the rooster?	
6. How does the students probably feel about this story?	
7. What's the moral of this story?	
8. นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมได้		

ขั้นที่ 2 ขั้นทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary)

- ผู้สอนนำเสนอคำศัพท์ที่มีความเกี่ยวข้องกับนิทาน โดยคัดเลือกคำศัพท์จากบทอ่านที่ผู้สอนได้เตรียมไว้
- ผู้สอนแจก ใบงานที่ 2 เรื่อง Finding Vocabulary เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์ในใบงาน แล้วนำความหมายที่ได้มาเขียนลงในใบงานให้ถูกต้อง โดยที่ผู้สอนอนุญาตให้ผู้เรียนค้นหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรมได้ โดยให้เวลาประมาณ 15-20 นาที
- เมื่อผู้เรียนค้นหาคำศัพท์จากใบงานที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ผู้สอน ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์แต่ละคำ หลังจากนั้นให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงตามจนครบทุกคำ
- ผู้สอนสุ่ม ผู้เรียนออกมา 1 กลุ่มให้ออกมาอ่านคำศัพท์และบอกความหมายของคำศัพท์ และผู้สอนคอยแก้ไขเมื่อผู้เรียนออกเสียงคำไม่ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text)

- ผู้สอนแจกบทอ่าน ประเภทนิทานให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มอ่านเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับบทอ่านนั้นก่อน ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนสามารถสวมใส่หมวกสีขา เพื่อเป็นการฝึกตรวจสอบข้อเท็จจริงของบทอ่าน เช่น

T: Where does the situation take place?

T: How many characters are there?

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 4 ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text)

7. ผู้สอนตั้งคำถามจากบทอ่าน ที่ผู้เรียนได้อ่านทำความเข้าใจในขั้นตอนที่แล้ว โดยที่ผู้สอนจะแจกแบบฝึกหัด เรื่องการอ่านนิทานให้กับผู้เรียน ในแบบฝึกหัดจะประกอบไปด้วยคำถาม ซึ่งเป็นการตอบคำถามจากขั้นที่ 1 ที่ได้ผ่านการวิเคราะห์สีหวมกมาแล้ว ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถามจากคำถามที่ผู้สอนกำหนดให้ โดยใช้ใบงานที่ 1 ทั้งนี้ผู้เรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

8. ผู้สอนสังเกตการร่วมกิจกรรมของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม คอยแนะนำช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนประสบปัญหา

ขั้นที่ 5 ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information)

9. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มคิดวิธีการนำเสนอเรื่องราวจากบทอ่านที่ได้อ่าน เช่น ออกมาเล่าเรื่อง หรือออกมาวาดภาพจากเรื่องราวที่ได้อ่านหน้าชั้นเรียน เป็นต้น โดยที่ผู้สอนจะสุ่มผู้เรียนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน 2-3 กลุ่มที่มีรูปแบบไม่เหมือนกัน

ชั่วโมงที่ 3

ขั้นที่ 6 ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และโครงสร้างอนุเจต (Doing Jigsaw Exercise)

10. ผู้สอนใบงานที่ 3 ให้กับผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม หลังจากนั้นให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเรียบเรียงเรื่องราวจากเรื่องที่ได้อ่าน โดยเรียงลำดับเหตุการณ์ที่ 1 จนถึงเหตุการณ์สุดท้าย หลังจากนั้นผู้สอนสุ่มผู้เรียนออกมาเรียงลำดับเหตุการณ์หน้าชั้นเรียน ผู้สอนและผู้เรียนจะเป็นผู้ช่วยตรวจสอบความถูกต้อง

ขั้นที่ 7 ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluating and Correcting)

11. ผู้สอนและผู้เรียน ร่วมกันเฉลยคำตอบในใบงาน และแบบฝึกหัด ผู้สอนและผู้เรียนสรุปเนื้อหาที่เรียนและทบทวนคำศัพท์ที่เรียนผ่านมาแล้ว

สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้

1. ใบงานที่ 1 เรื่อง การตอบคำถามจากการอ่านบทสนทนา
2. ใบงานที่ 2 เรื่อง Finding Vocabulary
3. ใบงานที่ 3 เรื่องการต่อชิ้นส่วนประโยค และโครงสร้างอนุเจต

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

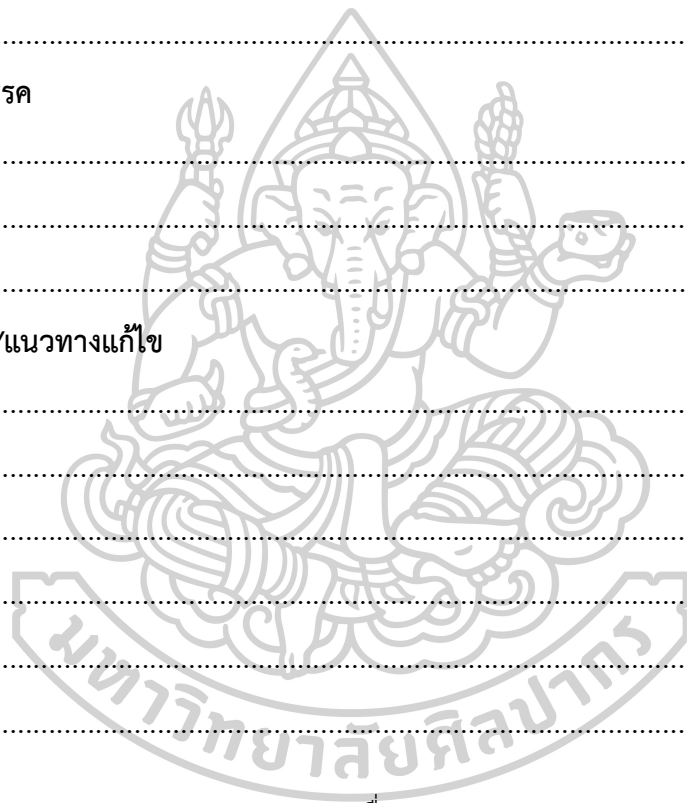
.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้สอน

(นางสาวแวววัน มนุชาราม)

ใบงานที่ 1

เรื่อง การตอบคำถามจากการอ่านนิทาน

Directions: Answer the following questions. (นำไปใช้ในชั้นตอนที่ 1 และชั้นตอนที่

4)

Questions	Answer	สีของหมวก
1. How many animals are there in the story?	
2. What's the main idea of this story?	
3. What is the suitable title for the text?	
4. Which characters should be a role model from the story?	
5. Why does the wolf want to eat the rooster?	
6. How does the students probably feel about this story?	
7. What's the moral of this story?	
8. นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมได้		

ใบงานที่ 2

เรื่อง Finding Vocabulary

Directions: Match the words in column A with the correct meaning in column B.

(นำไปใช้ในขั้นตอนที่ 2)

Column A

- 1.....clever
- 2.....rooster
- 3.....suitable
- 4.....underneath
- 5.....pair
- 6.....delicious
- 7.....wolf
- 8.....Fang
- 9.....throat
- 10.....chance

Column B

- a. quick to understand and learn
- b. two things of the same kind that are together
- c. wild animals like a big dog, which hunts and kills other animals
- d. a long sharp tooth, especially of dogs and wolves, a snake's tooth which it injects venom
- e. a cock, a male barnyard fowl, a male domestic Fowl
- f. happening that is not planned
- g. right for that person, happening place
- h. front part of the neck
- i. very good to eat or to smell
- j. below; in or to a lower place
- k. empty; with nothing inside
- l. as much as you need
- m. divided, not joined

Directions: Read the story and answer the questions. (นำไปใช้ตอบคำถามใน

ใบงาน 1

There was a very clever rooster. Its best friend was the family dog. One day the rooster and the dog took a walk to a place that was far away. They started in the early morning to night fall. They looked for a place to sleep. "It is almost a place to sleep," the rooster told the dog. They agreed to sleep at a large tree that should be safe for the night. The tree was suitable because it had a hollow underneath and was it was large enough to sleep safely. The dog slept in the hollows while the rooster slept on a branch.

In the middle of the night, a wolf walked pass by and saw a large rooster asleep on the tree, it became very happy. It thought of a way to eat the rooster without working hard. "Would you like to come to my home? There is delicious food and a warm bed for you to sleep in," it said. When the rooster saw that it was a wolf trying to trick it down from the tree, it answered sweetly. "I would not want bother you because I am not alone. My Friend is also here; if I go, I must also ask for my Friend to come too," the rooster said.

When the wolf heard that the rooster had a friend, it was even happier. "And where is your friend now?" the wolf asked.

"My Friend is sleeping in that hollow under the tree," the rooster answered. "I will eat the one in the hollow first, what luck!" the wolf said, salivating. The wolf hurried to the hollow, thinking about eating the large rooster inside, without knowing that inside was the dog. It smiled, showing its sharp fangs in front of the hollow while the rooster watched from above. The dog had heard the conversation from the start and was ready. When the wolf stuck its head into the hollow, it was met by the dog's fangs. The wolf cried out when bite deep into its throat. "You were trying to eat my Friend!

There is not a chance!" The dog shouted after the wolf. "I think that wolf will probably be afraid for a long time." The wolf ran to his house, quickly. After that the rooster and the dog lived together happily.

ที่มา: <https://www.moraltale.com/a-rooster-clever-than-fox/>

ใบงานที่ 3

เรื่อง การต่อชิ้นส่วนประโยค และโครงสร้างอนุเจต

Directions: Put these sentences in the right order. Putting A-G

The wolf hurried to the hollow, thinking about eating the large rooster inside,

the wolf stuck its head into the hollow, it was met by the dog's fangs.

They agreed to sleep at a large tree that should be safe for the night.

The wolf ran to his house, quickly. After that the rooster and the dog lived together happily.

The dog slept in the hollows while the rooster slept on a branch.

In the middle of the night when a wolf passed by and saw a large rooster asleep in the tree.

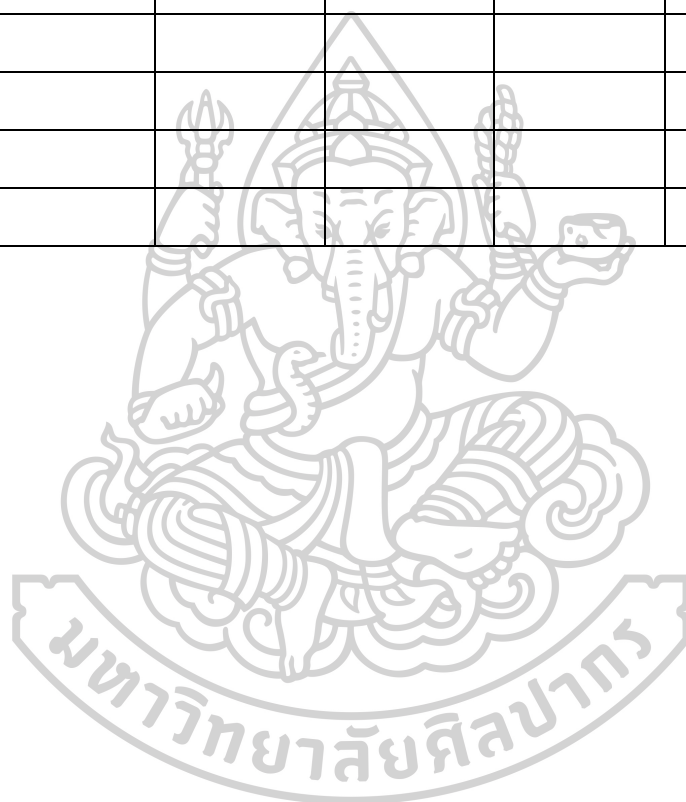
One day the rooster and the dog took a walk to a place that was far away.

แบบประเมินชิ้นงาน

รายวิชา..... รหัสวิชา.....ชั้น.....

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ความสามารถในการสร้างชิ้นงาน			รวม	ผลการประเมิน
		เนื้อหา	ความ น่าสนใจของ ชิ้นงาน	การนำเสนอ		
		4	4	4		
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						
22						
23						
24						
25						
26						
27						

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	ความสามารถในการสร้างชิ้นงาน			รวม	ผลการ ประเมิน
		เนื้อหา	ความ น่าสนใจ ของชิ้นงาน	การนำเสนอ		
		4	4	4		
28						
29						
30						
	รวม					
	ร้อยละ					

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ (Rubric)

การประเมิน ชิ้นงาน	ระดับคุณภาพ			
	ดีมาก(4)	ดี(3)	พอใช้(2)	ควรปรับปรุง(1)
1. เนื้อหา	เนื้อหาควรถูกต้อง และครอบคลุม เนื้อหาที่อ่านทั้งหมด	เนื้อหาไม่ถูกต้อง ครอบคลุม หรือไม่ ถูกต้อง 1-2 จุด	เนื้อหาไม่ถูกต้อง ครอบคลุม หรือไม่ ถูกต้อง 3-4 จุด	เนื้อหาไม่ถูกต้อง ครอบคลุม หรือไม่ ถูกต้อง ตั้งแต่ 5 จุด ขึ้นไป
2. ความน่าสนใจ ของชิ้นงาน	ชิ้นงานถูกต้องตามที่ กำหนดมีความแปลก ใหม่ สวยงาม น่าสนใจมีความ แตกต่างจากกลุ่มอื่น	ชิ้นงานมีความแปลก ใหม่ สวยงาม น่าสนใจคล้ายกับ กลุ่มอื่นไม่เกิน 3 กลุ่ม	ชิ้นงานสวยงาม น่าสนใจคล้ายกับ กลุ่มอื่นมากกว่า 3 กลุ่มขึ้นไป	ชิ้นงานเหมือน ต้นฉบับที่ผู้สอนมอบ ให้
3. การนำเสนอ	ความพร้อมในการ นำเสนอผลงานโดยมี การเตรียมสื่อมา อย่างดี มีการ จัดลำดับการนำเสนอ ชัดเจน มุ่งนำเสนอ เนื้อหาที่ตรงกับ วัตถุประสงค์	มีการเตรียมสื่อการ นำเสนอผลงานดี แต่ ลำดับการนำเสนอ งานมีการติดขัดบ้าง เพียงเล็กน้อย การ นำเสนอยังมุ่งเน้น เนื้อหาที่ตรงกับ วัตถุประสงค์	มีการเตรียมสื่อการ นำเสนอผลงาน แต่ ลำดับการนำเสนอ งานมีข้อผิดพลาด บ่อยครั้ง เนื้อหาที่ นำเสนอตรงกับ วัตถุประสงค์บางข้อ	มีการเตรียมสื่อการ นำเสนอผลงาน แต่ ขาดลำดับขั้นตอนใน การนำเสนองาน

การแปลผล ใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนน 11-12 หมายถึง ดีมาก

คะแนน 8-10 หมายถึง ดี

คะแนน 5-7 หมายถึง พอใช้

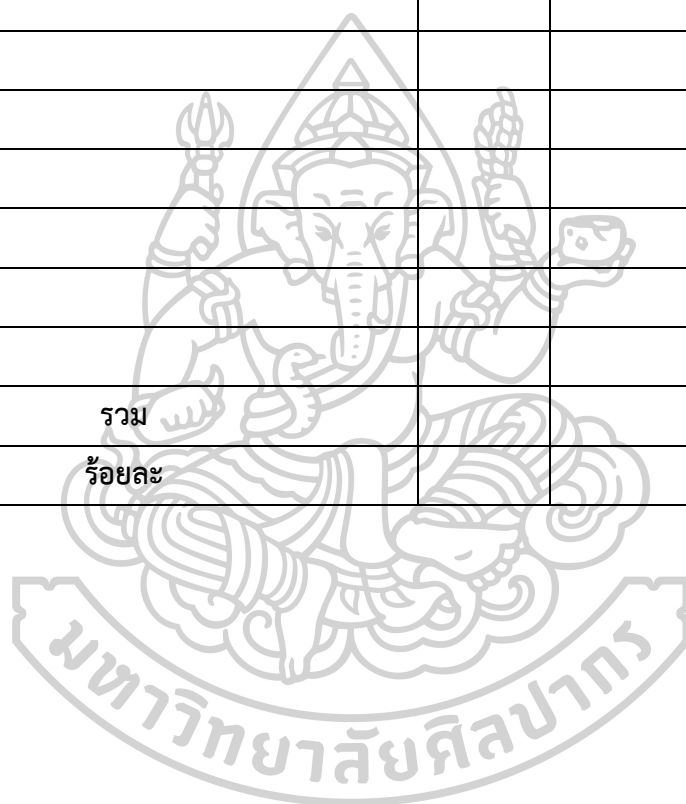
คะแนน 3-4 หมายถึง ควรปรับปรุง

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

รายวิชา..... รหัสวิชา.....ชั้น.....

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	คุณลักษณะอันพึง ประสงค์		รวม	ผลการประเมิน
		ใฝ่เรียนรู้	มุ่งมั่น ในการ ทำงาน		
		4	4		
1				8	
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
22					

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	คุณลักษณะอันพึง ประสงค์		รวม	ผลการประเมิน
		ใฝ่เรียนรู้	มุ่งมั่น ในการ ทำงาน		
		4	4		
23					
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					
	รวม				
	ร้อยละ				

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ (Rubric)

ความสามารถ ในการสื่อสาร	ระดับคุณภาพ			
	ดีมาก (4)	ดี(3)	พอใช้(2)	ควรปรับปรุง(1)
1. ใฝ่เรียนรู้	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ใน การเรียน และมีส่วน ร่วมในการเรียนรู้เป็น ประจำ	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ ในการเรียน และมี ส่วนร่วมในการเรียนรู้ บ่อยครั้ง	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ใน การเรียน และมีส่วน ร่วมในการเรียนรู้ บางครั้ง	ไม่ตั้งใจเรียนและไม่มี ส่วนร่วมในการเรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการ ทำงาน	ตั้งใจและรับผิดชอบ ในการปฏิบัติหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมายให้ สำเร็จ มีการปรับปรุง และพัฒนาการทำงาน ให้ดีขึ้นภายในเวลาที่ กำหนด	ตั้งใจและรับผิดชอบ ในการปฏิบัติหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมายให้ สำเร็จ มีการปรับปรุง และพัฒนาการ ทำงานให้ดีขึ้น บ่อยครั้ง	ตั้งใจและรับผิดชอบใน การปฏิบัติหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมายให้ สำเร็จบางครั้ง	ไม่ตั้งใจและไม่ รับผิดชอบในการ ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย

การแปลผล ใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนน 8 หมายถึง ดีมาก

คะแนน 6-7 หมายถึง ดี

คะแนน 4-5 หมายถึง พอใช้

คะแนน 2-3 หมายถึง ควรปรับปรุง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 รหัสวิชา อ21102

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง English around the world

จำนวน 12 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ อ่านข่าวเล่าเรื่อง

จำนวน 3 ชั่วโมง

วันที่/เดือน/ปี.....

ผู้สอน นางสาวแวววัน มนุชาราม

สาระ/มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ม.1/4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟังและ อ่านบทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น

สาระสำคัญ

การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นการอ่านเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทความต่าง ๆ โดยที่เมื่ออ่านบทความนั้นแล้วผู้เรียนสามารถระบุหัวข้อของเรื่องที่อ่าน (Topic) ได้ หาใจความสำคัญ (Main idea) จากเรื่องที่อ่าน สามารถตอบคำถามจากเกี่ยวกับรายละเอียด (Detail) ที่ปรากฏในเรื่อง รวมไปถึงผู้เรียนสามารถตั้งคำถาม และสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ผู้เรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์จากข่าวที่อ่านได้ (K)
2. ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญของข่าวที่ตนเองอ่านได้ (P)
3. ผู้เรียนสามารถสร้างและนำเสนอชิ้นงานจากเรื่องที่อ่านในรูปแบบอื่นได้ (P)
3. ผู้เรียนสามารถบอกประโยชน์ของการอ่านข่าวได้ (A)

สาระการเรียนรู้

การอ่านข่าว เป็นการอ่านเพื่อหาข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตลอดจนความคิดเห็นของบุคคลสำคัญ ซึ่งเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจ ซึ่งคนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญและสนใจ ในรายละเอียดทั้งหมดของข่าวส่วนใหญ่นิยมเขียนเป็นย่อหน้าสั้นๆหากมีรายละเอียดมากก็จะเขียนแยกออกเป็นหลายย่อหน้าโดยเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ผู้เรียนจึงต้องเข้าใจว่าเหตุการณ์ของเรื่องเป็นอย่างไร ใครทำอะไรที่ไหน เมื่อไหร่ กับใคร ทำอะไร และอย่างไร

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการประเมิน	เครื่องมือการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน
1. ผู้เรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์จากข่าวที่อ่านได้ (K)	ตรวจใบงาน การใช้คำถามของผู้สอน	1. ใบงานที่ 2 เรื่อง Finding Vocabulary 2. คำถามที่ใช้ในการประเมินระหว่างเรียน	ผู้เรียนร้อยละ 70 สามารถบอกความหมายของคำศัพท์ของข่าวที่อ่านได้
2. ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญของข่าวที่ตนเองอ่านได้ (P)	ตรวจใบงาน การอ่านเรื่องสั้น	ใบงานที่ 1 เรื่อง การตอบคำถามจากการอ่านเรื่องสั้น	ผู้เรียนร้อยละ 70 สามารถอ่านจับใจความสำคัญ ตอบคำถามจากข่าวที่อ่านได้
3. ผู้เรียนสามารถสร้างและนำเสนอชิ้นงานจากเรื่องที่อ่านในรูปแบบอื่นได้ (P)	ตรวจชิ้นงาน	แบบประเมินพร้อมเกณฑ์การให้คะแนน	ผู้เรียนสามารถสร้างและนำเสนอชิ้นงานจากเรื่องที่อ่านในรูปแบบอื่นได้ระดับดีขึ้นไป
4. ผู้เรียนสามารถบอกประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านข่าวได้ (A)	การใช้คำถามของผู้สอน	คำถามที่ผู้สอนใช้	ผู้เรียนร้อยละ 70 สามารถบอกประโยชน์ของการอ่านเรื่องสั้นได้

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการประเมิน	เครื่องมือการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน
5. ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์	การสังเกตระหว่างการเรียนรู้ เข้าร่วมกิจกรรม	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ผ่านเกณฑ์ระดับพอใช้ขึ้นไป

กิจกรรมการเรียนรู้ (การพัฒนาความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ด็อก MIA ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ)

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ขั้นถามคำถามนำก่อนอ่าน (Priming Question)

1. ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 4-5 คน โดยมีการกำหนดให้หัวหน้ากลุ่มทำหน้าที่ใส่หมวกสีฟ้าเพื่อเป็นผู้ควบคุมการคิด หลังจากนั้นผู้สอนจะถามคำถามผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนในกลุ่มได้ช่วยกันวิเคราะห์สีหมวกเพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าคำถามแต่ละข้อตรงกับสีหมวกประเภทใด ในขั้นนี้ผู้สอนจะใช้ใบงานที่ 1

Questions	Answer	สีของหมวก
1. When did the two men set off on their journey?	
2. How did the men feel about their unplanned adventure?	
3. What's the main idea of this news?	
4. What is the suitable title for the news?	
5. What benefit do you	

Questions	Answer	สีของหมวก
get when you read this news?	
6. What cause them get lost in the sea?	
7. นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมได้	
8. นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมได้	

ขั้นที่ 2 ขั้นทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary)

2. ผู้สอนนำเสนอคำศัพท์ที่มีความเกี่ยวข้องกับข่าว โดยคัดเลือกคำศัพท์จากบทอ่านที่ผู้สอนได้เตรียมไว้

3. ผู้สอนแจก ใบงานที่ 2 เรื่อง Finding Vocabulary เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์ในใบงาน แล้วนำความหมายที่ได้มาเขียนลงในใบงานให้ถูกต้อง โดยที่ผู้สอนอนุญาตให้ผู้เรียนค้นหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรมได้ โดยให้เวลาประมาณ 15-20 นาที

4. เมื่อผู้เรียนค้นหาคำศัพท์จากใบงานที่ 1 เรียบร้อยแล้ว ผู้สอน ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์แต่ละคำ หลังจากนั้นให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงตามจนครบทุกคำ

5. ผู้สอนสุ่ม ผู้เรียนออกมา 1 กลุ่มให้ออกมาอ่านคำศัพท์และบอกความหมายของคำศัพท์ และผู้สอนคอยแก้ไขเมื่อผู้เรียนออกเสียงคำไม่ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text)

6. ผู้สอนแจกบทอ่าน ประเภทเรื่องสั้นให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มอ่านเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับบทอ่านนั้นก่อน ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนสามารถสวมใส่หมวกสีขาว เพื่อเป็นการฝึกตรวจสอบข้อเท็จจริงของบทอ่าน เช่น

T: Where does the situation take place?

T: How many characters are there?

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 4 ขั้นทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text)

7. ผู้สอนตั้งคำถามจากบทอ่าน ที่ผู้เรียนได้อ่านทำความเข้าใจในขั้นตอนที่แล้ว โดยที่ผู้สอนจะแจกแบบฝึกหัด เรื่องการอ่านข่าวให้กับผู้เรียน ในแบบฝึกหัดจะประกอบไปด้วยคำถาม ซึ่งเป็นการตอบคำถามจากขั้นที่ 1 ที่ได้ผ่านการวิเคราะห์สีหมวกมาแล้ว ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันตอบคำถามจากคำถามที่ผู้สอนกำหนดให้ โดยใช้ใบงานที่ 1 ทั้งนี้ผู้เรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่สามารถอ่านได้

8. ผู้สอนสังเกตการร่วมกิจกรรมของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม คอยแนะนำช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนประสบปัญหา

ขั้นที่ 5 ขั้นถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information)

9. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มคิดวิธีการนำเสนอเรื่องราวจากบทอ่านที่ได้อ่าน เช่น ออกมาเล่าเรื่อง หรือออกมาวาดภาพจากเรื่องราวที่ได้อ่านหน้าชั้นเรียน เป็นต้น โดยที่ผู้สอนจะสุ่มผู้เรียนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน 2-3 กลุ่มที่มีรูปแบบไม่เหมือนกัน

ชั่วโมงที่ 3

ขั้นที่ 6 ขั้นทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และโครงสร้างอนุเจต (Doing Jigsaw Exercise)

10. ผู้สอนแจกใบงานที่ 3 ให้กับผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม หลังจากนั้นให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเรียบเรียงเรื่องราวจากเรื่องที่ได้อ่าน โดยเรียงลำดับเหตุการณ์ที่ 1 จนถึงเหตุการณ์สุดท้าย หลังจากนั้นผู้สอนสุ่มผู้เรียนออกมาเรียงลำดับเหตุการณ์หน้าชั้นเรียน ผู้สอนและผู้เรียนจะเป็นผู้ช่วยตรวจสอบความถูกต้อง

ขั้นที่ 7 ขั้นประเมินผลและแก้ไข (Evaluating and Correcting)

11. ผู้สอนและผู้เรียน ร่วมกันเฉลยคำตอบในใบงาน และแบบฝึกหัด ผู้สอนและผู้เรียนสรุปเนื้อหาที่เรียนและทบทวนคำศัพท์ที่เรียนผ่านมาแล้ว

สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้

1. ใบงานที่ 1 เรื่อง การตอบคำถามจากการอ่านข่าว
2. ใบงานที่ 2 เรื่อง Finding Vocabulary
3. ใบงานที่ 3 เรื่องการต่อชิ้นส่วนประโยค และโครงสร้างอนุเจต

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้สอน

(นางสาวแวววัน มนุชาราม)

ใบงานที่ 1

เรื่อง การตอบคำถามจากการอ่านเรื่องสั้น

Directions: Answer the following questions. (นำไปใช้ในชั้นตอนที่ 1 และชั้นตอนที่ 4)

Questions	Answer	สีของหมวก
1. When did the two men set off on their journey?	
2. How did the men feel about their unplanned adventure?	
3. What's the main idea of this news?	
4. What is the suitable title for the news?	
5. What benefit do you get when you read this news?	
6. What cause them get lost in the sea?	
7. นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมได้	

Questions	Answer	ชื่อของหมวก
8. นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมได้	

ใบงานที่ 2

เรื่อง Finding Vocabulary

Directions: Finding the meaning of vocabulary matching a-g with number 1-7. (นำไปใช้ในชั้นตอนที่ 2)

a. A way of life in which people are caught up in a daily struggle for money and.

b. Going somewhere for a short holiday.

c. Began a course of action or journey.

d. Great confusion or disorder.

e. Accidentally.

f. The position of something, or the direction of movement, relative to a fixed point.

g. Discover or identify the presence or existence of.

1. ____ getting away
2. ____ inadvertently
3. ____ rat race
4. ____ embarked
5. ____ havoc
6. ____ detect
7. ____ bearings

Directions: Read the news and answer the question.

(นำไปใช้ตอบคำถามในใบงานที่ 1)

Breaking News

Many of us spend hours dreaming of getting away from it all – of getting far from the madding crowd. Two men from the Solomon Islands inadvertently did just that and spent 29 days escaping the rat race. They got lost at sea for over four weeks. Live Nankana and Junior Colony set off from Mono Island on September the 3rd in a small motorboat to travel 200km to New Georgia Island. It was a trip they had embarked on several times before. Soon after they set out, they were hit by a storm which played havoc with their navigation system. They lost their ability to detect their location or find their bearings at sea. The storm blew them off course and they ended up off the coast of Papua New Guinea.

The two men were upbeat about their unplanned adventure. Rather than be distressed about their once-precarious plight, they enjoyed the potentially life-threatening escapade at sea. Mr. Nankana said: "We didn't know where we were but did not expect to be in another country." They survived by eating oranges they had bought for their journey and coconuts they scooped out of the sea. A Papua New Guinean fisherman spotted their boat and authorities rescued them. Nankana said: "I look forward to going back home, but I guess it was a nice break from everything." However, due to COVID-19 restrictions, they will not be able to travel from Papua New Guinea to the Solomon Islands for a little while yet.

ที่มา: <https://www.breakingnews.com>

ใบงานที่ 3

เรื่อง การต่อชิ้นส่วนประโยค และโครงสร้างอนุเจต

Directions: Making a summary of the story.

(.....) plight, they enjoyed the potentially life-threatening escapade at sea. Mr. Nankana said: "We didn't know where we were but did not

(.....) rescued them. Nankana said: "I look forward to going back home, but I guess it was

(.....) to travel from Papua New Guinea to the Solomon Islands for a little while yet.

(.....) expect to be in another country." They survived by eating oranges they had bought for their journey and

(.....) crowd. Two men from the Solomon Islands inadvertently did just that and spent 29 days escaping the rat

(.....) The two men were upbeat about their unplanned adventure. Rather than be distressed about their once-precarious

(.....) coconuts they scooped out of the sea. A Papua New Guinean fisherman spotted their boat and authorities

(.....) a small motorboat to travel 200km to New Georgia Island. It was a trip they had embarked on several

(.....) times before. Soon after they set out, they were hit by a storm which played

(.....) havoc with their navigation system. They lost their ability to detect their location or find them.

(.....) a nice break from everything." However, due to COVID-19 restrictions, they will not be able

(.....) race. They got lost at sea for over four weeks. Live Nankana and Junior Colony set off from Mono Island on September the 3rd in

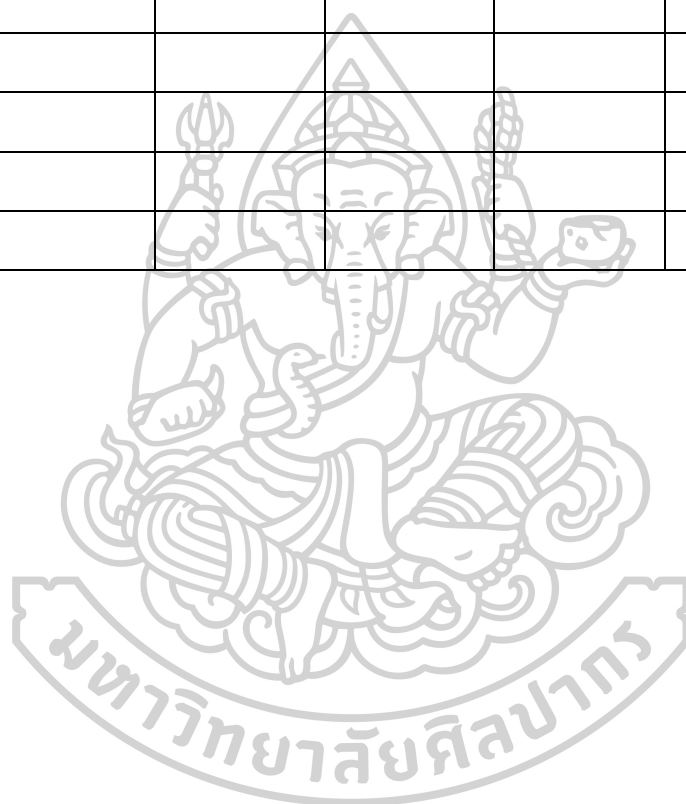
(.....) bearings at sea. The storm blew them off course and they ended up off the coast of Papua New Guinea.

(1) Many of us spend hours dreaming of getting away from it all - of getting far from the maddin

แบบประเมินชิ้นงาน

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	ความสามารถในการสร้างชิ้นงาน			รวม	ผลการ ประเมิน
		เนื้อหา	ความ น่าสนใจ ของชิ้นงาน	การนำเสนอ		
		4	4	4		
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						
22						
23						
24						
25						

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	ความสามารถในการสร้างชิ้นงาน			รวม	ผลการ ประเมิน
		เนื้อหา	ความ น่าสนใจ ของชิ้นงาน	การนำเสนอ		
		4	4	4		
26						
27						
28						
29						
30						
	รวม					
	ร้อยละ					

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ (Rubric)

การประเมิน ชิ้นงาน	ระดับคุณภาพ			
	ดีมาก(4)	ดี(3)	พอใช้(2)	ควรปรับปรุง(1)
1. เนื้อหา	เนื้อหาควรถูกต้อง และครอบคลุม เนื้อหาที่อ่านทั้งหมด	เนื้อหาไม่ถูกต้องหรือไม่ ครอบคลุม หรือไม่ ถูกต้อง 1-2 จุด	เนื้อหาไม่ถูกต้องหรือไม่ ครอบคลุม หรือไม่ ถูกต้อง 3-4 จุด	เนื้อหาไม่ถูกต้องหรือไม่ ครอบคลุม หรือไม่ ถูกต้อง ตั้งแต่ 5 จุด ขึ้นไป
2. ความน่าสนใจ ของชิ้นงาน	ชิ้นงานถูกต้องตามที่ กำหนดมีความแปลก ใหม่ สวยงาม น่าสนใจมีความ แตกต่างจากกลุ่มอื่น	ชิ้นงานมีความแปลก ใหม่ สวยงาม น่าสนใจคล้ายกับ กลุ่มอื่นไม่เกิน 3 กลุ่ม	ชิ้นงาน สวยงาม น่าสนใจคล้ายกับ กลุ่มอื่นมากกว่า 3 กลุ่มขึ้นไป	ชิ้นงาน เหมือน ต้นฉบับที่ผู้สอนมอบ ให้
3. การนำเสนอ	ความพร้อมในการ นำเสนอผลงานโดยมี การเตรียมสื่อมา อย่างดี มีการ จัดลำดับการนำเสนอ ชัดเจน มุ่งนำเสนอ เนื้อหาที่ตรงกับ วัตถุประสงค์	มีการเตรียมสื่อการ นำเสนอผลงานดี แต่ ลำดับการนำเสนอ งานมีการติดขัดบ้าง เพียงเล็กน้อย การ นำเสนอยังมุ่งเน้น เนื้อหาที่ตรงกับ วัตถุประสงค์	มีการเตรียมสื่อการ นำเสนอผลงาน แต่ ลำดับการนำเสนอ งานมีข้อผิดพลาด บ่อยครั้ง เนื้อหาที่ นำเสนอตรงกับ วัตถุประสงค์บางข้อ	มีการเตรียมสื่อการ นำเสนอผลงาน แต่ ขาดลำดับขั้นตอนใน การนำเสนองาน

การแปลผล ใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนน 11-12 หมายถึง ดีมาก

คะแนน 8-10 หมายถึง ดี

คะแนน 5-7 หมายถึง พอใช้

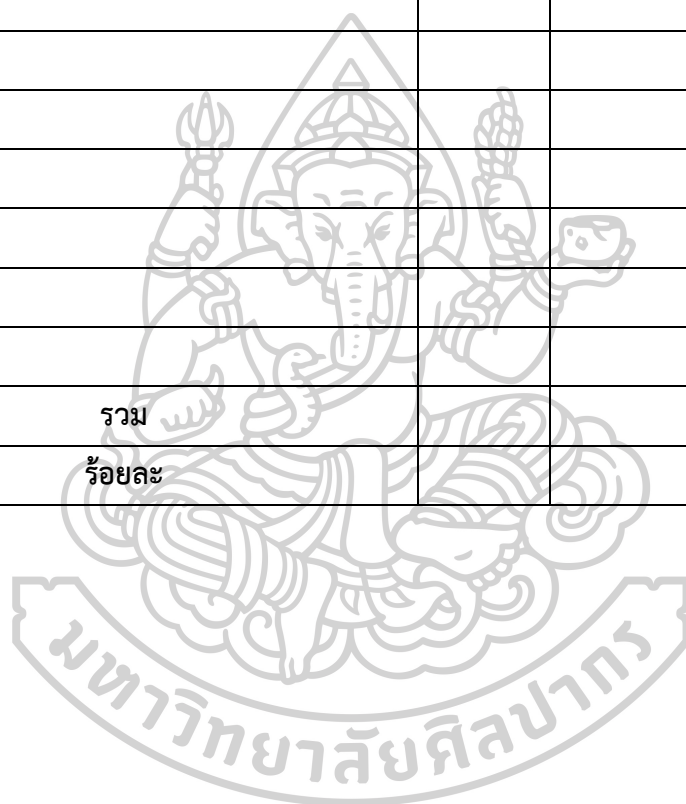
คะแนน 3-4 หมายถึง ควรปรับปรุง

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

รายวิชา..... รหัสวิชา..... ชั้น.....

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	คุณลักษณะอันพึง ประสงค์		รวม	ผลการประเมิน
		ใฝ่เรียนรู้	มุ่งมั่น ในการ ทำงาน		
		4	4		
1				8	
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
22					

เลข ที่	ชื่อ-สกุล	คุณลักษณะอันพึง ประสงค์		รวม	ผลการประเมิน
		ใฝ่เรียนรู้	มุ่งมั่น ในการ ทำงาน		
		4	4		
23					
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					
	รวม				
	ร้อยละ				

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ (Rubric)

ความสามารถ ในการสื่อสาร	ระดับคุณภาพ			
	ดีมาก (4)	ดี(3)	พอใช้(2)	ควรปรับปรุง(1)
1. ใฝ่เรียนรู้	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ใน การเรียน และมีส่วน ร่วมในการเรียนรู้เป็น ประจำ	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ ในการเรียน และมี ส่วนร่วมในการเรียนรู้ บ่อยครั้ง	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ใน การเรียน และมีส่วน ร่วมในการเรียนรู้ บางครั้ง	ไม่ตั้งใจเรียนและไม่มี ส่วนร่วมในการเรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการ ทำงาน	ตั้งใจและรับผิดชอบ ในการปฏิบัติหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมายให้ สำเร็จ มีการปรับปรุง และพัฒนาการทำงาน ให้ดีขึ้นภายในเวลาที่ กำหนด	ตั้งใจและรับผิดชอบ ในการปฏิบัติหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมายให้ สำเร็จ มีการปรับปรุง และพัฒนาการ ทำงานให้ดีขึ้น บ่อยครั้ง	ตั้งใจและรับผิดชอบใน การปฏิบัติหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมายให้ สำเร็จบางครั้ง	ไม่ตั้งใจและไม่ รับผิดชอบในการ ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย

การแปลผล ใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนน 8 หมายถึง ดีมาก

คะแนน 6-7 หมายถึง ดี

คะแนน 4-5 หมายถึง พอใช้

คะแนน 2-3 หมายถึง ควรปรับปรุง

แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ก่อนเรียน)

Directions: Choose the best correct answer.

Conversation: Items 1-6

Dave: I'm awfully hungry.

Henry: Should we stop working now?

Jack: Definitely. I could eat a horse!

Henry: Where should we have lunch.

Dave: Do you have any ideas, Jack?

Jack: What about the Italian restaurant at the corner?

Dave: No, the prices are outrageous there.

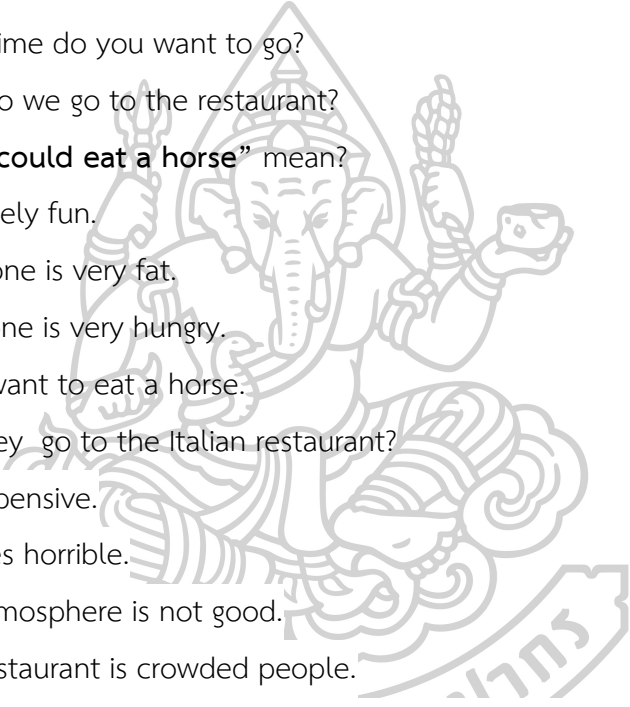
Henry: Let's try Jacob's Restaurant. The food's all right and it's not far from here We can walk in ten minutes.

Dave: Yes.

Jack: OK. Let's go.

(ที่มา ข้อสอบ Pre O-net ปีการศึกษา 2560)

1. The main thought of this conversation is?
 - a. Dave, Henry and Jack are going to restaurant.
 - b. Dave, Henry and Jack are discussing their work.
 - c. Dave, Henry and Jack are discussing where to eat.
 - d. Dave, Henry and Jack are talking about how to go to the restaurant.
 2. "We can walk in 10 minutes" What is the best question of this answer?
 - a. How far from here?
 - b. Where is the restaurant?
 - c. What time do you want to go?
 - d. How do we go to the restaurant?
 3. What does "I could eat a horse" mean?
 - a. Extremely fun.
 - b. Someone is very fat.
 - c. Someone is very hungry.
 - d. They want to eat a horse.
 4. Why **don't** they go to the Italian restaurant?
 - a. it is expensive.
 - b. It tastes horrible.
 - c. The atmosphere is not good.
 - d. The restaurant is crowded people.
 5. According to the conversation, which one of the followings is TRUE?
 - a. The Italian restaurant is expensive.
 - b. The Italian restaurant is near the office.
 - c. The food at the Italian restaurant is delicious.
 - d. The Italian restaurant has a good atmosphere.
 6. What's the suitable title of this conversation?
 - a. A Favorite place
 - b. Finding Somewhere to eat
 - c. Finding Some place to go
 - d. The great Italian restaurant
-

Read the Story: Item 7-14

In a faraway land, a poor woodcutter lived with his family. He had two lovely children. The boy was called Hansel and the girl was called Gretel. They lived in a small house near a forest. They were very happy together. Then, one day their mother died and the woodcutter got married again. His new wife didn't like the two children. Every day, the woodcutter went to work in the forest. The two children stayed at home with their stepmother. Their stepmother was very unkind to them. "Gretel, wash the floors. Hansel, bring the firewood now," she shouted. The two children did all the housework.

One day, the woodcutter was ill. He could not chop wood. He was ill all winter. The family had no money and there wasn't enough food. So, one night, the stepmother said, "We cannot take care of the children anymore. You must take them to the middle of the forest and leave there". The stepmother wanted get rid of the children. The two children heard their parents talk and they were very scared. "We don't want to live in the forest!" they said to each other. So, the clever children came up with a plan to save themselves. That night, they quietly filled their pockets with tiny pebbles.

The next morning, as the woodcutter took them to the middle of the forest, Hansel and Gretel dropped the pebbles all along the way. When their father left them, all they had to do was to follow the line of pebbles back home! The woodcutter and his wife were surprised to see the children back home. "We must take them again tomorrow," they said.

Then she took the children deep into the forest again and left them there. Clever Hansel had some breadcrumbs in his pocket and had dropped them on the way so that they could find their way back home. Alas! The birds ate all the crumbs and they couldn't find the path that led back home. Now, Hansel and Gretel walked and walked but couldn't find their way back home.

Suddenly, they saw a very strange house. "Wow! Look at that house," Hansel said. It really was a very strange house. There were chocolate cookies on the roof. There were biscuits and nuts on the walls. And it had a big chocolate door. "Umm," Gretel said. "I'm very hungry. Let's eat some biscuits." The two children ran up to the house. Suddenly, the chocolate door opened, and an ugly old woman came out. "Hello. Who's eating my house?" "We're very sorry," Hansel said. "That's okay. You must be hungry," she said. "Come inside and have some breakfast."

The two children ate and ate. The ugly old woman sat and watched them. This ugly old woman was a witch. And this witch ate little boys for dinner. The witch put Hansel into a cage. She locked the door of the cage. Then, she locked the door of the house. She didn't want Gretel to leave the house. The witch decided to make a soup out of Hansel and eat him first.

She began boiling a huge pot of water for the soup. Just then, Gretel crept out of her cage. She gave the wicked witch a mighty push from behind and the witch fell into the boiling water. She howled in pain and died instantly. Gretel took Hansel to the witch's bedroom. They found the treasure and the map. "Now, we can go home," said Gretel. Hansel and Gretel took a large box of treasure with them. They looked at the map and walked home.

The woodcutter was very happy to see his children. He hugged them both. "I looked everywhere for you. But I couldn't find you," he said. "Where's our stepmother?" Gretel asked. "She was very unkind to you. I told her to leave," the woodcutter said. "Hurray!" Hansel and Gretel said. And they danced around the room. They were very happy. Hansel and Gretel told their father about the biscuit house with the chocolate door. And they told him about the ugly old witch. Then, they showed him the treasure. The woodcutter and his two children were never hungry again. And they lived together very happily.

(ที่มา หนังสือนิทานฮัลเซลกับเกรเทล สำนักพิมพ์ se-ed book)

7. The main idea of the first paragraph of the passage is.....
- A poor woodcutter was ill and died.
 - A poor woodcutter didn't like his children.
 - A poor woodcutter got married with a new wife.
 - A poor woodcutter's family lived in the forest he had two lovely children.

8. Where does the situation take place?
- In the cage
 - In the cave
 - In the forest
 - In the house
9. In the first time, what is the children used to help them find their way home?
- A map.
 - The pebbles
 - The bird.
 - The woodcutter.
10. Why did the breadcrumbs disappear?
- The birds ate them.
 - The witch ate them.
 - Hansel and Gretel forgot it.
 - Hansel and Gretel ate them.
11. How did Hansel and Gretel meet the witch?
- They ran into the forest.
 - They followed their dad.
 - They didn't like the witch.
 - They found the candy cottage and then the witch lured them inside.
12. "The stepmother was very unkind" **What is the best question of this answer?**
- Who was the stepmother?
 - What did the stepmother do?
 - How many characters in this story?
 - What was the characters of the stepmother?
13. What can be concluded from the story?
- The witch died in the cave.
 - The woodcutter was very happy to see the children.
 - The stepmother loved and welcomed them back home.
 - Hansel and Gretel killed the witch. They backed home and lived happily.

14. What should be the topic of the story?

- a. Hansel and Gretel
- b. The clever children
- c. The heartless witch
- d. Hansel and Gretel family

Read the passage : Item 15-22

Assassinated US president

Abraham Lincoln and John F. Kennedy were both president of the United States, Lincoln is remembered for ending slavery and for keeping the States united despite Civil War. Kennedy is best remembered for his civil rights legislation. Both were assassinated.

After the shooting to death of President Kennedy in Dallas in 1963, historians began to notice a series of strange connection with the assassination of another Abraham Lincoln almost 10 years earlier. Lincoln was shot in a theatre by a man who hid in a warehouse. Kennedy was shot from a warehouse by a man who hid in a theatre.

Lincoln's secretary, whose name was Kennedy, advised him not to go to the theatre. Kennedy's secretary, whose name was Lincoln, advised him not to go to Dallas.

The assassins, John Wilkes Booth and Lee Harvey Oswald, were both Southerners in their twenties. Both were shot dead before they could be tried. Booth was born in 1839 and Oswald was born in 1939.

Lincoln and Kennedy were both succeeded by men called Johnson Andrew Johnson in Lincoln's case, while Lyndon Johnson was in Kennedy's.

Lincoln was elected president in 1860 and Kennedy in 1960. Andrew Johnson was born in 1808, and Lyndon Johnson in 1908.

Kennedy was riding in a Lincoln when he was shot.

Are these connections simply coincidence? Or they the result of the human mind trying to bring order to what it doesn't understand?

Or could they be intended to draw our attention to supernatural forces which may have been working at the time?

I wonder who will be president in 2060.

15. What is the main idea of the first paragraph?
- The assassinated US president.
 - The president of the United States is Lincoln.
 - Abraham Lincoln was elected president in 1860 and Kennedy in 1960.
 - Abraham Lincoln and John F. Kennedy were both president of the United States.
16. How did John Wilkes Booth and Lee Harvey Oswald die?
- They were shot.
 - They were poisoned
 - They were arrested by the police
 - They were brought to a law court
17. The word “**both**” refer to.....
- President Kennedy and Lincoln.
 - The end of slavery and Civil War.
 - The Civil right legislation and Civil War.
 - The remember of civil right and The end of slavery.
18. The word “**coincidence**” can be replaced by
- provident
 - accident
 - president
 - resident
19. Who was the force behind Lincoln's success?
- John Wikes Booth
 - Lyndon Johnshon
 - Andrew Johnshon
 - Lee Harvey Oswald
20. “After the shooting to death of President Kennedy in Dallas in 1963 assessed“
- What did he do?
 - Who died in 1963?
 - When did President Kennedy die?
 - Where did President Kennedy die?

21. From paragraph 2, we can infer that.....
- Who will be president in 2060.
 - The timing of the two presidents' assassination.
 - Abraham Lincoln and John F. Kennedy were both president of the United States.
 - The historians noticed series of strange connection the two presidents' assassination.
22. What should be the main topic of this passage?
- They were killed.
 - They are well-known.
 - They are good president.
 - They both have much in common.

Read the news: Item 23-30

A new variant of the covid-19 virus is beginning to spread worldwide. The WHO named the mutation Omicron, after a letter of the Greek alphabet. It was first reported in Botswana on the 9th of November. Two weeks later, it was detected in South Africa and flagged as a "virus of concern". Soon after this, cases were reported in Hong Kong, Israel, Madagascar and Belgium. Epidemiologists have warned that this new strain could be extremely infectious. They also said it may be able to evade protections afforded us by current vaccines. This has led to countries reinstating travel bans. Despite these, new cases have already been reported in the UK, Germany and the Czech Republic.

Scientists are currently analyzing Omicron to assess the dangers it might pose. They have detected 50 genetic changes in the DNA that affects the spikes surrounding the crown of the virus. Current vaccines focus on these spikes. Any changes in the DNA of the spikes could make the virus more virulent, more transmissible and possibly more resistant against vaccines. Scientists say it could take a few weeks to determine how effective our vaccines are against Omicron. The White House's chief medical adviser has warned that: "When you have a virus that is showing this degree of transmissibility, and you're already having travel-related cases...it almost invariably is ultimately going to go all over [the world]."

23. The main idea of this news is.....
- a. A new variant detected 50 genetic changes in the DNA.
 - b. A new variant of the covid-19 virus named the mutation Omicron.
 - c. A new variant of the covid-19 virus is beginning to spread worldwide.
 - d. A new variant of the covid-19 virus It was first reported in Botswana.
24. What is Omicron being flagged as?
- a. a worry
 - b. a warning
 - c. a virus of concern
 - d. a dangerous virus
25. Who warned Omicron could be extremely infectious?
- a. neurologists
 - b. entomologists
 - c. epidemiologists
 - d. endocrinologists
26. What have many countries reinstated?
- a. travel bans
 - b. mask wearing
 - c. social distancing
 - d. working from home
27. What do current vaccines focus on?
- a. plasma
 - b. coronavirus spikes
 - c. the respiratory system
 - d. white and red blood cells
28. “The WHO”.....What is the best question of this answer?
- a. Who is the writer?
 - b. Is the South Africa's government?
 - c. Who named the new variant Omicron?
 - d. Where is the Greek Alphabet Association?
-

29. The tone of the writer is best described as.....
- a. serious
 - b. neutral
 - c. concerned
 - d. depressing
30. A good title of this news would be?
- a. The new danger virus
 - b. New covid variant
 - c. Life in lockdown
 - d. Omicron coronavirus variant spreading worldwide

แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ต็อก (MIA)

ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง : นักเรียนเห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดไว้เพียงใด โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของนักเรียน

ระดับความคิดเห็น 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

รายการประเมิน		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านบรรยากาศ ในการเรียนรู้	1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีอิสระในการคิดและแสดงความคิดเห็น					
	2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้อภิปรายและแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน					
	3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนรู้					
ด้าน การจัดกิจกรรม การเรียนรู้	4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ					
	5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้หาความหมายของคำศัพท์มีประโยชน์ในการอ่านบทอ่าน					
	6. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์หาคำตอบจากบทอ่านได้					
	7. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสามารถตั้งคำถามจากบทอ่านที่ผู้สอนกำหนดให้ได้					
	8. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนนักเรียนสามารถหาใจความสำคัญจากบทอ่านได้					

รายการประเมิน		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้าน การวัด และประเมินผล	9. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการวัดและประเมินผลด้วยวิธีที่หลากหลาย					
	10. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีการวัดและประเมินผลและให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้นักเรียนพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น					
ด้านประโยชน์ ที่ได้รับ	11. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการอ่านในชีวิตประจำวัน					
	12. การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น					
	13. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาของเรื่องที่อ่านเพิ่มมากขึ้น					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวแวววัน มนุชาราม
วัน เดือน ปี เกิด	29 สิงหาคม 2534
สถานที่เกิด	จังหวัดราชบุรี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ.2558 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) สาขาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน พ.ศ.2560 เข้าศึกษาต่อระดับปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	19 หมู่ 9 ต.เบิกไพร อ.จอมบึง จ.ราชบุรี 70150

